Krimināllieta Nr.11200034318
Lietas arhīva Nr. KA06-0128-22/4
ECLI:LV:ZAT:2022:0627.11200034318.13.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2022.gada 27.jūnijā

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Inga Akmeņlauka,
tiesneši Juris Siliņš un Raimonds Rinčs,
piedaloties prokuroram Pāvelam Sondoram,
aizstāvjiem Petrai Janulei un Ilmāram Cīrulim,
izskatīja apelācijas kārtībā atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. E/, personas kods /personas kods/, katra apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2., 3. un 6.punkta un 152.panta otrās daļas, 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta,
/pers. F/, personas kods /personas kods/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2., 3. un 6.punkta un 152.panta otrās daļas, 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta
sakarā ar Zemgales tiesas apgabala prokuratūras prokurora Pāvela Sondora apelācijas protestu un apsūdzētā /pers. F/, apsūdzēto /pers. D/ un /pers. F/ aizstāves Petras Janules, apsūdzētā /pers. E/ aizstāvja Ilmāra Cīruļa apelācijas sūdzībām par Zemgales rajona tiesas 2022.gada 17.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu un sodīts:
- Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punktā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu;
- Krimināllikuma 152.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu;
- Krimināllikuma 117.panta 2., 4. un 8.punktā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ar brīvības atņemšanu uz 16 gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.
Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodu, sods noteikts – brīvības atņemšana uz 18 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.
Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda laikā /pers. D/ ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2018.gada 11.oktobra līdz 2020.gada 22.aprīlim.
Drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – atstāts negrozīts, līdz spriedums stāsies spēkā.

[2] Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. E/ atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta un attaisnots.
Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. E/ atzīts par vainīgu un sodīts:
- Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punktā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu;
- Krimināllikuma 152.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.
Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodu, sods noteikts – brīvības atņemšana uz 1 gadu 8 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu 6 mēnešiem.
Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda laikā /pers. E/ ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2018.gada 10.oktobra līdz 14.novembrim.
Drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā un aizliegums izbraukt no Latvijas Republikas – atstāts negrozīts, līdz spriedums stāsies spēkā.

[3] Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. F/ atzīts par vainīgu un sodīts:
- Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punktā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu;
- Krimināllikuma 152.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu;
- Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 2., 4. un 8.punktā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ar brīvības atņemšanu uz 13 gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.
Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodu, sods noteikts – brīvības atņemšana uz 16 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem 6 mēnešiem.
Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc spriedumu kopības, noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu pēc Zemgales rajona tiesas 2020.gada 5.oktobra sprieduma, galīgais sods /pers. F/ noteikts – brīvības atņemšana uz 18 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu soda laikā /pers. F/ ieskaitīts izciestais sodu pēc Zemgales rajona tiesas 2020.gada 5.oktobra sprieduma.

Drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā un aizliegums tuvoties /pers. E/– atcelts.

[4] No /pers. D/ valsts labā piedzīti 815 *euro* procesuālie izdevumi par aizstāvja darba samaksu pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas sēdē, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

No /pers. E/ valsts labā piedzīti 785 *euro* procesuālie izdevumi par aizstāvja darba samaksu pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas sēdē, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

No /pers. F/ valsts labā piedzīti 740 *euro* procesuālie izdevumi par aizstāvja darba samaksu pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas sēdē, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ar spriedumu izlemts jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

[5] Ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 27.septembra lēmumu kriminālprocess Nr.11200034318 saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 5.punktu izbeigts daļā pret /pers. G/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2., 3. un 6.punkta un 152.panta otrās daļas.

[6] Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/ un persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts (turpmāk – cita persona), notiesāti par to, ka tīši nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumus, un darbībām bija mocīšanas un spīdzināšanas raksturs, kā arī tās izdarījusi personu grupa, kā arī izdarīja prettiesiskas darbības, atņemot personai iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu (nelikumīga brīvības atņemšana), un darbībām nav valsts amatpersonas noziedzīga nodarījuma pazīmju, kā arī darbības izdarītas cietušā dzīvībai un veselībai bīstamā veidā un tās saistītas ar fizisku ciešanu nodarīšanu viņam, kā arī tās izdarījusi personu grupa pēc iepriekšējas vienošanās, šādos apstākļos.

2018.gada 7.jūlijā pēc plkst.17.00 mājas pagalmā /adrese A/, pie garāžām /pers. D/ kopā ar /pers. F/, /pers. E/ un citu personu lietoja alkoholu. Sarunas laikā tika pieminēts kopējais paziņa /pers. H/, kurš it kā stāstot par viņiem dažāda rakstura nepatiesu informāciju, pēc kā visi četri nolēma cietušo pārmācīt, pielietojot pret viņu vardarbību.

/pers. F/ zvanīja cietušajam /pers. H/, kā arī vēlāk ap plkst.21.00 kopā ar /pers. E/ ar /pers. E/ piederošu mopēdu aizbrauca uz cietušā dzīvesvietu un, realizējot kopīgu ar citiem grupas dalībniekiem nodomu, vērstu uz nelikumīgu brīvības atņemšanu un vardarbības pielietošanu pret cietušo, atņemot cietušajam iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu (nelikumīga brīvības atņemšana), atveda cietušo uz mājas pagalmu /adrese A/. Cietušais /pers. H/ atradās alkohola reibuma stāvoklī.

Visu klātesošo personu klātbūtnē /pers. F/ jautāja /pers. H/, kāpēc viņš sūdzas par viņiem, bet /pers. H/ visu noliedza. Dusmu uzplūdā /pers. F/ vairākas reizes iesita /pers. H/ ar dūri sejas rajonā, no kā /pers. H/ nokrita uz zemes. Pēc tam cita persona aizvilka cietušo aiz šķūņa un iesita /pers. H/ ar dūri vairākas reizes. /pers. H/ turpināja noliegt sūdzēšanos, kā rezultātā /pers. D/ palika dusmīgs un ar rokā turēto alus pudeli iesita /pers. H/ pa galvu, no kā pudele sašķīda lauskās. /pers. H/ pēc /pers. D/ sitiena sāka tecēt asinis, viņš saķēra galvu un nokrita zemē.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, visiem joprojām atrodoties minētajā pagalmā, /pers. F/ ierosināja ieliet cietušajam mutē motoreļļu. /pers. D/ un /pers. E/ aizgāja uz garāžu un atnesa kannu ar motoreļļu. Turot cietušo aiz rokām un kājām, izmantojot piltuvi, /pers. D/ un /pers. F/ lēja cietušajam mutē motoreļļu, tas ir, veica darbības, kam ir mocīšanas un spīdzināšanas raksturs. /pers. E/ un cita persona, atrodoties blakus, nodrošināja to, ka cietušais neaizbēgs no notikuma vietas, ierobežojot cietušā tiesības brīvi noteikt savu atrašanās vietu.

Vēlāk, brīdī, kad cietušais centās aizskriet prom, cita persona, realizējot kopīgu ar pārējiem grupas dalībniekiem nodomu, vērstu uz ilgstošu cietušā mocīšanu un spīdzināšanu, liedzot viņam brīvi noteikt savu atrašanās vietu, cietušo /pers. H/ panāca un atveda atpakaļ uz pagalmu, kur /pers. F/ ar dūri vairākas reizes iesita /pers. H/ sejas rajonā kā arī iespēra ar kāju pa /pers. H/ kājām. Cita persona ar kādu lupatu mēģināja žņaugt cietušo, radot viņam fiziskas ciešanas.

Kad ap pusnakti visi turpināja lietot alkoholu tās pašas mājas pagalmā, /pers. H/ nolūkā izvairīties no turpmākas vardarbības pielietošanas, piedāvāja /pers. F/ 600 *euro*, kas it kā atradās viņa mājās, kam /pers. F/ piekrita. Četratā – /pers. F/, /pers. D/, /pers. E/ un /pers. H/ aizgāja pie cietušā uz mājām pēc apsolītās naudas. Pa ceļam /pers. F/, /pers. D/, /pers. E/ neļāva cietušajam brīvi noteikt savu atrašanās vietu un nodrošināja, ka cietušais neaizbēgs. Atnākot uz /pers. H/ dzīvesvietu /adrese B/, nauda netika atrasta, pēc kā visi izgāja no /pers. H/ dzīvokļa un, ejot pa trepēm, dusmu uzplūdā /pers. F/ pagrūda cietušo, pēc kā /pers. H/ nokrita pa trepēm no augšas (otrā stāva) līdz lejai (pirmajam stāvam), pēc kā piecēlās un mēģināja aizbēgt. /pers. F/ viņu panāca un neļāva cietušajam brīvi noteikt savu atrašanās vietu, atveda atpakaļ, pēc kā visi atnāca atpakaļ pagalmā pie garāžām /adrese A/, kur /pers. F/ par melošanu vairākas reizes ar dūri iesita /pers. H/ sejas rajonā. /pers. H/ tajā brīdī tupēja un no saņemtajiem sitieniem nokrita uz zemes. Pēc tam /pers. E/ lūdza atļauju iesist cietušajam, un pēc atļaujas saņemšanas piegāja /pers. H/ klāt un iesita viņam ne mazāk kā vienu reizi ar roku auss rajonā. Cita persona piedalījās noziedzīgajās darbībās līdz 8. jūlija aptuveni plkst. 00.30, pēc kā no notikuma vietas aizgāja.

/pers. D/ ar /pers. F/, dusmu vadīti, sakarā ar /pers. H/ atkārtoto melošanu nolēma viņu pārmācīt, pēc kā /pers. D/ aizgāja uz mājām /adrese A/, kur paņēma roku dzelžus un uzlika /pers. H/ uz vienas rokas. Kad cietušais /pers. H/ kārtējo reizi mēģināja aizbēgt, /pers. D/ viņu panāca un, pielietojot vardarbību, neļāva cietušajam brīvi noteikt savu atrašanās vietu un atveda atpakaļ. Tad /pers. D/ pateica, ka zinot kādu pamestu noliktavu pie dzelzceļa, kur nolēma aizvest /pers. H/. Pēc kāda laika naktī uz 8.jūliju /pers. E/ kopā ar /pers. D/ un /pers. F/ aizveda cietušo uz notikuma vietu. /pers. D/ un /pers. E/ turēja cietušo aiz rokām, bet /pers. F/ gāja no aizmugures, nodrošinot, ka cietušais neaizbēgs, tas ir, atņemot cietušajam iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu. Atnākot uz /pers. D/ norādīto pamesto noliktavu, kas atrodas /adrese C/, iegāja ēkā, kur nebija apgaismojuma, /pers. D/ ieslēdza lukturīti, pēc kā visi pārējie arī iegāja iekšā. Atrodoties telpā, /pers. D/ un /pers. E/ ar savu klātbūtni nodrošināja, ka cietušais nepretosies, bet /pers. F/ ar kājām sāka spēcīgi sist /pers. H/ pa ķermeni, tajā skaitā galvas rajonā. No gūtajiem miesas bojājumiem /pers. H/ seja bija asiņaina, viņš gulēja nekustīgs, bija zaudējis samaņu, bet elpoja. Pēc kā /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ pārtrauca vardarbības pielietošanu pret cietušo un no notikuma vietas aizgāja.

/pers. F/, /pers. D/, /pers. E/ un citas personas kopīgu un saskaņotu darbību rezultātā, darbojoties personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, ilgstoši, vairākas stundas, atņemot cietušajam iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu un vairākkārtīgi pielietojot vardarbību, radot fiziskas ciešanas cietušajam, veicot darbības, kam ir mocīšanas un spīdzināšanas raksturs, kopumā tīši nodarīja cietušajam šādus miesas bojājumus: galvaskausa kreisā aizauss paugura cirsts kaula 2 bojājums ar kaula defektu; impresijas lūzums uz apakšžokļa labā zara ārējās virsmas; augšžokļa labās puses 4.zoba un kreisās puses 2., 3. un 4.zobu, apakšžokļa labās puses 6. un 7.zobu un kreisās puses 7.zoba emaljas bojājumi; kreisajā pusē 3. ribas lūzums pa priekšējo paduses līniju un 7.ribas lūzums pa mugurējo paduses līniju, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas, cietušajam dzīvam esot, būtu izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu uz laiku virs 21 dienas.

Tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ katrs izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punktā un 152.panta otrajā daļā.

[7] Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. D/ notiesāts par to, ka izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, noslepkavojot

personu, vainīgajam apzinoties, ka tā ir bezpalīdzības stāvoklī, un slepkavība izdarīta ar sevišķu cietsirdību, kā arī tā izdarīta nolūkā slēpt citu noziedzīgu nodarījumu (slepkavība pastiprinošos apstākļos) šādos apstākļos.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. F/ notiesāts par to, ka atbalstīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, noslepkavojot personu, vainīgajam apzinoties, ka tā ir bezpalīdzības stāvoklī, un slepkavība izdarīta ar sevišķu cietsirdību, kā arī tā izdarīta nolūkā slēpt citu noziedzīgu nodarījumu (slepkavība pastiprinošos apstākļos) šādos apstākļos.

2018.gada naktī uz 8.jūliju, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā pēc tam, kad pret cietušo /pers. H/ tika pielietota vardarbība un nelikumīgi atņemta brīvība, /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ /pers. D/ dzīvoklī turpināja lietot alkoholu. Alkohola lietošanas laikā visi trīs nolēma, ka vajag atgriezties pie cietušā /pers. H/ un viņu nogalināt nolūkā slēpt iepriekš pret /pers. H/ izdarīto noziegumu pēdas.

/pers. D/ paņēma no dzīvokļa nazi un visi trīs devās atpakaļ uz pamestās ēkas noliktavu, kas atrodas /adrese C/. Ieejot iekšā, konstatēja, ka /pers. H/ turpina nekustīgi gulēt, pēc kā /pers. F/ piegāja viņam klāt un mēģināja pamodināt. Kad /pers. H/ izrādīja dzīvības pazīmes, /pers. E/ un /pers. F/ apsēdināja cietušo pussēdus stāvoklī, pēc kā /pers. D/, realizējot kopīgu nodomu, vērstu uz citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, ar paša līdzi paņemto nazi un ar sevišķu cietsirdību, apzinoties, ka pēc alkohola lietošanas un pēc iepriekš pret viņu pielietotas vardarbības cietušais /pers. H/ nespēj pretoties, tas ir, atrodas bezpalīdzības stāvoklī, sāka vairākkārtīgi durt ar nazi cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām. /pers. D/ turpināja durt cietušo ar nazi vairākas minūtes, kopumā izdarot ne mazāk kā 60 dūrienus, tajā skaitā ekstremitāšu apvidū ne mazāk kā 19 dūrienus un ne mazāk kā 41 dūrienu krūškurvja un vēdera apvidos.

/pers. F/, atrodoties blakus, ar savu klātbūtni nodrošināja, ka cietušais nepretosies un neaizbēgs no notikuma vietas, novēršot šķēršļus nozieguma izdarīšanā, tādējādi atbalstot nozieguma izdarīšanu.

/pers. D/ un /pers. F/ prettiesiskas rīcības rezultātā cietušajam tika nodarīti miesas bojājumi, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai un atrodas tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos un konkrēti: krūškurvja apvidū – durti grieztas brūces krūškurvī priekšējā virsmā kreisajā pusē augšējā daļā, ieejošas krūškurvja dobumā ar kreisās plaušas augšējās daivas bojājumiem, vēdera apvidū – durti grieztas brūces mugurējā virsmā kreisajā pusē, ieejošas vēdera dobumā ar vēderplēves bojājumiem.

Cietušā /pers. H/ nāve iestājās no minētiem miesas bojājumiem, kas sarežģījās ar ārēju un iekšēju asiņošanu, dažu minūšu laikā pēc to iegūšanas.

Pēc tam /pers. D/ un /pers. E/ salika /pers. H/ virsū dažādus būvgružus, tādējādi mēģinot viņu paslēpt. Tad visi devās prom no noliktavas.

Pēc dažām dienām /pers. E/ un /pers. D/ nolēma, ka /pers. H/ līķis jāpārvieto. 2018.gadā pēc 8 jūlija pa nakti, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā datumā, nolūkā noslēpt nonāvētā /pers. H/ līķi, abi ieradās pamestajā ēkā /adrese C/, konstatējuši, ka /pers. H/ ir miris un viņa ķermenis ir jau sastindzis, bet atrodas nedaudz citā vietā, nekā viņi to ir atstājuši. Katrs paņēma /pers. H/ aiz vienas rokas un vienas kājas un iznesa /pers. H/ līķi ārā no noliktavas, pēc kā /pers. D/ atgriezās ēkā satīrīt telpas. Telpā /pers. D/ uz grīdas esošajiem asins traipiem uzlika būvgružus. Kad telpas bija satīrītas, abi aiznesa /pers. H/ līķi /vieta/, virzienā pa dzelzceļa sliedēm. Abiem nesot /pers. H/ līķi pa sliedēm aptuveni 15 minūtes, ieraudzīja lielus biezus krūmus, kur arī ienesa /pers. H/ līķi. Tā kā zeme bija mīksta, tad ar rokām abi divi paraka zemi, lai varētu dziļāk ieguldīt un lai mazāk būtu pamanāms /pers. H/ līķis, vēlāk apbēra to vēl ar koku lapām, pēc kā /pers. E/ un /pers. D/ devās prom.

Tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 2., 4. un 8.punktā.

Tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 2., 4. un 8.punktā.

[8] Apsūdzētajam/pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā celta un tiesā uzturēta apsūdzība par to, ka viņš kopā ar /pers. D/ un /pers. F/ izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, noslepkavojot personu, vainīgajam apzinoties, ka tā ir bezpalīdzības stāvoklī un slepkavība izdarīta ar sevišķu cietsirdību, kā arī tā izdarīta nolūkā slēpt citu noziedzīgu nodarījumu un to izdarījusi personu grupa (slepkavība pastiprinošos apstākļos) šādos apstākļos.

2018.gada naktī uz 8.jūliju, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrota laikā, pēc tam, kad pret cietušo /pers. H/ tika pielietota vardarbība un nelikumīgi atņemta brīvība, /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ /pers. D/ dzīvoklī turpināja lietot alkoholu un visi trīs nolēma, ka vajag atgriezties pie cietušā /pers. H/ un viņu nogalināt, nolūkā slēpt iepriekš pret /pers. H/ izdarīto noziegumu pēdas.

/pers. D/ paņēma no dzīvokļa nazi un visi trīs devās atpakaļ uz pamestās ēkas noliktavu /adrese C/. Ieejot iekšā, konstatēja, ka /pers. H/ turpina nekustīgi gulēt, pēc kā /pers. F/ piegāja viņam klāt un mēģināja pamodināt. Kad /pers. H/ izrādīja dzīvības pazīmes, /pers. E/ un /pers. F/ apsēdināja cietušo pussēdus stāvoklī, pēc kā /pers. D/ un /pers. E/, realizējot kopīgu nodomu, vērstu uz citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, ar /pers. D/ paņemto nazi un ar sevišķu cietsirdību, apzinoties, ka pēc alkohola lietošanas un pēc iepriekš pret viņu pielietotas vardarbības cietušais /pers. H/ nespēj pretoties, tas ir, atrodas bezpalīdzības stāvoklī, sāka pēc kārtas katrs vairākkārtīgi durt ar nazi cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām. /pers. D/ un /pers. E/ turpināja durt cietušo ar nazi vairākas minūtes, kopumā izdarot ne mazāk kā 60 dūrienus, tajā skaitā ekstremitāšu apvidū ne mazāk kā 19 dūrienus un ne mazāk kā 41 dūrienu krūškurvja un vēdera apvidos.

/pers. F/, atrodoties blakus, ar savu klātbūtni nodrošināja, ka cietušais nepretosies un neaizbēgs no notikuma vietas, novēršot šķēršļus nozieguma izdarīšanā, tādējādi atbalstot nozieguma izdarīšanu.

/pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ prettiesisku darbību rezultātā, cietušajam tika nodarīti miesas bojājumi, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai un atrodas tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos un konkrēti: krūškurvja apvidū – durti grieztas brūces krūškurvī priekšējā virsmā kreisajā pusē augšējā daļā, ieejošas krūškurvja dobumā ar kreisās plaušas augšējās daivas bojājumiem, vēdera apvidū – durti grieztas brūces mugurējā virsmā kreisajā pusē, ieejošas vēdera dobumā ar vēderplēves bojājumiem.

Cietušā /pers. H/ nāve iestājās no minētiem miesas bojājumiem, kas sarežģījās ar ārēju un iekšēju asiņošanu, dažu minūšu laikā pēc to iegūšanas.

Pēc tam /pers. D/ un /pers. E/ salika /pers. H/ virsū dažādus būvgružus, tādējādi mēģinot viņu paslēpt. Tad visi devās prom no noliktavas.

Pēc dažām dienām /pers. E/ un /pers. D/ nolēma, ka /pers. H/ līķis jāpārvieto. 2018.gadā pēc 8.jūlija pa nakti, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā datumā, nolūkā noslēpt nonāvētā /pers. H/ līķi, abi ieradās pamestajā ēkā /adrese C/. Konstatējuši, ka /pers. H/ ir miris un viņa ķermenis ir jau sastindzis, bet atrodas nedaudz cita vietā nekā viņu to ir atstājuši. Katrs paņēma /pers. H/ aiz vienas rokas un vienas kājas un iznesa /pers. H/ līķi ārā no noliktavas, pēc kā /pers. D/ atgriezās ēkā satīrīt telpas. Telpā /pers. D/ uz grīdas esošajiem asins traipiem uzlika būvgružus. Kad telpas bija satīrītas, abi aiznesa /pers. H/ līķi /vieta/ virzienā pa dzelzceļa sliedēm. Abiem nesot /pers. H/ līķi pa sliedēm aptuveni 15 minūtes, ieraudzīja lielus biezus krūmus, kur arī ienesa /pers. H/ līķi. Tā kā zeme bija mīksta, tad ar rokām abi divi paraka zemi, lai varētu dziļāk ieguldīt un lai mazāk būtu pamanāms /pers. H/ līķis, vēlāk apbēra to vēl ar koku lapām, pēc kā /pers. E/ un /pers. D/ devās prom.

Šādas /pers. E/ darbības tika kvalificētas pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta.

[9] Apsūdzētajiem /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā celta un tiesā uzturēta apsūdzība pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2., 3. un 6.punkta un 152.panta otrās daļas par to, ka tīši nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumus, un darbībām bija mocīšanas un spīdzināšanas raksturs, kā arī tās izdarījusi personu grupa un tās izdarītas pret personu bezpalīdzības stāvoklī, kā arī izdarīja prettiesiskas darbības, atņemot personai iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu (nelikumīga brīvības atņemšana), un darbībām nav valsts amatpersonas noziedzīga nodarījuma

pazīmju, kā arī darbības izdarītas cietušā dzīvībai un veselībai bīstamā veidā un tās saistītas ar fizisku ciešanu nodarīšanu viņam, kā arī tās izdarījusi personu grupa pēc iepriekšējas vienošanās.

[10] Apsūdzētajam /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesā celta un tiesā uzturēta apsūdzība pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta par to, ka viņš izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, noslepkavojot personu, vainīgajam apzinoties, ka tā ir bezpalīdzības stāvoklī un slepkavība izdarīta ar sevišķu cietsirdību, kā arī tā izdarīta nolūkā slēpt citu noziedzīgu nodarījumu un to izdarījusi personu grupa (slepkavība pastiprinošos apstākļos).

[11] Apsūdzētajam /pers. F/ pirmstiesas kriminālprocesā celta un tiesā uzturēta apsūdzība pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta par to, ka viņš atbalstīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, noslepkavojot personu, vainīgajam apzinoties, ka tā ir bezpalīdzības stāvoklī un slepkavība izdarīta ar sevišķu cietsirdību, kā arī tā izdarīta nolūkā slēpt citu noziedzīgu nodarījumu un to izdarījusi personu grupa (slepkavība pastiprinošos apstākļos).

[12] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniedza Zemgales tiesas apgabala prokuratūras prokurors Pāvels Sondors, apelācijas sūdzības iesnieguši apsūdzētais /pers. F/, apsūdzētā /pers. D/ un apsūdzētā /pers. F/ aizstāve Petra Janule, apsūdzētā /pers. E/ aizstāvis Ilmārs Cīrulis.

[13] Prokurors P.Sondors apelācijas protestā lūdz atcelt Zemgales rajona tiesas 2022.gada 17.janvāra spriedumu daļā par apsūdzēto darbību juridisko kvalifikāciju, soda noteikšanu, galīgā soda noteikšanu un taisīt šajās daļās jaunu notiesājošu spriedumu, atzīstot apsūdzētos par vainīgiem tādā apsūdzības apjomā, kādu apsūdzību prokurors uzturēja pirmās instances tiesā. Prokurors lūdz noteikt apsūdzētajiem sodus atbilstoši prokurora pozīcijai pirmās instances tiesā, proti:

- atzīt /pers. D/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2., 3. un 6.punktā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem;
- atzīt /pers. D/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 152.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem;
- atzīt /pers. D/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 2., 4., 8. un 10.punktā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 18 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz trīs gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikt sodu - brīvības atņemšanu uz 20 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz trim gadiem.

- Atzīt /pers. E/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 2., 4., 8. un 10.punktā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 11 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem;
- atzīt /pers. E/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2., 3. un 6. punktā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem;
- atzīt par vainīgu /pers. E/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 152.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikt sodu - brīvības atņemšanu uz 12 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz trīs gadiem.

- atzīt /pers. F/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2., 3. un 6.punktā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem;
- atzīt /pers. F/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 152.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem;
- atzīt /pers. F/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 2., 4., 8. un 10.punktā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 15 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikt sodu - brīvības atņemšanu uz 16 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc spriedumu kopības, noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu pēc Zemgales rajona tiesas 2020.gada 5.oktobra sprieduma, noteikt galīgo sodu - brīvības atņemšanu uz 18 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz trim gadiem.

Pārējā daļā prokurors lūdz pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Prokurors lūdz lietu izskatīt pēc lietā esošiem materiāliem, jaunus pierādījumus nepiesaka.

Prokurors uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir nepamatots un atceļams daļā par noziedzīgu nodarījumu kvalifikāciju un apsūdzētajiem noteikto sodu, /pers. E/ attaisnošanu juridisku un faktisku apstākļu dēļ.

[13.1] Prokurors uzskata, ka attiecībā uz /pers. E/ attaisnošanu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta pirmās instances tiesa šajā daļā nepareizi izvērtēja pierādījumus.

Tiesa nepamatoti apšaubīja /pers. D/ liecības daļā par /pers. E/ darbībām, jo nav konstatēts pamats /pers. D/ aprunāt /pers. E/. Turklāt /pers. D/ faktiski liecina par smagāka noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, proti, slepkavību personu grupā.

Savukārt, vērtējot /pers. E/ liecības, tiesa nepamatoti norādīja uz prokurora sniegto pierādījumu it kā nekonsekventu vērtējumu. Tas apstāklis, ka /pers. E/ kopumā sniedz liecības atbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem, neizslēdz to apstākli, ka /pers. E/ mēģina mazināt savu lomu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Turklāt, pat piekrītot tiesas pierādījumu vērtējumam, nav saprotams, kāpēc /pers. E/ tika attaisnots, nevis darbības pārkvalificētas uz līdzdalību noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, līdzīgi /pers. F/ darbību kvalifikācijai.

Ņemot vērā, ka /pers. E/ darbību kvalifikācija saistīta arī ar /pers. D/ un /pers. F/ darbību kvalifikāciju, prokurora ieskatā, pirmās instances tiesas spriedums atceļams arī šajā daļā.

[13.2] Prokurors vērš uzmanību uz noziedzīga nodarījuma, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 126.panta, juridisko kvalifikāciju. Pirmās instances tiesa no apsūdzības pēc Krimināllikuma 126.panta izslēgusi kvalificējošo pazīmi – cietušā bezpalīdzības stāvokli.

Prokurors uzskata, ka šāds tiesas secinājums nav pamatots, jo netiek apšaubīts, ka cietušais atradies tādā alkohola reibumā, kas liedza iespēju pretoties, kā arī miesas bojājumu nodarīšana izdarīta laikā, kad cietušajam tika nelikumīgi ierobežota brīvība, kas arī norāda uz cietušā ierobežotām

iespējām pretoties. Turklāt pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā ir pretrunīgs, jo, atzīstot apsūdzētos par vainīgiem slepkavības izdarīšanā, netika apšaubīts, ka cietušais atradies bezpalīdzības stāvoklī.

Ņemot vērā, ka apsūdzība pēc Krimināllikuma 126.panta saistīta ar apsūdzību pēc Krimināllikuma 152.panta un veido noziedzīgu nodarījumu ideālo kopību, prokurora ieskatā, pirmās instances tiesas spriedums atceļams arī šajā daļā.

[13.3] Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par apsūdzēto darbību noziedzīgu nodarījumu kvalifikāciju, prokurors uzskata, ka spriedums jāatceļ arī daļā par soda noteikšanu un galīgo sodu.

[14] Apsūdzētais/pers. F/ apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un attaisnot viņu pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4. un 8.punkta, lūdz mīkstināt sodu pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta, 152.panta otrās daļas.

[14.1] Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka šobrīd viņam vairs nav ko slēpt, tāpēc, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 71.panta 8.punktu, 72.panta otro daļu, 193.pantu un 194.pantu, lūdz nozīmēt viņam, /pers. D/ un /pers. E/ poligrāfa ekspertīzi, un uzdot apsūdzētajiem /pers. F/, /pers. D/ un /pers. E/ jautājumus. Proti, vai atbilst patiesībai, ka 2018.gada 7.jūlijā /pers. F/ viens pats vai kopā ar /pers. D/ un /pers. E/ ar varu lēja mutē vai uz sejas motoreļļu /pers. H/ un tas notika /adrese A/ mājas pagalmā vai pie garāžām; vai atbilst patiesībai, ka 2018.gada naktī no 7. uz 8.jūliju /pers. F/ kopā ar /pers. D/ un /pers. E/ pamestās noliktavas telpās, kas atrodas /adrese C/ visi trīs iegāja noliktavā, /pers. F/ apsēdināja tur gulošo /pers. H/, pēc kā /pers. D/ vairākas reizes sadūra /pers. H/; vai atbilst patiesībai, ka iepriekš norādītajos apstākļos /pers. F/ zināja un aktīvi atbalstīja /pers. H/ noslepkavošanu.

/pers. E/ uzdot jautājumus, vai atbilst patiesībai, ka iepriekš norādītajos apstākļos /pers. E/ iedūra ar nazi vienu vai vairākas reizes /pers. H/; vai atbilst patiesībai, ka /pers. F/ iepriekš norādītajos apstākļos nebija tieši klāt un nepalīdzēja /pers. D/ sadurt /pers. H/, jo aizkavējās pie DUS ar draugiem; vai atbilst patiesībai, ka /pers. F/ uz noliktavu atnāca jau pēc tam, kad /pers. H/ bija nodurts.

Apsūdzētais norāda, ka ekspertīžu centru un ekspertu var izraudzīties pēc tiesas ieskatiem, nepieciešamības gadījumā papildinot vai precizējot jautājumus.

Apsūdzētais tiesas sēdē lūdz nodrošināt aizstāvi, kā arī vēlas, lai tiesas sēdē atkārtoti tiek nopratināti apsūdzētie /pers. D/ un /pers. E/.

[14.2] Attiecībā par Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punktu apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka nekad nav noliedzis, ka nodarīja miesas bojājumus /pers. H/, to izdarīja aiz dusmām par aprunāšanu, ko cietušais bija darījis iepriekš. Apsūdzētais /pers. F/ nenoliedz, ka gribēja pārmācīt cietušo, kas todien, atrodoties neskaidrā prātā, likās pareizi. Atceroties tās dienas notikumus un pārdomājot savu rīcību, apsūdzētais tagad saprot, ka rīkojies pilnībā nepareizi, jo iesaistījies kaut kādās svešās intrigās un attiecību skaidrošanā, pielietoja spēku, viņaprāt, pret vājāku cilvēku. Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka tā ir nosodāma rīcība no viņa puses, taču, lai cik nepareizi todien rīkojies, viņš nevar atzīt to, ko nav darījis, tas ir, spīdzinājis cietušo, kas izpaudās darbībās ar motoreļļu. Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka neskaidrā prātā var neatcerēties kādus nebūtiskus faktus, bet šādu notikumu viņš nevarētu aizmirst, ja kas tāds būtu darīts. Norāda, ka nožēlo miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam un lūdz piedošanu viņa radiniekiem.

Apsūdzētais /pers. F/ lūdz saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu un otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli atzīt viņa vainas atzīšanu un nožēlošanu un rast iespēju apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta samazināt piespriesto sodu.

[14.3] Attiecībā par celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 152.panta otrās daļas, apsūdzētais /pers. F/ uzskata, ka tās darbības, ko veica 2018.gada 7.jūlijā, nevar tikt traktētas kā nelikumīga brīvības atņemšana cietušajam. Apsūdzētā /pers. F/ ieskatā, nevienam no apsūdzētajiem nelikās, ka cietušais ļoti vēlējies tikt projām no viņiem, paralēli tam, ka cietušais periodiski tika iekaustīts, viņš sēdēja, runāja un iedzēra kopā ar pārējiem. Lai gan /pers. E/ liecības šajā lietā galvenokārt ir melīgas, apsūdzētais piekrīt viņa liecībai daļā par to, ka neizskatījās, ka cietušais visu laiku izrādītu vēlmi aiziet projām (*apsūdzētais /pers. F/ atsaucas uz pirmās instances tiesas sprieduma 9.lapas 2.rindkopu*).

Iepazīstoties ar pirmās instances tiesas sprieduma motīviem, pārlasot liecinieku liecības, apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka nonācis pie secinājuma, ka arī šajā jautājumā rīkojies nepareizi. Iespējams, ka viņš - apsūdzētais /pers. F/ neatceras kādu no cietušā brīvību ierobežojošiem faktiem, kuri todien viņam likās nenozīmīgi, tāpēc viņš atzīst savu vainu pēc Krimināllikuma 152.panta otrās daļas un izdarīto nožēlo. Lai kāds būtu viņa- apsūdzētā /pers. F/ subjektīvais viedoklis par notikušo, viņš atzīst, ka todien cietušajam brīžiem tika liegta pilnīga pārvietošanās brīvība un tas arī no viņa puses bija nepareizi.

Apsūdzētais /pers. F/ lūdz saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu un otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli atzīt viņa vainas atzīšanu un nožēlošanu un rast iespēju apsūdzībā pēc Krimināllikuma 152.panta otrās daļas samazināt piespriesto sodu.

[14.4] Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka nav izdarījis noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4. un 8.punkta. Norāda, ka nevar atzīt to, ko nav darījis, turklāt izslēdz arī to, ka dzēruma dēļ varētu aizmirst un neatcerēties kaut ko tik šausmīgu kā cilvēka saduršanu ar nazi. Iepazīstoties ar pirmās instances tiesas spriedumu, apsūdzētais /pers. F/ nonācis pie secinājuma, ka tiesa pilnībā nav ticējusi viņam, taču noticēja apsūdzētajam /pers. E/.

Pirmās instances tiesa /pers. E/ liecībām piešķīrusi augstu ticamību un pie šādiem secinājumiem nonākusi no subjektīviem novērojumiem – liecību sniegšanas taktikas, uzvedības, ķermeņa valodas liecību sniegšanas laikā (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 32.lapu*).

Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka viņam nav saprotams, kā tiesa var piešķirt augstu ticamību liecībām, kuras ir pretrunīgas. No lietā esošām liecībām var secināt, ka /pers. E/ rīkojies ļoti viltīgi un negodprātīgi. Piemēram, pirmās instances tiesa bez ievērības atstājusi lietā esošo sakaru līdzekļu kontroli, kur fiksēta /pers. E/ saruna ar sievieti. Cik noprotams no šī sarunas, /pers. E/ mēģina radīt šai sievietei iespaidu, ka nezin, ka cietušais ir miris, jo teica, ka /pers. F/ nākotnē plānoja nogalināt cietušo. Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka tie ir meli, jo uz sarunas brīdi cietušais bija jau nogalināts un /pers. E/ to labi zināja, jo, kā izriet no viņa liecībām, pats piedalījies slepkavībā un vēlāk slēpa līķi. Apsūdzētais /pers. F/ uzskata, ka /pers. E/ sarunas mērķis bija radīt paziņām iespaidu, ka viņš nezina par notikušo, bet, kad līķis tiks atrasts vai sāksies aktīva lietas izmeklēšana, visi domātu, ka cietušo nogalināja /pers. F/. Tas /pers. E/ palīdzētu izvairīties no atbildības. Apsūdzētais /pers. F/ uzskata, ka /pers. E/ tas izdevās, jo viņam izdevās novelt vainu uz citiem.

Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka viņam nav saprotams, kā var piešķirt augstu ticamību /pers. E/ liecībām, ja liecībās ir virkne pretrunu.

Pirmkārt, 2018.gada 14.augustā /pers. E/ tika nopratināts kā liecinieks, viņam bija jābūt brīdinātam par atbildību par nepatiesu liecību sniegšanu, taču viņš melo par tā vakara notikumiem, jo liecina, ka ap pusnakti aizgāja projām, pārējie palika. Apsūdzētais /pers. F/ vērš uzmanību, ka par savām darbībām un diviem gājieniem uz noliktavu /pers. E/ aizmirsa pastāstīt, kā arī par līķa slēpšanu piemirsis.

Otrkārt, 2018.gada 10.oktobra nopratināšanā aizdomās turētā statusā /pers. E/ meloja, jo liecināja, ka tikai /pers. F/ ar /pers. D/ pacēla cietušo aiz padusēm un aizvilka projām, bet pēc 45 minūtēm viņi atgriezās un pateica /pers. E/, ka cietušais aizbēga. Apsūdzētais vērš uzmanību, ka arī tad /pers. E/ aizmirsa par diviem gājieniem uz noliktavu un par līķa slēpšanu.

Treškārt, 2018.gada 17.oktobrī liecību pārbaudē uz vietas /pers. E/ sniedza identiski melīgas liecības, nepastāstot par savu piedalīšanos abos

gājienos un darbībām noliktavā, kā arī par līķa slēpšanu.

Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka tā ir tikai daļa no /pers. E/ pretrunām liecībās, tāpēc viņam nav saprotama tiesas motivācija, piešķirot augstu ticamību šādām liecībām.

[14.5] Apsūdzētais /pers. F/ vēlas norādīt uz svarīgākajiem tā vakara notikumiem saistībā ar iešanu uz noliktavu.

Pirmkārt, iešana uz noliktavu notika divas reizes, pirmajā reizē gāja viņš, /pers. D/, /pers. E/ un cietušais. Kad cietušais tika piekauts, viņš palika noliktavā. Otrajā reizē uz noliktavu gāja viņš, /pers. D/ un /pers. E/, bet /pers. F/ pa ceļam satika draugus un uz brīdi palika ar viņiem parunāt, vēlāk aizgāja līdz noliktavai, taču iekšā negāja, bija pilnīga tumsa, neko nevarēja redzēt.

Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka /pers. D/ un /pers. E/ viņam neizstāstīja, ka cietušais ir sadurts, tieši pretēji, uz viņa jautājumu atbildēja, ka nav nogalinājuši. Apsūdzētais /pers. F/ atzīst, ka viņam bija aizdomas, ka ir daudz sliktāk, un aizdomas apstiprinājās, kad viņš uzzināja, ka cietušais ir pazudis, to uzzināja no cietušā mātes, pie kuras aizbrauca, jo gribēja satikt cietušo. Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka viņam bija aizdomas, ka cietušais noliktavā ir nogalināts, taču negribēja ar savām liecībām padarīt sliktu situāciju ne /pers. E/, ne /pers. D/, negribēja ne pret vienu neko sliktu liecināt, tāpēc viņa sākotnējās liecības bija nepilnīgas. Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka tādēļ, ka uzreiz policijā neizstāstīja visus tās dienas notikumus, tagad nezina, kā pierādīt to, ko viņš nav darījis, jo viņam neviens vairs netic.

Izdzirdot /pers. E/ liecības tiesas sēdē, apsūdzētais /pers. F/ sapratis, ka /pers. E/ visu vainu noveļ uz citiem, iespējams, savas darbības slepkavības atbalstīšanā atspoguļojis kā /pers. F/, darot to tik ticami un pārliecinoši.

Apsūdzētais /pers. F/ norāda, ka šī iemesla dēļ nolēma sniegt liecības un tiesas sēdē vairākas reizes pieprasīja poligrāfa ekspertīzi, taču pirmās instances tiesa viņa un aizstāves lūgumu noraidīja.

Apsūdzētais /pers. F/ uzskata, ka pirmās instances tiesas subjektīva ticība /pers. E/ liecībām, bet citu lietas dalībnieku liecību kritika novedusi pie nepareiza nolēmuma pieņemšanas.

[15] Apsūdzētā /pers. F/ aizstāve Petra Janule apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un /pers. F/ attaisnot pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4. un 8.punkta, kā arī lūdz mīkstināt sodu pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta, 152.panta otrās daļas. Aizstāve lūdz izskatīt lietu mutvārdu procesā, jo apsūdzētais vēlās piedalīties tiesas sēdē klātienē.

Aizstāve norāda, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā.

[15.1] Aizstāve P.Janule vērš uzmanību uz krimināllietā esošiem pierādījumiem, kas jāpārbauda apelācijas instances tiesā, kā arī norāda kā izpaužas sprieduma nepareizība.

Pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. F/ viņam uzrādītajā apsūdzībā sevi par vainīgu atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, apstiprināja iepriekš sniegtās liecības. Tiesas sēdē pēc apsūdzības izklāsta /pers. F/ savu vainu pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2., 3. un 6.punkta un 152.panta otrās daļas atzina, bet pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2.,4., 8. un 10.punkta neatzina.

2018.gada 5.novembrī pirmstiesas izmeklēšanā /pers. F/ neatzina vainu cietušā slepkavībā. 2019.gada 8.maijā, atzīts kā aizdomās turētais, atzina daļēji savu vainu tīša vidēji smaga miesas bojājuma nodarīšanā, taču neatzina vainu apstāklī, ka būtu lējis motoreļļu cietušajam uz galvas un mutē. /pers. F/ neesot redzējis, kā /pers. D/ dūra cietušo, aizgājis tikai līdz trepēm, tālāk negājis, iekšā nav bijis, tajā dienā daudz lietojis alkoholu.

Apsūdzētais /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka, ejot uz pagalmu, apsūdzētie /pers. E/, /pers. D/ un cietušais gāja pa priekšu, viņš no aizmugures, kad it kā notika dzīvības atņemšanas process lejā noliktavā, taču /pers. F/ tur neesot bijis. /pers. F/ uzsvēra, ka neviens neaizliedza cietušajam brīvi pārvietoties pa sētu, neuzlika cietušajam rokudzelžus, pakaļ cietušajam neskrēja.

Aizstāve P.Janule norāda, ka pirms tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka /pers. F/ uz pagrabu gājis nopakaļ, /pers. E/ un /pers. D/ turējuši un veduši /pers. H/. Turklāt /pers. E/ liecināja, ka dzīvības atņemšanas procesā /pers. F/ stāvējis starp durvīm un visu redzējis.

Aizstāve P.Janule norāda, ka 2018.gada 11.decembrī apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka cietušā dzīvības atņemšanas procesā /pers. F/ palicis ārpusē. Pēc apsūdzības uzrādīšanas /pers. D/ liecināja, ka /pers. F/ slepkavībā nepiedalījās, palika augšā. 2019.gada 28.februārī konfrontācijā starp /pers. E/ un /pers. D/, /pers. D/ norāda, ka /pers. F/ neredzēja, ka /pers. H/ sadūra, /pers. F/ nedūra, turklāt /pers. E/ liecināja, ka /pers. F/ nedūra, bet duršanu redzēja (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 13.lapu*).

[15.2] Pirmās instances tiesa norādījusi, ka apsūdzētajam /pers. F/ inkriminēta slepkavības atbalstīšana, noziedzīgais nodarījums kvalificēts pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas, kas noteic, ka par atbalstītāju uzskatāma persona, kas apzināti veicinājusi noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, novēršot šķēršļus tā izdarīšanā. Tā ir apzināta darbība vai bezdarbība, ar kuru līdzdalībnieks kopīgi ar izdarītāju piedalījies slepkavības izdarīšanā, bet pats nav bijis tās tiešs izdarītājs.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka /pers. F/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 2., 4., un 8.punktā, ir pilnībā pierādīta ar lietā pārbaudītajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 25.lapu*).

Pirmās instances tiesa par pierādītu atzinusi /pers. F/ līdzdalību slepkavības atbalstīšanā, novēršot šķēršļus slepkavības izdarīšanai, konkrēti, piedalījās noziegumu plānošanā, mērķtiecīgi devās uz notikuma vietu ar pārējiem, kopā ar /pers. E/ uzdunkāja cietušajam un uzstutēja viņu pussēdus, pārliecinoties, ka viņš ir dzīvs, un tad stāvēja nelielā attālumā, lai novērstu bēgšanas iespēju, un, lai novērstu arī kādas citas personas iekļūšanu telpā, jo no apsūdzēto liecībām secināms, ka vairāki jaunieši redzējuši viņus ejam uz noliktavu un /pers. F/ ar viņiem aprunājies, lai novērstu uzmanību un nedotu viņiem pamatu padomāt ko sliktu (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 37.lapu*).

Aizstāve P.Janule vērš uzmanību, ka pirmās instances tiesa tajā pašā laikā norādījusi, ka /pers. D/ un /pers. F/ katra vairākās reizēs sniegtajās liecībās ir daudz būtisku pretrunu, apsūdzētie izmeklēšanas laikā izvirzījuši vairākas versijas par notikušo, būtiski grozījuši liecības, arī tiesā liecinājuši atšķirīgi (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 27.lapu*).

Aizstāve P.Janule norāda, ka arī apsūdzētais /pers. E/ savas liecības mainīja, 2018.gada 14.augustā pratināts policijā liecinieka statusā, 2018.gada 10.oktobrī kā aizturētais, 2018.gada 12. un 17.oktobrī kā aizdomās turētais vispār neliecināja par dzīvības atņemšanu cietušajam un lietas apstākļiem šajā sakarā.

[15.3] Aizstāve P.Janule norāda, ka pirmās instances tiesas spriedumā netiek konstatēts, ka apsūdzētais /pers. F/ iepriekš būtu plānojis slepkavības izdarīšanu, devis padomus citiem apsūdzētajiem /pers. D/ vai /pers. E/ cietušā dzīvības atņemšanas procesā. No lietas materiāliem secināms, ka tieši apsūdzētais /pers. D/ paņēma nazi, tas izriet no /pers. E/ liecībām. Izņemot apsūdzētā /pers. E/ liecības, ka kopā ar viņu dunkāja cietušo, citu pierādījumu lietā nav.

Aizstāve P.Janule norāda, ka lietas materiālos nav atrodams, ka tieši /pers. E/ liecinātu, ka apsūdzētais /pers. F/ uzstutēja cietušo pussēdus, kā to

apgalvojusi pirmās instances tiesa. 2018.gada 12.novembrī liecību pārbaudē uz vietas /pers. E/ liecināja un rādīja, ka noliktavā pirms duršanas epizodes kopā ar /pers. D/ vilcis /pers. H/ uz citu telpu, pats vilcis aiz rokas, uz kuras bija roku dzelži un arī aiz roku dzelžiem, /pers. D/ vilcis aiz otras rokas (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 7.lapu*).

2018.gada 7.novembrī no /pers. E/ vaļsirdīgās atzīšanās izriet, ka viņš kopā ar */Iesauka D/*, domājams /pers. D/, piecēla sēdus cietušo, tad /pers. D/ izvilka nazi (*skat. lietas materiālos - vaļsirdīgo atzīšanos*). Tiesas sēdē /pers. E/ liecinājis, ka asinis no /pers. H/ nonāca uz /pers. E/ rokām, jo viņš piecēlis /pers. H/ sēdus (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 9.lapu*).

Aizstāve P.Janule norāda, ka neesot saprotams, ko /pers. E/ savās liecībās domāja, sakot, ka /pers. F/ uzbakstīja /pers. H/ (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 7.lapu*), jo pirmās instances tiesa šajā sakarā nav devusi nekādu skaidrojumu.

Aizstāve P.Janule norāda, ka pretēji pirmās instances tiesas norādītajam, apsūdzētais /pers. E/ arī grozīja liecības. Aizstāves ieskatā, lietā nav gūti pierādījumi tam, ka /pers. F/ novērsa bēgšanas iespējas cietušajam un iespēju citām personām iekļūt telpā. Ņemot vērā cietušajam nodarītos miesas bojājumus, cietušais jau nespēja pārvietoties, kur nu vēl bēgt no notikuma vietas. Turklāt pats /pers. F/ apgalvoja, ka bijis stiprā alkohola reibuma stāvoklī.

[15.4] Aizstāve P.Janule norāda, ka lietā netika iegūti pierādījumi tam, ka apsūdzētais /pers. F/ būtu mēģinājis apvārdot jauniešus, lai novērstu viņu uzmanību no notiekošā nozieguma. No /pers. E/ 2019.gada 11.janvārī sniegtās liecības izriet, ka pa ceļam uz noliktavu /pers. F/ uzkavējies kādu brīdi pie kaut kādiem cilvēkiem, bet pie noliktavas viņus panācis, savukārt tiesas sēdē liecināja, ka /pers. F/ piegāja pie puikām, lai viņiem nerastos aizdomas.

Aizstāve vērš uzmanību, ka tiesas sēdē pratināti virkne liecinieku, proti, /pers. M/, /pers. N/, /pers. O/, kuri redzēja cietušā fizisku iespaidošanu no apsūdzēto puses pagalmā, bet nav pienācīgi reaģējuši uz notiekošo.

[15.5] Aizstāve P.Janule uzskata, ka nav iegūti pietiekoši pierādījumi apsūdzētā /pers. F/ cietušā slepkavības atbalstīšanā, tas ir, slepkavības plānošanā, šķēršļu novēršanā un telpas apsargāšanā. Līdz ar to personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav jāpierāda savs nevainīgums atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19.panta otrai daļai.

Izanalizējot tiesas izmeklēšanā visus pierādījumus, aizstāve P.Janule uzskata, ka /pers. F/ vaina viņam celtajā apsūdzībā nav pilnībā pierādīta, jo apsūdzētā darbībās nav konstatējamas visas noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes. Pirmās instances tiesai vajadzēja rasties saprātīgām šaubām par apsūdzētā /pers. F/ vainu, kuras nenovēršot, tās jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.pantu aizstāve P.Janule uzskatu, ka /pers. F/ būtu attaisnojams noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4 un 8.punkta.

[15.6] Aizstāve P.Janule apelācijas sūdzībā vērš uzmanību uz to, ka krimināllieta ierosināta 2018.gadā, pagājuši gandrīz 4 gadi, pirmās instances tiesā tiesas sēdes tika atliktas citu lietas dalībnieku neierašanās dēļ, kā arī dēļ ārkārtējās situācijas sakarā ar Covid-19 infekcijas izplatību valstī. Aizstāve norāda, ka /pers. F/ apzinīgi piedalījās tiesas sēdēs, šādu apstākli norāda arī tiesa (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 46.lapu*).

Līdz ar to aizstāve P.Janule uzskata, ka jāņem vērā Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkts, nosakot apsūdzētajam /pers. F/ sodu par pārējiem noziedzīgiem nodarījumiem, jo nav ievērotas aizstāvamā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, šis apstāklis būtu ņemams vēra pie soda noteikšanas un sods būtu mīkstināms.

[16] Apsūdzētā /pers. D/ aizstāve Petra Janule apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un apsūdzētajam /pers. D/ mīkstināt piespriesto sodu pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4. un 8.punkta.

Aizstāve lūdz lietu izskatīt mutvārdu procesā, jo apsūdzētais /pers. D/ vēlas piedalīties tiesas sēdē klātienē, jo apspriežams sods par būtisku brīvības atņemšanas soda termiņu. Aizstāve norāda, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā.

[16.1] Aizstāve P.Janule vērš uzmanību uz krimināllietā esošiem pierādījumiem, kas jāpārbauda apelācijas instances tiesā, kā arī norāda kā izpaužas sprieduma nepareizība.

Pirmās instances tiesa uzskatījusi, ka pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. D/ viņam uzrādītajā apsūdzībā sevi par vainīgu atzina daļēji. Tiesa norādīja, ka apsūdzētais /pers. D/ atzina tikai tās darbības, par kurām liecinājis, apstiprināja iepriekš sniegtās liecības.

Aizstāve P.Janule vērš uzmanību, ka 2018.gada 12.oktobrī pieņemts lēmums par /pers. D/ atzīšanu par aizdomās turēto slepkavības izdarīšanā, kurā savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā viņš atzina, 2018.gada 23.oktobrī visas iepriekš sniegtās liecības uzturēja. 2019.gada 8.maijā, būdams atzīts par aizdomās turēto, /pers. D/ arī savu vainu atzina un izdarīto ļoti nožēloja. 2018.gada 15.oktobrī un 2018.gada 11.decembrī apsūdzētais /pers. D/ piedalījās liecību pārbaudē uz vietas, līdz ar to aktīvi sadarbojās ar pirmstiesas izmeklēšanu jau no aizturēšanas brīža, kad atzinās slepkavības izdarīšanā un nožēloja izdarīto.

Pirmās instances tiesas sēdē pēc apsūdzības būtības nolasīšanas apsūdzētais /pers. D/ savu vainu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2.,3. un 6.punkta, 152.panta otrās daļas un 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta atzina pilnībā, pauda nožēlu un atzina slepkavības izdarīšanu.

Pārbaudot personu raksturojošus datus, pirmās instances tiesa konstatēja, ka apsūdzētais /pers. D/ ir precējies, apgādībā ir divas meitas 9 un 14 gadus vecas, pirms apcietinājuma bija pastāvīgs darbs SIA „/Nosaukums A/", kur raksturojas ļoti pozitīvi, konstatētas veselības problēmas ar muguru pēc avārijas. Pēc apcietinājuma šajā lietā alkoholu vairs vispār nelieto, sodāmība dzēsta, arī administratīvo sodu nav.

[16.2] Aizstāve P.Janule nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka apsūdzētais /pers. D/ savu vainu visu trīs noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā pirmstiesas procesā atzina daļēji, tiesā atzina pilnībā, taču tiesa konstatēja, ka pēc liecību satura secināms, ka apsūdzētais /pers. D/ faktiski savu vainu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos pilnībā neatzīst. Tiesa uzskatīja, ka apsūdzētais /pers. D/ tiesā savas liecības būtiski grozījis (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 43.lapa*).

Piemēram, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 152.panta otrās daļas apsūdzētais /pers. D/ norādīja, ka neviens /pers. H/ neturēja, ar /pers. E/ katrs paņēma /pers. H/aiz rokas, /pers. F/ gāja no mugurpuses, gāja un veda /pers. H/, /pers. H/ varēja brīvi pārvietoties, viņi /pers. H/ vienkārši turēja (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 12.lapu*).

Apsūdzētais /pers. D/ izklāsta notiekošo, taču, iespējams, nav izprotama līdz galam noziedzīga nodarījuma kvalifikācija. Tāpat tiesa uzskatīja, ka apsūdzētais /pers. D/ tiesā centies aprunāt apsūdzēto /pers. E/, tādējādi mazinot savu lomu un nozīmi, līdz ar to /pers. D/ raksturojams negatīvi un dod pamatu tiesai uzskatīt, ka apsūdzētā vainas atzīšana un nožēlošana ir tikai formāla un nav patiesa.

Aizstāve P.Janule secina, ka apsūdzētā /pers. D/ liecības attiecībā par apsūdzēto /pers. E/ jau no aizturēšanas brīža bijušas konsekventas, viena otru papildina un nav pretrunīgas pēc būtības.

[16.3] Aizstāve P.Janule nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka apsūdzētajam /pers. D/ lietā nav konstatēti vainu mīkstinoši apstākļi. Aizstāve uzskata, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā apstākļus, ka apsūdzētais /pers. D/ notikuma dienā bija stiprā alkohola reibuma stāvoklī un, iespējams, jauc dažas notikumu detaļas un hronoloģiju, nav pietiekoši ņēmusi vērā apstākļus, ka viņš aktīvi sadarbojās ar pirmstiesas izmeklēšanu, liecinot par slepkavības izdarīšanu jau no aizturēšanas brīža un katrā liecībā pauda nožēlu par izdarīto.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta piektajā daļā noteiktajai klasifikācijai noziedzīgs nodarījums pēc Krimināllikuma 117.panta ir sevišķi smags noziegums. Soda sankcijā ir paredzēts mūža ieslodzījums vai brīvības atņemšana uz laiku no 10 līdz 20 gadiem, ar probācijas uzraudzība uz laiku līdz 3 gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Aizstāve P.Janule uzskata, ka apsūdzētajam /pers. D/ kā vainu mīkstinošs apstāklis pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4 un 8.punkta būtu atzīstams savas vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu. Turklāt jāņem vērā apstāklis, ka /pers. D/ nav citu kriminālprocesu un iepriekšējais sods ir dzēsts.

[16.4] Aizstāve P.Janule vērš uzmanību, ka krimināllieta ierosināta 2018.gadā, pagājuši gandrīz četri gadi, pirmās instances tiesā tiesas sēdes tika atliktas citu lietas dalībnieku neierašanās dēļ, kā arī ārkārtējās situācijas dēļ sakarā ar Covid-19 infekcijas izplatību valstī. Aizstāve norāda, ka /pers. D/ apzinīgi ieradās uz visām tiesas sēdēm, šādu apstākli norādījusi arī pirmās instances tiesa (*skat. pirmās instances tiesas sprieduma 46.lapu*).

Aizstāve P.Janule uzskata, ka, nosakot apsūdzētajam /pers. D/ sodu, jāņem vērā Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkts, jo nav ievērotas aizstāvamā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, šis apstāklis būtu ņemams vēra pie soda noteikšanas un sods būtu mīkstināms.

[16.5] Aizstāve P.Janule uzskata, ka apsūdzētajam /pers. D/ piespriestais sods pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4 un 8.punkta brīvības atņemšanas veidā uz 16 gadiem ir pārāk bargs, tāpēc tas būtu mīkstināms, līdz ar to būtu mīkstināms arī noteiktais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

[17] Apsūdzētā /pers. E/ aizstāvis Ilmārs Cīrulis apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par reāla brīvības atņemšanas soda noteikšanu /pers. E/ un taisīt jaunu spriedumu šajā daļā, piemērot Kriminālprocesa likuma 55.panta nosacījumus un sodu /pers. E/ noteikt nosacīti.

Aizstāvis jaunus pierādījumus nepiesaka, norādot, ka tiesas sēdē jāpārbauda /pers. E/ personas dati.

Aizstāvis I.Cīrulis uzskata pirmās instances tiesas spriedumu par pamatotu un likumīgu, tajā skaitā, daļā par izraudzītā soda veidu un mēru, taču uzskata, ka tiesa nav izvērtējusi /pers. E/ piemērotā soda noteikšanas iespēju nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, tāpēc pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdz šajā daļā.

[17.1] Aizstāvis I.Cīrulis norāda uz judikatūrā nostiprināto atziņu, ka, lemjot par iespēju notiesāt personu nosacīti, jāievēro kriminālsoda mērķi. Proti, ir jāizvērtē, kā konkrētās krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu, noziedzīga nodarījuma recidīvu novēršanu, aizsargās sabiedrisko drošību, atturēs citu personu no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, sekmēs notiesāto personu resocializāciju. Jāievēro ne tikai vainīgā personību raksturojošie dati, bet arī fakti, kas saistīti ar noziedzīgu nodarījumu (noziedzīgu nodarījumu smagums, izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaits, nodarītais kaitējums utt.). Turklāt tiesai pēc visu šo minēto apstākļu izvērtēšanas ir jārodas pārliecībai, ka sodu neizciešot, vainīgais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus (*Augstākās tiesas 2018.gada 8.augusta lēmums lietā Nr. SKK-434/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0808.11087170715.4.L*).

Aizstāvis I.Cīrulis uzskata, ka pirmās instances tiesa šo Augstākās tiesas uzstādījumu nav ievērojusi un nav analizējusi, tiesa spriedumā nav pateikusi, vai tiesai ir vai nav radusies pārliecība, ka turpmāk /pers. E/ jaunu noziedzīgu nodarījumu neizdarīs un šī tiesas vērtējuma neesamība tiesas spriedumā vērtējama kā Kriminālprocesa likuma 514.panta pirmās daļas 6.punkta pārkāpums daļā par neizvērtēšanu – vai piemērotais sods pēc tā veida un mēra apsūdzētajam jāizcieš.

Aizstāvis atsaucas uz Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu par nosacītu notiesāšanu un norāda, ka tiesai nav pienākums piemērot Krimināllikuma 55.panta noteikumus, taču to piemērošana vai nepiemērošana ir jāmotivē.

Pēc minētā Augstākās tiesas norādījuma tiesai jāizvērtē kā piemērotā krimināltiesiskā represija sekmēs taisnīguma atjaunošanu. Konkrētajā gadījumā /pers. E/ noziedzīgo darbību rezultātā cietušajam nav radies paliekošs kaitējums, kas saistīts ar viņa nāvi. Tas, ka /pers. E/ bija tik godīgs un drosmīgs, un izturēja līdzapsūdzēto spiedienu, veicināja, ka vainīgās personas cietušā nāvē tika notiesātas, un tas, aizstāvja ieskatā, vērtējams kā taisnīguma atjaunošana.

[17.2] Aizstāvis I.Cīrulis norāda, ka tiesai jāizvērtē recidīva novēršana. Proti, apstāklis, ka /pers. E/ nav sodīts administratīvā kārtā, nav sodīts krimināla kārtā, pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas nav izdarījis likumpārkāpumus, būtu vērtējams tādējādi, ka recidīva novēršanas sasniegšana iespējama arī ar nosacīta brīvības atņemšanas soda piemērošanu.

[17.3] Aizstāvis I.Cīrulis norāda, ka tiesai jāizvērtē, vai būs aizsargāta sabiedriskā drošība. Apūdzētā /pers. E/ uzvedība pirms un pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, aizstāvja ieskatā, liecina, ka no viņa puses sabiedriskā drošība nav apdraudēta. /pers. E/, kaut arī ar zināmu veselības diagnozi, tomēr ir izvērtējis situāciju un sapratis, ka likumpārkāpumu izdarīšana nav viņam pieņemama un patiesība prevalē pār meliem, to viņš ir pierādījis ar līdzdalību patiesības noskaidrošanā lietā. Viņam ir pastāvīgs darbs, kurā viņš tiek raksturots pozitīvi, pastāvīga dzīvesvieta, viņam ir ģimene, kurā viņš audzina divus bērnus, nav narkotiku un alkohola atkarīgs.

[17.4] Aizstāvis I.Cīrulis norāda, ka tiesai jānoskaidro, vai tiks atturēta cita persona no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas. Arī šajā apstāklī var noteikti izdarīt secinājumu, ka /pers. E/ sadarbošanās krimināllietā patiesības noskaidrošanā atturēs citas personas no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, jo tas liecina, ka mirkļa vājības rezultātā nodarītais un bailes no soda neattur godīgu cilvēku liecināt patiesību par lietas apstākļiem un, ka patiesības noskaidrošana vainīgās personas noved pie barga krimināsoda, kas ir nenovēršams process, un tas noteikti atturēs cilvēkus izdarīt noziedzīgus nodarījumus.

[17.5] Aizstāvis I.Cīrulis norāda, ka tiesai jāizvērtē, kā tiks resocializēta notiesātā persona. Tiesai, izvērtējot vainīgā personību, būtu izdarāms

secinājums, ka laika periodā pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētais /pers. E/ ir labojies, to ir pierādījis, arī turpmāk, saprotot, ka viņa labā uzvedība, godīgums tiek novērtēts no valsts puses, viņš pierādīs, ka viņu nespēs ietekmēt gadījuma cilvēki un gadījuma situācijas, viņš spēs atturēties no likumpārkāpumu izdarīšanas. Cilvēkam ar /pers. E/ diagnozi personas novērtējums ir ļoti svarīgs.

[17.6] Aizstāvis norāda, ka tiesai jānovērtē izdarīto noziedzīgo nodarījumu smagums. /pers. E/ atzīts par vainīgu smaga un mazāk smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kuru rezultātā cietušajam nodarītās kaitīgās sekas nav iestājušās.

Ņemot vērā norādīto un taisot spriedumu, vērtējamos apstākļus, tiesai, visticamāk, rodas pārliecība, ka sodu neizciešot, /pers. E/ turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesa iepriekš minētos apstākļus nav vērtējusi, aizstāvis I.Cīrulis lūdz apelācijas instances tiesu šo izvērtējumu izdarīt un rast iespēju /pers. E/ tiesas noteikto brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, piemērojot Krimināļprocesa likuma 55.panta nosacījumus.

[18] Valsts apsūdzētājs Pāvels Sondors apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas protestu uzturēja protestā norādītajā apjomā, lūdza atcelt pirmās instances tiesas spriedumu protestā norādītajās daļās un šajās daļās taisīt jaunu spriedumu, pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu. Par nepamatotām prokurors atzina iesniegtās apelācijas sūdzības un lūdza tās noraidīt.

[19] Apsūdzētais /pers. F/ un apsūdzētais /pers. D/, kā arī abu apsūdzēto aizstāve Petra Janule apelācijas instances tiesas sēdē iesniegtās apelācijas sūdzības tajās norādītajā apjomā uzturēja un norādītajās daļās lūdza taisīt jaunu spriedumu.

Apsūdzētais /pers. D/ atzina par pamatotu prokurora protestu daļā par /pers. E/ notiesāšanu, savukārt apsūdzētā /pers. E/ aizstāvja apelācijas sūdzību atzina par nepamatotu, par apsūdzētā /pers. F/ un aizstāves P.Janules sūdzībām viedokli neizteica.

Apsūdzētais /pers. F/ atzina par pamatotu aizstāves P.Janules apelācijas sūdzību par apsūdzēto /pers. D/, bet par nepamatotu atzina prokurora apelācijas protestu un aizstāvja I.Cīruļa apelācijas sūdzību.

Aizstāve P.Janule atzina par nepamatotu prokurora apelācijas protestu, bet par aizstāvja I.Cīruļa apelācijas sūdzību viedokli neizteica.

[20] Apsūdzētais /pers. E/ un viņa aizstāvis Ilmārs Cīrulis iesniegto apelācijas sūdzību tajā norādītajā apjomā uzturēja un lūdza taisīt norādītajā daļā jaunu spriedumu, apelācijas protestu atzina par nepamatotu, par pārējām apelācijas sūdzībām viedokli neizteica.

Motīvu daļa

[21] Pārbaudījusi pierādījumus un lietas materiālus, uzklausījusi apsūdzēto /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ liecības, izvērtējusi apelācijas protestā un sūdzībās minētos motīvus, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka Zemgales rajona tiesas spriedums atceļams šādās daļās, kurās taisāms jauns spriedums:

- par /pers. D/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4. un 8. punkta;
- par soda noteikšanu /pers. D/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2.un 3.punkta un 152.panta otrās daļas;
- par galīgā soda noteikšanu /pers. D/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu;
- par /pers. F/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4. un 8. punkta;
- par soda noteikšanu /pers. F/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2.un 3.punkta un 152.panta otrās daļas;
- par soda noteikšanu /pers. F/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, un par galīgā soda noteikšanu pēc spriedumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu;
- par soda noteikšanu /pers. E/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2.un 3.punkta un 152.panta otrās daļas;
- par galīgā soda noteikšanu /pers. E/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu;
- par drošības līdzekļa negrozīšanu /pers. D/.

Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa nepamatoti konstatējusi apsūdzētā /pers. F/ darbībās viņam inkriminētā Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 2., 4. un 8 punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu, tāpēc spriedums šajā daļā atceļams, apsūdzētais /pers. F/ attaisnojams, un attiecībā par /pers. D/ sniedzams jauns noziedzīga nodarījuma apraksts, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā norādītā, norādāmi pierādījumi, kas apstiprina apelācijas instances tiesas atzinumus, kā arī motīvi, kāpēc apelācijas instances tiesa noraida atsevišķus pirmās instances tiesas spriedumā norādītos pierādījumus.

Pirmās instances tiesas spriedums atceļams arī daļā par apsūdzētajiem /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ noteiktajiem sodiem pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta un pēc Krimināllikuma 152.panta otrās daļas, jo pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā 2020.gada 17.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2022.gada 1.janvārī, attiecībā par papildsodu - probācijas uzraudzību, tāpēc šajās daļās taisāms jauns spriedums.

Apgabaltiesa atzīst, ka arī daļā par drošības līdzekļa negrozīšanu /pers. D/ taisāms jauns spriedums.

Attiecībā par apelācijas protestā izteiktajiem lūgumiem apgabaltiesa atzīst, ka nav apmierināms lūgums par slepkavības kvalifikāciju personu grupā, kvalificējot apsūdzētajiem /pers. D/ un /pers. E/ slepkavības izdarīšanu pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta, /pers. F/ attiecīgi šādas slepkavības atbalstīšanu. Par nepamatotu apgabaltiesa atzīst apelācijas protestā izteikto lūgumu kvalificēt /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ darbības pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas ne tikai pēc 2. un 3.punkta, bet arī pēc 6.punkta, un attiecīgi noteikt bargākus sodus.

[22] Apgabaltiesa atzīst, ka /pers. D/ izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, noslepkavojot personu, apzinoties, ka tā ir bezpalīdzības stāvoklī, un izdarot slepkavību ar sevišķu cietsirdību (slepkavība pastiprinošos apstākļos), šādos apstākļos.

2018.gada naktī uz 8.jūliju, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā pēc tam, kad pret /pers. H/ tika pielietota vardarbība un nelikumīgi atņemta brīvība, /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ turpināja lietot alkoholu /pers. D/ dzīvoklī, un pēc alkohola lietošanas laikā sarunā izteikta ierosinājuma nolēma atgriezties pie /pers. H/.

/pers. D/ paņēma no dzīvokļa nazi un visi trīs devās atpakaļ uz pamestās ēkas noliktavu, kas atrodas /adrese C/. Ieejot iekšā, konstatēja, ka /pers. H/ turpina nekustīgi gulēt, pēc kā /pers. D/ kopā ar /pers. E/ apsēdināja /pers. H/ pussēdus stāvoklī.

/pers. D/, realizējot nodomu, vērstu un citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, ar līdzi paņemto nazi, apzinoties, ka pēc alkohola lietošanas un pēc iepriekš pielietotas vardarbības /pers. H/ nespēj pretoties, tas ir, atrodas bezpalīdzības stāvoklī, ar sevišķu cietsirdību, sāka vairākas reizes durt /pers. H/ ar nazi pa dažādām ķermeņa daļām. /pers. D/ turpināja durt cietušo ar nazi vairākas minūtes, kopumā izdarot aptuveni 60 dūrienus, tajā skaitā, ekstremitāšu apvidū ne mazāk kā 19 dūrienus un ne mazāk kā 39 dūrienus krūškurvja un vēdera apvidū.

/pers. D/ darbību rezultātā /pers. H/ tika nodarīti miesas bojājumi, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai un atrodas tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos un konkrēti: krūškurvja apvidū – durti grieztas brūces krūškurvī priekšējā virsmā kreisajā

pusē augšējā daļā, ieejošas krūškurvja dobumā ar kreisās plaušas augšējās daivas bojājumiem, vēdera apvidū – durti grieztas brūces mugurējā virsmā kreisajā pusē, ieejošas vēdera dobumā ar vēderplēves bojājumiem. /pers. H/ nāve iestājās no minētiem miesas bojājumiem, kas sarežģījās ar ārēju un iekšēju asiņošanu, dažu minūšu laikā pēc to iegūšanas.

Pēc tam /pers. D/ ar /pers. E/ salika /pers. H/ virsū dažādus būvgružus un devās prom.

Pēc dažām dienām, naktī /pers. E/ un /pers. D/, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā datumā, nolūkā noslēpt nonāvētā /pers. H/ līķi, ieradās pamestajā ēkā /adrese C/, katrs paņēma /pers. H/ aiz vienas rokas un vienas kājas un iznesa līķi no noliktavas, pēc kā /pers. D/ atgriezās ēkā satīrīt telpas. Telpā /pers. D/ uz grīdas esošajiem asins traipiem uzlika būvgružus. Kad telpas bija satīrītas, /pers. D/ ar /pers. E/ nesa /pers. H/ līķi /vieta/ virzienā pa dzelzceļa sliedēm, pēc aptuveni 15 minūtēm ienesa /pers. H/ līķi krūmos, ar rokām paraka zemi, lai varētu līķi ieguldīt dziļāk, apbēra līķi ar lapām, pēc kā abi devās prom.

Apgabaltiesa atzīst, ka ar šādām darbībām /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 2. un 4. punktā.

[23] Apsūdzētais/pers. D/ apelācijas instances tiesas sēdē izteica viedokli, ka pirmās instances tiesas spriedums nav pamatots, jo uzskata, ka /pers. H/ slepkavības izdarīšanā piedalījās arī /pers. E/, kurš ar nazi dūris pirmais.

Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka ar /pers. H/ bija pazīstams, dzīvoja kaimiņos. /pers. H/ agrāk sēdējis cietumā, pēc tam potējis sev magones. Bijis gadījums, kad, ejot ar bērnu no bērnudārza, aizrādījis /pers. H/ un viņa draugam, dzinis viņus prom no pagalma. /pers. H/ tad draudējis viņa ģimenei, ka nogalinās bērnus, tas bija aptuveni 2015. - 2016.gadā. Šāds gadījums bija vienu reizi, pēc tam konflikti un naidīgas attiecības ar /pers. H/ neesot bijušas.

2018.gada 7.jūlijā bērnu laukumā apsūdzētais /pers. D/ saticis /pers. E/, pēc tam gājuši uz veikalu, piebrauca pazīstams cilvēks – /pers. T/ no /vieta/, prasīja, kas ir /pers. F/ un teica, lai pabrīdina un pasaka viņam, kāpēc viņi ar /pers. G/ aiztiek /pers. H/. Par to, vai /pers. F/ ar /pers. G/ iepriekš bija aiztikuši /pers. H/, viņam - apsūdzētajam /pers. D/ nav zināms. Veikalā nopircis 10 pudeles alu, uz viņa pagalmu atnācis /pers. E/, /pers. G/un /pers. F/, sēdējuši sētā un iedzēruši.

Pēc kāda laika /pers. E/ ar /pers. F/ atveda /pers. H/, kurš jau bija iedzēris. Pirms tam bija runa, ka jānoskaidro, ko /pers. H/ runājis, ko sūdzējies. Turpinājuši kopīgu iedzeršanu un sākušās sarunas par sūdzēšanos, bet /pers. H/ to noliedza. Viņš - apsūdzētais /pers. D/ teicis, lai nemelo, sadusmojies, atcerējies /pers. H/ iepriekš izteiktos draudus viņa ģimenei un iesitis /pers. H/ ar pudeli pa galvu, pudele saplīsa, /pers. G/ iesitis /pers. H/ pa vēderu.

Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka/pers. H/ teicis, ka viņam esot mājās nauda, esot parādā /pers. F/, tāpēc trijatā gājuši uz /pers. H/ mājām pēc naudas, /pers. G/palika sētā. Pie/pers. H/ mājās izrādījās, ka naudas nav. Ejot pa trepēm, /pers. H/ paslīdējis un nokritis, pēc tam sāka skriet projām. Apsūdzētais /pers. D/ noliedza, ka kāds būtu speciāli pagrūdis /pers. H/ lejā pa trepēm. /pers. F/ noķēris /pers. H/, aizveduši atpakaļ uz pagalmu. Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka atcerējies, ka pirms tam bija atradis salauztus rokudzelžus, tāpēc uzlika /pers. H/ uz vienas rokas, lai viņš nebēgtu prom. Tad /pers. E/ iesitis /pers. H/ pa ausi, sāka tecēt asins.

Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka teicis pārējiem, ka viņam ir zināma vieta, kur /pers. H/ varētu pārmācīt. Abi ar /pers. E/ turējuši /pers. H/ aiz rokām un aizveduši viņu uz pamestu noliktavas ēku, noveda lejā pa trepēm. Līdzi uz pamesto ēku nāca arī /pers. F/, kurš atpalika, jo satika pa ceļam 3-4 paziņas un palika ar viņiem runāties.

Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka pamestajā ēkā iesitis /pers. H/ pāris reizes pa vēderu, /pers. E/ iespēris ar kāju, tad /pers. H/ nokrita uz zemes. Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka pa galvu /pers. H/ neesot situši, neesot redzējis, ka/pers. F/ būtu sitis, jo viņš nebija ienācis šajā pamestajā ēkā. /pers. F/ viņi satika ārpusē pie noliktavas, varbūt pie trepēm, kas ved ārā, pēc tam gāja atpakaļ uz pagalmu, sarunājuši, ka brauks pēc alkohola uz /vieta/, sarunāja mašīnu. Nopirkuši vienu pudeli degvīnu 0,7 l, turpinājuši iedzeršanu pie viņa - apsūdzētā /pers. D/ mājās.

Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka iedzeršanas laikā /pers. E/ pateicis, ka vajag izdarīt līdz galam, vēl iedzēruši un devušies trijatā uz pamesto ēku. Sarunā par to, ka jāiet izdarīt līdz galam, iespējams piedalījās arī /pers. F/, kurš bija stipri iereibis, nāca līdzi aiz muguras un pa ceļam neko neprasīja, ejot atpalika kādu gabalu.

Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka, ejot prom, paņēmis līdzi parastu galda nazi, jo bija sapratis, ka grib nodurt /pers. H/, kaut gan /pers. E/ to skaidri nepateica. Pamestajā ēkā iegāja kopā ar /pers. E/, bet /pers. F/ tur neiegāja un turpmākajās darbībās nepiedalījās. /pers. F/ gāja aiz muguras, bija stipri iedzēris, nebija runa, ka viņam būtu jāstāv pie ēkas sardzē.

Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka abi ar /pers. E/ pacēluši /pers. H/ sēdus, tad iedevis /pers. E/ nazi un /pers. E/ vienu reizi ar nazi iedūra /pers. H/ sirds pusē, tāpēc viņam palika asiņainas rokas. Pēc tam viņš - apsūdzētais /pers. D/ teicis, lai iedod nazi, ka parādīšot, kā jādur, paņēmis nazi un iedūris /pers. H/ apmērām 10 reizes mugurā, pēc kā /pers. H/ palika guļot, vārtījās, locījās, bija dzīvs, kad gājuši prom. /pers. F/ palika ārpus telpām, iekšā neienāca un /pers. H/ neko nedarīja, /pers. F/ arī neredzēja, ka līdzi bija paņemts nazis. /pers. F/ satikuši ārpus ēkas un viņam pateikuši, ka sadevuši /pers. H/ kārtīgi pa degunu. Pēc tam ar /pers. E/ pie kapiem mazgājuši rokas ar akas ūdeni. Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka nazi izmetis netālu no kapiem pāri laukam.

Apsūdzētais /pers. D/ apstiprināja liecību pārbaudē uz vietas norādīto un liecināja, ka pirms slepkavības izdarīšanas /pers. H/ bija citā telpā, pēc dūrienu izdarīšanas vairs nebija pārvietojies, pēc saduršanas apklājuši viņu ar būvgružiem un plāksnes gabaliem.

Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka neatzīst apsūdzībā norādīto dūrienu skaitu, apšauba, ka konstatēts tik liels dūrienu skaits. Nākamajā dienā – sestdienā pa dienu satika /pers. E/ un sarunāja, ka dosies naktī noslēpt /pers. H/, tajā brīdī vēl nebija pārliecināti, ka /pers. H/ ir miris. Pēc tam naktī ar /pers. E/ devušies uz pamesto ēku, kur konstatējuši, ka /pers. H/ ir jau miris, viņš atradās tajā pašā telpā, kur viņu atstājuši, bet nedaudz nostāk un plāksnes bija izmētātas. /pers. H/ līķi aiznesuši gar dzelzceļu, noslēpuši krūmos, ar rokām izplēsa bedri, ieguldīja līķi un apsedza ar lapām.

Apsūdzētais /pers. D/ apstiprināja savu liecību, ka /pers. F/ negāja iekšā pamestajā noliktavā, kad gāja uz to otro reizi naktī. Tikai tad, kad/pers. H/ pazuda, tad /pers. F/ saprata, ka kaut kas nav labi.

Apsūdzētais /pers. D/ uzskata, ka /pers. E/ liecina nepatiesi, jo cenšas izvairīties no izdarītā dūriena un dalības /pers. H/ slepkavībā, jo /pers. E/ izdarīja pirmo dūrienu /pers. H/ sirds rajonā.

Apsūdzētais /pers. D/ atzina, ka pats izdarījis /pers. H/ vismaz 10 dūrienus ar nazi, bet noliedza, ka būtu izdarījis 60 dūrienus, uzskata, ka viņam bija veci ievainojumi, ko apmērām 2-3 mēnešus pirms slepkavības bija nodarījusi /pers. A/, durot ar dakšiņu un nazi, /pers. H/ bijis slimnīcā, pēc tam rādīja brūces uz muguras.

Apsūdzētais /pers. D/ apstiprināja, ka sākotnēji bija runa, ka viņš viens uzņemsies visu vainu, lai nebūtu grupas, bija runa, ka pārējie sūtīs viņam naudu uz cietumu.

Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka nožēlo izdarīto, bija sadusmojies, ka /pers. H/ melo, sakot, ka neesot teicis /pers. T/, ka viņu sitot, kā arī atcerējās viņa agrāk izteiktos draudus pret ģimeni, un tāpēc arī lietotā alkohola iespaidā pielietoja vardarbību pret /pers. H/.

Apsūdzētais /pers. D/ apstiprināja, ka viņam ir iesauka */Iesauka D/*, bet /pers. F/ bija iesauka */Iesauka B/*. Iesauka /Iesauka C/bija /pers. I/, kurš tajā dienā nepiedalījās.

Attiecībā par apsūdzībā norādīto motoreļļas liešanu mutē apsūdzētais /pers. D/ noliedza, uzskata, ka /pers. E/ nepamatoti šādi liecinājis. Šādas

darbības apsūdzētais /pers. D/ neesot redzējis.

[23.1] Nopratināts kā aizturētais 2018.gada 11.oktobrī, /pers. D/ liecināja, ka bija saruna ar /pers. T/, lai nodod /pers. F/ un /pers. G/, lai beidz *apbižot* /pers. H/. Pateica to /pers. F/ dzerot, un /pers. F/ palika dusmīgs, pēc tam uzradās piedzēries /pers. H/, jo pa dienu dzēra ar mammu. Izskatījās, ka bija jau saņēmis pāris sitienus no /pers. G/ un /pers. F/. Dusmās par melošanu viņš - /pers. D/ iesita /pers. H/ pa galvu ar pudeli, jo /pers. H/ sūdzēšanos noliedza. Pēc tam aizgāja uz garāžu pēc eļļas pabiedēt /pers. H/. Lēja viens eļļu viņam uz sejas, neviens nepalīdzēja, /pers. H/ pretojās.

Tad /pers. H/ teica, lai viņu nesit, piesolīja naudu, visi bez /pers. E/ gāja pēc apsolītās naudas, bet atgriezās bez naudas un nolēma /pers. H/ pārmācīt. Tad atcerējās par roku dzelžiem. /pers. E/ un /pers. G/ jau bija prom. /pers. H/ bēga prom, viņš noķēra. Tad viņš –/pers. D/ izdomāja, ka /pers. H/ jāved uz garāžu piekaut un pārmācīt. /pers. E/ uz garāžu negāja. Viens gāja ar /pers. H/ garāžā, sāka sist. Viņam bija nazis, /pers. H/ bļāva, viņš – /pers. D/ dūra pirmo vēderā un tad vēl ne mazāk kā 10 reizes visur. Pēc tam satika /pers. F/, viņam teica, ka /pers. H/ piekāvis. Par nogalināšanu nevienam neteica, pats noslēpa līķi, atzīst slepkavību, izdarīto nožēlo.

[23.2] 2018.gada 15.oktobrī liecību pārbaudē uz vietas /pers. D/ liecināja par savām un citu personu darbībām, uz vietas tās parādīja. /pers. D/ liecināja, ka */Iesauka B/* iesita pa vēderu /pers. H/, pēc sitiena /pers. H/ gulēja uz zemes, pats iesita /pers. H/ ar pudeli pa galvu, /pers. H/ sāka *pīkstēt*. Ar spēku atvilka /pers. H/ malā, aiz kakla nogāza, lēja eļļu uz sejas un mutē, /pers. H/ bļāva, lai nesit, piesolīja naudu. Tālāk gāja pēc naudas, naudas nebija, nāca atpakaļ, nolēma uzlikt /pers. H/ roku dzelžus, /pers. H/ bēga, viņš - /pers. D/ skrēja pakaļ un noķēra, viens pats aizveda /pers. H/ uz noliktavu, piekāva un sadūra.

[23.3] Nopratināts kā aizdomās turētais 2018.gada 23.oktobrī, /pers. D/ iepriekš sniegtās liecības uzturēja, liecināja, ka pēc notikušā, ejot uz mājām, drēbes un apavus izmetis atkritumu urnā, mājās ieradies tikai apakšbiksēs.

[23.4] Nopratināts kā aizdomās turētais 2018.gada 7.decembrī, /pers. D/ liecināja, ka eļļu no savas garāžas iedeva/pers. E/, kur viņš to lika, neesot redzējis, kā arī neatceras, ko ar eļļu darīja.

/pers. D/ liecināja, ka no /adrese A/ mājas pagalma devās četratā, bija līdzi arī /pers. E/. Bija doma vest /pers. H/ uz pagrabu, kas atradās pie dzelzceļa, lai viņš atzīstas, kādas baumas viņš stāstījis un ko viņš vēl stāstījis policijas darbiniekiem.

/pers. D/ liecināja, ka viņam līdzi bija lukturītis, viņš vienu reizi iesita /pers. H/ pa vēderu, lai viņš atzīstas, bet viņš neatzinās. Pēc apmērām 5 minūtēm atnāca arī */Iesauka B/*, viņš ar /pers. E/ arī bija lejā. Viņš - /pers. D/ uzgāja augšā, atnāca arī */Iesauka B/* un /pers. E/, aizvēra ārējās durvis un devās uz viņa – /pers. D/ dzīvokli.

/pers. E/ sarunāja ar sievieti, lai aizved ar automašīnu pēc alkohola uz /vieta/, pēc tam turpināja lietot alkoholu. Sarunas laikā bija runa, ka /pers. H/ jānobeidz, /pers. E/ piekrita durt pirmais. Viņš - /pers. D/ paņēma līdzi nazi, visi devās uz pagrabu, /pers. E/ teica, ka /pers. H/ ir *riktīgi* dabūjis, tāpēc viņi bija pārliecināti, ka viņš joprojām ir tur.

/pers. D/ liecināja, ka abi ar /pers. E/ nogāja lejā, /pers. H/ bija vēl turpat, gulēja uz sāniem. Tad /pers. E/ piecēla /pers. H/ pussēdus. Viņš - /pers. D/ piegāja un iedeva /pers. E/ nazi, viņš to paņēma, ar kreiso roku turēja /pers. H/, bet ar labo roku iedūra viņam vēdera rajonā trīs reizes un tad iedeva nazi viņam - /pers. D/. /pers. D/ liecināja, ka pēc tam viņš dūra /pers. H/, atceras, ka iedūra piecas reizes mugurā, dūra arī sānos, kopā ap piecām reizēm. Kad izgāja laukā no pagraba, rokas bija asinīs, trijatā gāja uz kapiem, kur pie akas mazgāja rokas, pēc tam devās virzienā uz mājām. Ko darīja tālāk, neatceras, bija stiprā alkohola reibumā.

/pers. D/ liecināja, ka nākamajā dienā pie viņa atbrauca /pers. E/, abi devās uz kapiem, viņš - /pers. D/ izvilka nazi no akas malas un aizmeta to pāri žogam, pēc tam brauca atpakaļ uz mājām, kur abi ar /pers. E/ sarunāja aiznest prom /pers. H/ līķi, lai kāds to neatrod. Naktī abi nesa līķi uz /vieta/ pusi pa sliedēm, pēc tam līķi apbēra ar lapām un devās prom.

/pers. D/ liecināja, ka viņš uz divām nedēļām no/vieta/ pazudis, aiz /vieta/ dzīvojis pamestā mājā, jo bija šokā par izdarīto. Savu vainu atzīst un nožēlo izdarīto.

[23.5] 2018.gada 11.decembrī liecību pārbaudes uz vietas laikā /pers. D/ liecināja un demonstrēja, ka visi trīs gāja uz noliktavu arī otrajā reizē, /pers. F/ palika ārpusē. /pers. D/ liecināja, ka /pers. E/ /pers. H/ iedūra trīs reizes, bet pats - četras reizes.

[23.6] Konfrontēšanas laikā ar /pers. E/ 2019.gada 28.februārī /pers. D/ liecināja, ka /pers. E/ ierosināja paņemt nazi un nodurt /pers. H/. /pers. D/ noliedza, ka, dodot nazi /pers. E/, būtu teicis: „Še, dur!" /pers. D/ liecināja, ka pamestajā ēkā iegāja trijatā, /pers. F/ palika ārpusē. /pers. D/ liecināja, ka neesot redzējis, vai /pers. F/ spēra ar kāju /pers. H/.

[23.7] Nopratināts kā aizdomās turētais 2019.gada 8.maijā, /pers. D/ liecināja, ka aptuveni pirms trim gadiem viņš bija dusmīgs uz /pers. H/ un viņa draugu par narkotiku lietošanu viņa pagalmā, dzinis viņus prom, jo sapratis, ka viņi lietoja narkotikas, viņiem bija šļirce ar baltu šķidrumu un magoņu kāti. /pers. H/ uz viņu bļāvis kaut ko, bet viņa draugs piedraudējis viņa bērniem. No tās reizes ar /pers. H/ nekontaktējās, alkoholu kopā nelietoja. /pers. D/ liecināja, ka viņam bija palikušas dusmas uz /pers. H/, jo bija nepieņemami, ka draudēja viņa ģimenei un bērnam.

Notikuma dienā, kad /pers. H/ atveda, viņš - /pers. D/ atcerējās /pers. H/ rīcību un uznāca dusmas, tāpēc arī dusmās un alkohola reibumā sanāca sadurt /pers. H/ līdz nāvei.

[23.8] Nopratināts ka apsūdzētais 2019.gada 30 maijā, /pers. D/ liecināja, ka konflikts bija par to, ka /pers. H/ par viņiem sūdzējās, iesita ar tukšu pudeli /pers. H/ pa pieri, jo uznāca dusmas, iedeva roku dzelžus, lai /pers. H/ nevar aizbēgt. /pers. F/ ar /pers. G/skaidrojās ar /pers. H/, neredzēja, vai /pers. F/ viņu sita. /pers. D/ liecināja, ka /pers. E/ arī sita ar pudeli pa galvu. Pēc tam izdzirdējis saucienu - vai nav eļļas, un iedevis /pers. E/ eļļu. Ko viņš ar to darīja, nezina, nebija klāt.

Pēc kāda laika/pers. F/ pateica, ka jāaiziet pēc naudas, aizgājuši uz dzīvokli, bet naudu neatrada. Aiz /pers. H/pa trepēm gāja /pers. F/, vai nu/pers. F//pers. H/ pagrūda, vai /pers. H/ pats nokrita lejā pa trepēm. Pēc tam /pers. H/ bēga, bet /pers. F/viņu noķēra un veda atpakaļ. Viņš - /pers. D/ gājis pakaļ roku dzelžiem.

/pers. D/ atzina, ka ierosinājis aizvest /pers. H/ uz pamestu noliktavu, trijatā viņu veduši uz turieni, jo gribēja /pers. H/ pabiedēt un pārmācīt. /pers. F/ ar /pers. E/ nogāja lejā, pats palika ārā kārtot dabiskās vajadzības. Pēc kāda laika /pers. E/ ar /pers. F/ nāca ārā un /pers. E/ teica, ka kārtīgi iesituši /pers. H/, kurš sita, viņš - /pers. D/ neredzēja, jo nebija tur klāt.

/pers. D/ liecināja, ka pēc tam /vieta/ nopirkuši alkoholu, turpināja tā lietošanu. Tad /pers. E/ teica, ka /pers. H/vajag *novākt*. Viņš - /pers. D/ prasīja /pers. E/, vai viņš ir gatavs durt pirmais, un viņš teica, ka jā. Kad devās no dzīvokļa, paņēma līdzi nazi, visi trīs atnāca atpakaļ uz noliktavu, nogāja lejā, /pers. F/ palika augšā. /pers. D/ liecināja, ka /pers. E/ piecēla /pers. H/, kurš neko sakarīgu pateikt nevarēja. Viņš - /pers. D/ iedevis /pers. E/ nazi un viņš divas reizes priekšpusē iedūra /pers. H/ ar nazi, pēc tam viņš - /pers. D/ iedūra /pers. H/ sānos jostas daļā četras reizes ar nazi. /pers. H/ nokrita un viņi devās prom, pie kapiem nomazgāja rokas, pēc tam turpināja alkohola lietošanu. /pers. F/slepkavībā nepiedalījās, kāpēc /pers. F/ gāja līdzi, nezina. Līķi gājuši noslēpt svētdienas vakarā, varētu būt naktī uz pirmdienu. Līķis atradās turpat, kur bija atstājuši, kad dūra ar nazi.

/pers. D/ neatzina, ka būtu dūruši tik daudz dūrienu, kā norādīts apsūdzībā.

[23.9] Apsūdzētais /pers. D/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā liecināja, ka notikuma dienā sētā ar /pers. E/ dzēra alu, parādījās /pers. G/, vēlāk /pers. F/. /pers. E/ pateica /pers. F/, lai neaiztiek /pers. H/, ka tāds brīdinājums nācis no /pers. T/. /pers. E/ pēc laika teica, ka jāaizbrauc pakaļ /pers. E/. Abi ar /pers. F/ aizbrauca, atbrauca trijatā. /pers. G//pers. H/jautāja, kas par klačām, kāpēc jāsūdzas, viņš atbildēja, ka neko neesot teicis, neko nezina.

/pers. D/ liecināja, ka viņam uznāca dusmas, ka /pers. H/ melo, paņēma alus pudeli un uzsita pa galvu, pudele pārplīsa. /pers. E/ prasīja, vai arī var uzsist, atbildēja, ja vēlas, lai sit. /pers. E/ kā sita, trāpīja pa ausi, pudele saplīsa, sāka tecēt asinis. Pēc tam /pers. E/ prasīja, vai ir eļļa, teica, ka vajag mopēdam. Viņš - /pers. D/ aizgāja uz garāžu, paņēma eļļu un iedeva viņam, ko viņš darīja ar eļļu - nezina.

Pēc kāda laika /pers. H/ piesolīja naudu /pers. F/, ka atdos parādu. /pers. F/ iesita /pers. H/ vienu reizi pa vēderu, viņš saliecās pie galda. Pēc tam viņš - /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/ un /pers. H/ gāja pēc naudas, neviens /pers. H/ neturēja. /pers. H/ pateica, ka naudas nav. Pirmais no dzīvokļa izgāja /pers. H/, kurš gribēja bēgt, jo laikam juta, ka viņu grib sist, paklupa un noripoja pa trepēm, pēc tam piecēlās un sāka skriet. /pers. F//pers. H/ sētā noķēra, iesita pa vēderu, visi gāja atpakaļ uz viņa - /pers. D/ pagalmu. Pēc kāda laika /pers. H/ atkal sāka bēgt, viņu noķēra /pers. E/ un atvilka atpakaļ uz sētu.

Viņš - /pers. D/ stāstīja par roku dzelžiem, ka tos atradis, atnesa tos un uzlika /pers. H/. /pers. D/ liecināja, ka radās ideja aizvest /pers. H/ uz noliktavu un pārmācīt, tāpēc ar /pers. E/ katrs paņēma /pers. H/ aiz rokas un veda viņu, bet /pers. F/ gāja no mugurpuses. /pers. H/ varēja brīvi pārvietoties, viņi /pers. H/ vienkārši turēja.

/pers. D/ liecināja, ka /pers. F/ palika runāt ar jauniešiem stacijā, bet pats ar /pers. E/ noveda/pers. H/ lejā, ieslēdza savu lukturīti uz galvas. Sāka abi /pers. H/ prasīt, kāpēc viņš sūdzas, bet /pers. H/ noliedza, ka būtu sūdzējies. /pers. E/ iesita /pers. H/ vienu reizi pa vēderu, arī viņš - /pers. D/ iesita vienu reizi /pers. H/ pa vēderu, pēc tam abi sita /pers. H/ kārtīgi pa vēderu, /pers. H/ palika locīdamies guļot. /pers. D/ liecināja, ka abi uzgāja augšā, tur stāvēja /pers. F/, kuram teica, ka nedaudz /pers. H/ pabiedēja.

Pēc/pers. F/idejas aizbrauca uz /vieta/pēc alkohola, turpināja pie viņa - /pers. D/ mājās lietot alkoholu un runājās. Pēc /vieta/ /pers. F/ bija stiprā alkohola reibumā. /pers. E/ izteica viedokli, ka vajadzētu pabeigt līdz galam, vajadzētu novākt. Viņš - /pers. D/ jautāja, vai viņš sāks un kaut ko darīs, /pers. E/ teica, ka jā. Viņš - /pers. D/ paņēma no mājām līdzi nazi, gāja uz noliktavu, no aizmugures sadzēries nāca /pers. F/./pers. H/ varēja brīvi pārvietoties, /pers. F/ viņu neietekmēja, nebija tāda nodoma, ka /pers. F/ gāja aiz muguras, lai /pers. H/ neaizmuktu.

/pers. D/ liecināja, ka abi ar /pers. E/ nogāja lejā noliktavā, /pers. H/ tur vārtījās, abi piecēla/pers. H/, viņš kunkstēja. Viņš - /pers. D/ iedeva /pers. E/ nazi, lai pirmais sāk, un /pers. E/ iedūra vienu dūrienu kreisajā pusē sirds rajonā. Sanāca dusmas, ka /pers. H/ draudēja nogalināt viņa bērnu, tad viņš - /pers. D/ teicis, kas tā dara, ka parādīs, kā jādara, un iedūra /pers. H/ 10 reizes, /pers. H/ nokrita.

Pēc tam abi vēl pastāvēja un apsedza /pers. H/ ar būvgružiem, /pers. H/ vēl kunkstēja un pukstēja. Abi gāja augšā, ieraudzīja /pers. F/, pēc tam gāja uz aku mazgāt asiņainās rokas. Otrā dienā /pers. E/ierosināja /pers. H/aiznest prom, sarunāja abi un izdarīja.

/pers. D/ liecināja, ka /pers. F/ neesot zinājis par nogalināšanu. /pers. E/ kaut ko bija minējis par brāli, teica, ka tā nepalikšot, ka brālis noslīka, /pers. F/ bija klāt un nevarēja izglābt.

[24] Apsūdzētais/pers. F/ apelācijas instances tiesas sēdē liecināja, ka 2018.gada vasarā pie viņa atbrauca ciemos /pers. E/, kurš sāka sūdzēties par /pers. H/, ka viņiem jau iepriekš bijušas kaut kādas problēmas. Pēc tam viņš aizbrauca prom. Tad piezvanīja /pers. G/ un viņš - apsūdzētais /pers. F/ aizbraucis uz sētu, kur dzīvo /pers. D/, lai risinātu problēmas ar /pers. H/, kurš viņu aprunājis, ka viņš - /pers. F/ viņu iedunkājot. Ar /pers. E/ aizbrauca pie /pers. H/, atveda viņu uz pagalmu, viņš brauca labprātīgi. Iedzēra un sāka runāties, /pers. H/ teica, ka neko tādu neesot teicis. Par nepatiesību pāris reizes iesitis viņam. Pēc tam /pers. D/, /pers. E/ un /pers. G/ aizveda /pers. H/ aiz garāžām, pats palicis pagalmā. Attiecībā par eļļas liešanu apsūdzētais /pers. F/ noliedza, ka būtu to darījis, nav redzējis, vai citi to darīja. Redzēja, ka /pers. G/ parāva /pers. H/ aiz apkakles, nezina, vai tā bija žņaugšana.

Pēc tam viņš - apsūdzētais /pers. F/ apsēdināja /pers. H/ sev blakus un teica, lai stāsta kā ir, iedunkāja pāris reizes, pēc tam iesita ar futbola bumbu pa galvu, izlēja minerālūdens pudeli uz galvas. /pers. H/ piesolīja naudu, ka atdos, ko bija viņam parādā – 600 *euro* saistībā ar citu kriminālprocesu, ko viņš - /pers. F/ jau bija samaksājis. Visi devās uz /pers. H/ dzīvokli, bet naudas tur nebija, viņš bija samelojis. Pēc tam /pers. H/ šaurā koridorā nokrita pa trepēm, sāka bēgt, bet viņš - /pers. F/ viņu noķēra. Aizgājuši atpakaļ uz pagalmu, tur visi iedzēra, visi apgalvoja, ka /pers. H/ melo, tad viņš - /pers. F/ iesitis /pers. H/ pāris reizes pa kājām, viņš nokrita, tad viņam uzspļāvis.

Apsūdzētais /pers. F/ liecināja, ka bija jau stiprā alkohola reibumā, bija slikti, visu labi neatceras. Atceras, ka /pers. D/ atnesa rokudzelžus, uzlika /pers. H/. Pēc tam viņi gāja pa priekšu, bet viņš - /pers. F/ gāja viņiem no aizmugures, satika autoostā cilvēkus, ar kuriem aprunājās, pēc tam gāja tālāk. Satika /pers. E/ ar /pers. D/, kuri uznāca pa trepēm augšā, viņi teica, ka pabiedējuši. Viņš - /pers. F/ lejā pa trepēm negāja. Pēc tam gājuši atpakaļ, sarunāja mašīnu, aizbrauca un nopirka degvīnu 0,7 l tilpuma pudeli un turpināja lietot alkoholu /pers. D/ dzīvoklī. Apsūdzētais /pers. F/ atceras, ka kāds teica, ka esot jānodara līdz galam, ka jāiet apskatīties. Gājuši kopā ar /pers. D/ un /pers. E/, viņi aizgājuši pa priekšu, viņš - apsūdzētais /pers. F/ atpalicis, jo kārtojis dabiskās vajadzības, vēmis. Pats iekšā noliktavā neesot gājis, stāvējis pie noliktavas. Kad viņi uznāca pa trepēm augšā, viņiem rokas bija asiņainas, viņi teikuši, ka pārmācījuši. Pēc tam gājuši mazgāt rokas, nazi viņiem neesot redzējis. Kad sāka runāt, ka /pers. H/ pazudis, tad viņš - apsūdzētais /pers. F/ sapratis, ka kaut kas noticis. Pie līķa slēpšanas nav piedalījies.

Apsūdzētais /pers. F/ liecināja, ka pagājis jau ilgāks laiks un visu detalizēti neatceras, apstiprina savas iepriekš sniegtās liecības, nenoliedz, ka sitis arī pa galvu /pers. H/.

[24.1] Pirmstiesas procesā 2018.gada 7.augustā, būdams nopratināts kā liecinieks, /pers. F/ liecināja par atrastiem rokudzelžiem, kā tie nonāca policijas amatpersonas rīcībā, kā pēc tam tos atguva un uzdāvināja /pers. H/. /pers. F/ liecināja, ka pēdējo reizi redzēja /pers. H/ parkā 2018. gada jūnijā, nākamajā dienā nolēma apciemot /pers. H/, satika viņa mammu, kura teica, ka /pers. H/ pazudis.

[24.2] Būdams nopratināts kā aizdomās turētais 2018.gada 5.novembrī, /pers. F/ liecināja, ka 2018.gada jūlijā /adrese A/ dzēra kopā ar */Iesauka D/*, /pers. G/ un /pers. E/. Atceras, ka gāja līdzi /pers. H/ uz viņa dzīvokli, jo /pers. H/ viņam bija parādā naudu 600 *euro*. Kas notika tālāk, neatceras, pamodās /vieta/. Vainu /pers. H/ nogalināšanā neatzīst.

[24.3] Būdams nopratināts kā aizdomās turētais 2018.gada 20.decembrī, /pers. F/ liecināja, ka notikumā atceras brīdi, kad /pers. E/ vienā brīdī pienesa ūdens kannu, viņš paņēma un uzlēja /pers. H/ uz galvas, visi atradās aiz šķūņa, ko viņi tur darīja, nezina, pats fiziski /pers. H/ nav iespaidojis. /pers. H/ bija parādā viņam 600 *euro*, nospēlēja kārtīs. Atceras, ka viņš, /pers. E/ un */Iesauka D/* atradās pie akas, kāpēc vajadzēja ūdeni, viņš nezina, laikam dubļainas rokas. Atceras, ka pie /pers. D/dzēra, bija /vieta/ pēc alkohola, atkal dzēra pie /pers. D/, tālāk neatceras, tad, iespējams, bija */vieta/*.

[24.4] Būdams nopratināts kā aizdomās turētais 2018.gada 28. decembrī, /pers. F/ liecināja, ka atceras, ka kopā ar /pers. E/, /pers. D/ un /pers. H/ gāja prom no pagalma, viņš gāja nopakaļ, satika jauniešus, palika ar viņiem parunāt. Kad bija pie noliktavas, /pers. E/ jau ar /pers. D/ nāca ārā un

teica, ka /pers. H/ ir iekšā. Pats iegāja, uzsauca, /pers. H/ kaut kur noņurdēja, bija dzīvs. /pers. D/ vai /pers. H/teica, ka ies pabiedēt /pers. H/, bet pats devās prom uz autoostu. No autoostas gāja atpakaļ uz noliktavu, /pers. D/ un /pers. E/ jau nāca pretī, teica, ka /pers. H/ tur paliks. Jautājis, vai abi nav /pers. H/ nogalinājuši, viņi teica, ka nē. Rokas mazgāja /pers. D/ un /pers. E/, viņš lēja ūdeni, laikam rokas bija ar skaidām. Tad gāja pie /pers. D/ dzert tālāk.

[24.5] 2019.gada 8.janvārī liecību pārbaudē uz vietas aizdomās turētais /pers. F/ norādīja un liecināja, ka notikumā /adrese A/, zvanīja /pers. H/, viņš atnāca. Starp viņiem izcēlās strīds, viņš /pers. H/ pagrūda, /pers. H/ nokrita. Viņš - /pers. F/ pietupās un purināja /pers. H/. Norāda, ka /pers. H/ un /pers. G/ aizgāja aiz šķūnīša uz kādām 30 minūtēm.

/pers. F/ liecināja, ka kopā ar /pers. D/ un /pers. H/ gāja uz dzīvokli pēc 600 *euro*, ko /pers. H/ viņam bija parādā, pēc tam visi atgriezās pagalmā. /pers. H/ gulēja uz muguras, viņam - /pers. F/ rokās bija pudele ar ūdeni un viņš lēja /pers. H/ to mutē. Turpmāk liecināja un norādīja identiski 2018.gada 28.decembrī liecinātajam.

[24.6] 2019.gada 11.februārī konfrontēšanā starp /pers. E/ un /pers. F/ /pers. F/ liecināja, ka kopā ar pārējiem uz pagrabu gāja, bet iekšā neiegāja, noliedza, ka būtu spēris pagrabā /pers. H/, neatceras.

/pers. F/ liecināja, ka neatceras, kurš pēc /vieta/ dzīvoklī ierosināja paņemt nazi un nodurt /pers. H/. Alkohola reibuma dēļ neatceras, vai pēc tam uz pagrabu gāja visi trīs. /pers. F/ liecināja, ka neredzēja, neatceras, vai /pers. D/ iedeva /pers. E/ nazi un teica: „Še, dur!". Iespējams alkohola reibumā /pers. F/ teicis nākamajā dienā sievietei, ka /pers. H/ ir miris.

[24.7] 2019.gada 8.maijā, būdams nopratināts kā aizdomās turētais, /pers. F/ liecināja, ka daļēji atzīst savu vainu vidēji smagu miesas bojājumu nodarīšanā. Liecināja, ka neatzīst motoreļļas liešanu /pers. H/uz galvas un mutē. /pers. F/ liecināja, ka neesot redzējis, kā /pers. D/ dūra /pers. H/, jo bija aizgājis tikai līdz trepēm, tālāk negāja, iekšā bija tikai /pers. E/ ar /pers. D/. Cik atceras, ēkā nav spēris /pers. H/, tajās dienās daudz lietoja alkoholu.

[24.8] Apsūdzētais /pers. F/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā liecināja, ka pie viņa atbrauca /pers. E/ ar /TL marka/ un teica, ka esot problēmas, kuras vajag risināt. Vakarā /pers. G/ atbrauca pie viņiem uz /pers. D/ pagalmu, sākuši runāt par /pers. H/.

/pers. F/ liecināja, ka /pers. H/ bija viņam parādā 600 *euro* par kāršu spēlēm un par iepriekšējām krimināllietām pēc 175.panta, jo viņam bija jānomaksā otra puse, lai izbeigtu lietas. Arī /pers. E/ bija nesaskaņas ar /pers. H/. Zvanīja /pers. H/. Kopā ar /pers. E/ aizbrauca pie /pers. H/ uz viņa dzīvesvietu, iegāja mājā, pēc tam visi kopā atbrauca atpakaļ un sāka skaidrot situāciju, kas, kur vainīgs, kas, ko runā. /pers. H/ visu noliedza. /pers. F/ liecināja, ka *uzšāvis* viņam vienu reizi pie galda, kas sita ar pudeli, neredzēja. Bija runa, ka tika draudēts /pers. D/ ģimenei un bērniem. /pers. D/ arī *uzšāva* /pers. H/ pāris reizes. Pēc tam viens aizgāja aiz stūra parunāt ar /pers. H/, otrs aizgāja, bet viņš - /pers. F/ gājis tikai *nokārtoties*, eļļu neredzēja un /pers. H/ mutē to nelēja. Vienu reizi uzlējis /pers. H/ uz galvas minerālūdeni, lai viņš atžirgtu.

/pers. F/ atzina, ka iesita vienu reizi /pers. H/ ar bumbu. /pers. H/ teica, ka viņam mājās ir nauda. Pēc tam gājuši pēc naudas, bet naudas nebija. Iespējams, ka /pers. H/ iedunkājis. Pa trepēm /pers. H/ paklupa un krita. Ir ar kāju iespēris /pers. H/ pa kāju. /pers. E/ un */Iesauka D/* paņēma /pers. H/ aiz sāniem un gāja atpakaļ uz pagalmu.

/pers. F/ liecināja, ka attapās, kad /pers. E/, /pers. D/ un /pers. H/ gāja pa priekšu, bet viņš no aizmugures. Tas arī viss, ko atceras. Vēl atceras, ka pie stacijas bija piegājis pie puišiem, papļāpāja un gāja uz noliktavu. Tur augšā uznāca /pers. D/ un /pers. E/, viņš - /pers. F/ prasīja, kur /pers. H/, bet viņi teica, ka lejā, ka viņu pārmācījuši vai pabiedējuši. /pers. F/ liecināja, ka pats bija nogājis lejā *nokārtoties*, tur bija tumsa, /pers. H/ atsaucās. Pēc tam uzkāpis augšā, kas tālāk notika - pusi atceras, pusi neatceras.

/pers. F/ liecināja, ka pēc tam aizgāja pie /pers. D/, lietoja alkoholu, aizbrauca uz /vieta/ pēc alkohola, dzēra pie /pers. D/ tālāk. Tad ierunājās /pers. E/, ka vajadzētu /pers. H/ pārmācīt, domājis, ka /pers. E/ joko. Runa bija par pabiedēšanu, vismaz viņam nebija doma nogalināt.

/pers. F/ liecināja, ka par nazi neatceras, to neredzēja. Kaut kur gāja visi, bet viņš palika pie */vieta/*, lejā noliktavā pie viņiem neesot gājis.

/pers. F/ liecināja, ka ir pagājuši trīs gadi, precīzi neatceras, bet liekas, ka nazi paņēma /pers. E/, bet negrib apmelot, īsti neatceras. Par duršanu un būvgružiem neko neatceras. Tajā dienā bija stipri iereibis, pieņem, ka var sīkumus aizmirst.

/pers. F/ liecināja, ka sita vairākas reizes/pers. H/ ar dūri, atceras kaut ko par rokudzelžiem, liekas, ka /pers. E/ ar /pers. D/ tos uzlika. To, ka /pers. H/ bija uzlikti roku dzelži, redzēja pagalmā. Neviens neaizliedza /pers. H/ brīvi pārvietoties pa sētu.

/pers. F/ liecināja, ka bija runa par motoreļļu, /pers. E/ prasīja /pers. D/ motoreļļu, bet kādiem nolūkiem - nesaprata. /pers. F/ noliedz, ka būtu izdomājis un turējis /pers. H/, lējis motoreļļu.

/pers. F/ neatzina, ka pirms duršanas ar kājām būtu spārdījis /pers. H/. Pats nebija klāt, kad dūra ar nazi, būvgružus nebēra viņam virsū. Tajā vakarā bija dusmīgs uz /pers. H/, bet viņam nebija nekādas atriebības. /pers. H/ pats nāca ar viņiem kopā, pakaļ viņam nav skrējis, viņu neviens neturēja, vienīgi tad, kad viņš bija nokritis - aiz pleca pacēla augšā.

Par /pers. H/ nāvi uzzināja no /pers. E/. /pers. F/ liecināja, ka ar /pers. E/ attiecības bija labas, līdz viņš sāka melot. Bija situācija ar /pers. E/ nelaiķi brāli, /pers. E/ viņam teica, ka viņš - /pers. F/ par visu samaksās. Taču tajā situācijā viņš /pers. E/ brāli nevarēja izglābt.

[25] Apsūdzētais/pers. E/ apelācijas instances tiesas sēdē liecināja, ka satika apsūdzēto /pers. D/ pie veikala /vieta/. Pēc tam piebrauca /pers. T/, kurš teica /pers. D/ – ja aiztiks /pers. H/, tad visiem būs beigas.

Apsūdzētais /pers. E/ tajā dienā ciemojies pie tēva, pēc tam pie /pers. D/, dzēruši alu, pēc tam ar motociklu aizbraukuši uz veikalu, kur /pers. D/ nopircis vēl alu, atbraukuši atpakaļ uz pagalmu, sēdēja, runājās, atnāca /pers. G/ un /pers. F/. Apsūdzētais /pers. D/ izstāstīja sarunu, ko lietuvietis bija viņam teicis. Pēc tam mēģināja sazvanīt /pers. H/, taču tas neizdevās, tad ar /pers. F/ aizbrauca viņam pakaļ un atveda /pers. H/ uz pagalmu, /pers. H/ atbrauca labprātīgi.

Pagalmā visi iedzēra, tad /pers. F/ prasīja /pers. H/, ko viņš ir stāstījis, pēc tam iesita /pers. H/ pa seju ar dūri, cik reizes - neatceras. /pers. H/ piedāvāja 600 *euro*, kas viņam esot mājās, tāpēc gāja uz /pers. H/ dzīvokli, kur /pers. D/ un /pers. F/ iegāja /pers. H/ līdzi dzīvoklī. Viņš - apsūdzētais /pers. E/ palicis ārpusē un dzirdējis no dzīvokļa sarunas, ka naudas neesot. Pēc tam viņi iznākuši no dzīvokļa un, visticamāk, ka /pers. H/ pagrūda uz trepēm un viņš nokrita, pēc tam sāka skriet. /pers. F/ sāka skriet viņam pakaļ, noķēra viņu. Viņš - apsūdzētais /pers. E/ pieļauj, ka /pers. H/ noteikti iesita un labprātīgi viņš negribēja iet atpakaļ, bet pats sišanu neredzēja. Uz pagalmu/pers. H/ gāja pa priekšu, pārējie aiz muguras.

Pagalmā /pers. F/ prasīja /pers. H/, kāpēc viņš meloja, /pers. G/ paņēma lupatu, teica, ka pārlauzīs /pers. H/ sprandu, izskatījās, ka žņaudza ar lupatu, bet /pers. D/ teica, ka viņa sētā tas nenotiks. Pēc tam /pers. H/ tika iemests ar bumbu, pa kurieni - apsūdzētais neatceras. Sitienus /pers. H/ izdarīja /pers. F/, tad viņš - apsūdzētais /pers. E/ paprasīja, vai viņš arī var iesist, uz ko saņēma apstiprinošu atbildi. Tad viņš iesitis /pers. H/ pa ausi, jo gribējis līdzināties pārējiem, šajā brīdī /pers. H/ tupēja.

Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka attiecībā par eļļas liešanu /pers. H/ mutē precīzi neatceras, kāds prasīja /pers. D/ trekteri, lai varētu ieliet mutē,

lēja no pusgrieztas kanniņas. Apsūdzētais /pers. E/ liešanu ar eļļu neredzēja. Kad /pers. H/ atguvās, viņš sāka bēgt, bet /pers. G/ viņu noķēra, atvilka atpakaļ pie galda, /pers. H/ sēdēja un rīstījās.

Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka uz noliktavu gāja viņš, /pers. F/, /pers. D/. /pers. H/ gājis pats, /pers. D/ uzlika viņa labajai rokai rokudzelžus. Kāpēc bija jāiet uz noliktavu, viņam – apsūdzētajam /pers. E/ netika paskaidrots. Autoostā sēdēja pāris cilvēki, /pers. F/ pieskrēja pie viņiem, parunājās, pēc tam panāca viņus. Noliktavā iegāja četratā, arī /pers. F/ iegāja. Noliktavā bija būvgružu kaudze. /pers. F/ sāka sist /pers. H/ ar sitieniem, kas varēja apdraudēt dzīvību - ar kāju vairākas reizes spārdīja galvu. Ne viņš - /pers. E/, ne /pers. D//pers. H/ tad nesita.

Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka /pers. H/ palika noliktavā guļam uz zemes un necēlās, atstājuši viņu guļam, viņam virsū uzmeta būvgružus un skaidu plāksnes. Pēc tam trijatā gājuši atpakaļ uz pagalmu, sarunājuši mašīnu, braukuši pakaļ degvīnam uz /vieta/, nopirka vienu pudeli 0,7 l tilpuma, devās atpakaļ uz /pers. D/ dzīvokli, kur turpināja alkohola lietošanu. Pēc kāda brīža kāds pateica, ka jāiet nobeigt līdz galam, kurš to teica - neatceras. /pers. D/ paņēma spicu nazi ar zobiņiem, to redzēja visi.

Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka gājis līdzi, jo bijis bail un domājis, ka grib /pers. H/ tikai pabiedēt. Uzskata, ka pēc tādiem sitieniem pa galvu /pers. H/ nevarēja nekur aiziet. Noliktavā iegāja viņš - /pers. E/, /pers. D/ un /pers. F/, tur bija tumšs, /pers. D/ bija pie galvas piestiprināts celtniecības lukturītis. /pers. H/ gulēja tajā pašā vietā, kur pirms tam viņu atstāja. Kāds /pers. H/ iepļaukāja, trijatā piecēluši /pers. H/ tupus uz ceļiem. Pēc tam /pers. F/ pagāja nostāk un stāvēja pie durvīm, tas ir, durvju ailē, apsūdzētais /pers. E/ uzskatīja, ka viņš stāv sardzē, lai gan tādas runas nebija. Apsūdzētā ieskatā ir pieļaujama varbūtība, ka /pers. F/ stāvēja tur arī tāpēc, lai viņš - /pers. E/ neaizbēgtu. /pers. D/ iedevis viņam - /pers. E/ nazi. Vai tajā brīdī kāds turējis /pers. H/, apsūdzētais /pers. E/ precīzi neatceras.

Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka stāvēja /pers. H/ no priekšpuses un pielicis /pers. H/ nazi pie kakla, arī rokas tajā brīdī bija pie kakla, tajā brīdī asinis no /pers. H/ mutes nokļuva viņam uz rokām, /pers. H/ viņam pateica, ka /pers. E/, labāk nevajag. Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka sitienus ar nazi /pers. H/ neizdarīja, jo nevar nogalināt cilvēku. Tad /pers. D/ paņēma no viņa nazi un teica, lai skatās kā vajag, un dūra ar nazi labajā sānā, pārsvarā aknu rajonā vairākas reizes. Kad visi gāja prom, /pers. H/ palika noliktavā nekustīgs. Pēc tam pie kapiem abi ar /pers. D/ mazgāja rokas, kas bija asiņainas, jo viņš - /pers. E/ stāvēja cietušajam no priekšpuses un turēja viņu ar izstieptu roku aiz pleca, kad /pers. D/ izdarīja sitienus, /pers. H/ no mutes jau tecēja asinis. /pers. D/ nazi bija iespraudis zemē pie akas, pēc tam to aizmeta.

Kopā ar /pers. D/ un /pers. F/ bija līdz rītam, no rīta vēl nopirka pāris kokteiļus, izdzēra un katrs aizgāja uz mājām.

Kad ar /pers. D/ atgriezās notikuma vietā, konstatēja, ka /pers. H/ ir miris, bet viņš neatradās tajā pašā telpā, kur viņu atstāja, tāpēc uzskata, ka viņš bija pārrāpojis uz blakus telpu. Apsūdzētais /pers. E/ noliedza, ka paši būtu pārvietojuši /pers. H/ uz citu telpu. Pāris dienas pēc notikušā naktī palīdzēja /pers. D/ pārnest /pers. H/ līķi, apraka to ar lapām.

Apsūdzētais /pers. E/ uzskata, ka ekspertīzē /pers. H/ nevarēja konstatēt tik daudz dūrienus no /pers. D/ puses, taču konkrētu /pers. D/ izdarīto dūrienu skaitu neskaitīja, bet uzskata, ka tik daudz kā 60 dūrieni nevarēja būt. Uzskata, ka /pers. H/ draudzene /pers. A/ bija viņu iepriekš sadurstījusi, to tiesā esot apliecinājusi, ka durstījusi ar dakšiņu. Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka notikuma dienā neesot redzējis /pers. H/ svaigus miesas bojājumus, dūrienus, bet uzskata, ka varēja arī atvērties kādi veci iepriekš izdarīti dūrieni.

Pēc notikušā /pers. D/ dzīvoklī nākamajā dienā bija runa par to, ka aizturēšanas gadījumā liecinās, ka viņš - /pers. E/ nav bijis kopā ar viņiem, ka /pers. D/ uzņemsies visu vainu uz sevi par visu nodarīto, bet viņam - /pers. E/ atļaus audzināt bērnus. Bija runa, ka būtu jāsūta uz cietumu nauda /pers. D/.

Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka aizturēšanas izolatorā tikās ar izmeklētāju un sākotnēji stāstīja versiju, par kādu bija vienošanās ar /pers. D/ un /pers. F/. Pēc tam, kad visi jau bija nopratināti, tikās ar izmeklētāju, kurš jau visu zināja par notikušo, tāpēc izmeklētājam visu izstāstīja, nevarēja neko slēpt, turklāt saprata, ka visu vainu grib novelt tikai uz viņu. Liecību pārbaudē visu pareizi rādīja.

Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka /pers. F/ pamestajā noliktavā bija divas reizes, otrajā reizē visi trīs iegāja noliktavas telpā, dūrienu izdarīšanas brīdī /pers. F/ stāvēja durvīs - durvju ailē, pieņēmis, ka stāvēja sardzē.

/pers. F/ pie jauniešiem bija piegājis pirmajā reizē, kad gājuši uz noliktavu un veduši /pers. H/.

[25.1] Pirmstiesas procesā /pers. E/, būdams nopratināts kā liecinieks, liecināja, ka kopā dzēruši, bijusi runa par to, ka /pers. H/ sūdzas */Iesauka L/*, tāpēc /pers. F/ kļuvis dusmīgs, iesitis /pers. H/ pa seju. Viņš - /pers. E/ vienu reizi pagrūdis /pers. H/, ap pusnakti devies prom, pārējie palikuši.

[25.2] Būdams nopratināts kā aizturētais, /pers. E/ liecināja, ka /pers. F/ iesitis /pers. H/ ar dūri vairākas reizes pa seju, /pers. H/ nokritis. /pers. G/ ar /pers. H/ aizgāja aiz krūmiem, saprata, ka viņu sit, jo /pers. H/ teica, ka nevajag, bet /pers. F/ teica, lai uzšauj no viņa arī. /pers. H/centās mukt, bet /pers. F/ ar /pers. G/ viņu noķēra, noguldīja uz zemes. /pers. F/ turēja kājas, /pers. G/rokas, /pers. F/ teica, lai atnes piltuvi ar *atrabotku*. /pers. D/ atnesa 0,5 l burku ar eļļu. /pers. G/ lēja eļļu, /pers. H/ rīstījās. /pers. F//pers. H/ piecēla.

Visi turpināja sēdēt pie galda, /pers. H/ tupēja pie galda. /pers. H/ piedāvāja /pers. F/ 600 *euro*. Trijatā - /pers. H/, /pers. F/, /pers. D/ aizgāja uz dzīvokli, bet atnāca bez naudas. /pers. F/ ar dūri vairākas reizes iesita pa seju /pers. H/ un teica, ka par to /pers. H/samaksās. /pers. F/ iesita pa galvu ar pudeli /pers. H/, pudele sašķīda. Pats vienu reizi iesita tāpat vien, jo gribēja līdzināties pārējiem. /pers. F/ teica, ja jau darbu iesākām, tad jāizdara līdz galam. /pers. D/ ar /pers. F/ pacēla /pers. H/ aiz padusēm un aizvilka prom. Pēc 45 minūtēm atgriezās bez /pers. H/, /pers. D/ teica, ka /pers. H/ aizmucis. Roku dzelžus neredzēja. Ap plkst. 6.00 visi aizgāja pa mājām, no rīta roka no sitiena bija uzpampusi.

No rīta dzēra kafiju ar /pers. D/, atnāca /pers. F/ un saderēja par /pers. H/ dzīvību uz mašīnu. /pers. F/ teica, ka /pers. H/ 100% ir miris, vairs nestaigās.

/pers. E/ atzīst, ka vienu reizi iesita un neziņoja, jo baidījās no /pers. D/ un /pers. F/, ka viņu piekaus un izrīkosies tāpat kā ar /pers. H/.

[25.3] 2018.gada 17.oktobrī /pers. E/ liecību pārbaudē uz vietas viņš liecināja par notikumu tāpat kā liecināja aizturētā statusā. /pers. E/ liecināja, ka viņš prasīja /pers. F/, vai var iesist /pers. H/, pēc atļaujas saņemšanas iesita /pers. H/ vienu reizi auss rajonā. /pers. F/ ar stikla pudeli iesitis /pers. H/ pa galvu, pudele sašķīda, pēc tā /pers. H/ gulēja sarāvies uz zemes. /pers. F/ nosauca /pers. H/ par *stukaču*, pēc tam /pers. G/ aptina /pers. H/ lupatu ap kaklu un žņaudza, /pers. H/ kunkstēja.

Liecību pārbaudē /pers. E/ liecināja un parādīja, ka trijatā gājuši pēc /pers. H/ piesolītās naudas 600 *euro*, pats palicis uz vietas, atnākuši bez naudas. /pers. F/ bija dusmīgs, ka viņu piemānīja, sita /pers. H/, sita arī /pers. D/, bet mazāk, /pers. H/ gulēja, kunkstēja. /pers. D/ un /pers. F/ paņēma /pers. H/ aiz padusēm un aizvilka prom. Pēc kāda laika abi atgriezās bez /pers. H/ un teica, ka /pers. H/ aizmucis.

[25.4] 2018 gada 7.novembrī /pers. E/ pašrocīgi uzrakstīja vaļsirdīgu atzīšanos, norādot, ka viņš aizveda /pers. F/ pēc /pers. H/, atveda abus uz pagalmu, viņš ar /pers. D/ gāja pēc eļļas uz garāžu. /pers. G/ lēja, /pers. F/ un /pers. D/ turēja. /pers. H/ muka, /pers. G/noķēra. /pers. G//pers. H/ žņaudza. */Iesauka B/* ar kāju iesita pa kāju /pers. H/. Tad /pers. F/ dauzīja /pers. H/ pa seju. Pats pajautāja /pers. F/ atļauju vienu reizi iesist, viņam atļāva, iesitis vienu reizi /pers. H/ pa ausi.

/pers. H/ dzīvoklī /pers. F/ teica /pers. H/ mātei: „Viss, atvadieties no sava dēla”. /pers. D/ pēc tam nometa /pers. H/ pa trepēm. /pers. H/ bēga,

/pers. F/ viņu noķēra un sita.

Pēc tam visi gāja uz noliktavu, kur sākās /pers. H/ dzīvības atņemšana. Uz pagrabu /pers. F/ gāja nopakaļ, bet viņš – /pers. E/ un /pers. D/ turēja /pers. H/ un veda. /pers. F//pers. H/ dauzīja kā futbola bumbu, galva sitās pret flīzēm kā atspere. Kad/pers. H/ *izslēdzās*, visi gāja prom. Tad gāja uz noliktavu vēlreiz./Iesauka B/mēģināja /pers. H/ pamodināt, pēc tam viņš - /pers. E/ ar */Iesauka D/* piecēla /pers. H/ sēdus. Deva nazi viņam, lai atņem pēdējo dzīvības elpu, bet /pers. H/ nokunkstējās un viņš - /pers. E/ *noraustījās*. /pers. D/ pieskrēja, paņēma no viņa nazi un teica: „Skaties, kā vajag", un sāka /pers. H/ bakstīt ar nazi. /pers. D//pers. H/ sadūra. Pie kapiem akā nomazgāja rokas. Pēc tam visi trīs vēl kopā dzēra un aizgāja pa mājām.

Nākamajā dienā viņš - /pers. E/ kopā ar /pers. D/ gāja visu sakopt. Kad nākamajā rītā visi satikās un dzēra kafiju, /pers. F/ bija atnācis ar nepazīstamu sievieti, kura teica, ja /pers. H/ būs miris, nopirks /pers. F/ mašīnu/TL marka/vai */TL marka/*, un /pers. F/ atbildēja, ka ir miris 100%. Tad /pers. D/ sāka teikt, ja kas, tad /pers. E/ tur bija, bet neko nedarīja, viņi vainu uzņemsies, tik /pers. F/ vajadzēs viņiem sūtīt katram pa 100 *euro*. /pers. F/ teica, lai viņš ne par ko neuztraucas. Visi sarunāja, ka klusēs par viņa - /pers. E/ piedalīšanos, ka vainu uzņemsies /pers. F/ vai /pers. D/, bet viņam – /pers. E/ ļaus audzināt bērnus.

Vēlāk ar /pers. D/ nolēmuši līķi pārvietot un noliktavu satīrīt, to arī kopā izdarīja.

[25.5] Nopratināts kā aizdomās turētais 2018.gada 9.novembrī, /pers. E/ liecināja, ka viņš ar /pers. D/ pieturēja /pers. H/ pa ceļam uz noliktavu, /pers. F/ gāja nopakaļ. /pers. D/ bija lukturītis, iegājuši noliktavā, tur /pers. F/ sāka ar kāju pa galvu dauzīt /pers. H/, sita arī ar kāju pa galvu no augšas, viņa galva sitās pret grīdu kā futbolbumba, seja /pers. H/ bija asiņaina, uzpampusi, /pers. H/ zaudēja samaņu, bet elpoja.

Pēc tam visi /pers. D/ dzīvoklī lietoja alkoholu. Tad /pers. D/ un /pers. F/ teica, ka jāiet atpakaļ pie /pers. H/, /pers. D/ paņēma nazi. Visi aizgāja uz noliktavu, /pers. H/ gulēja nekustīgs. Viņš – /pers. E/ pajautāja, vai nav jau miris, bet viņi abi atbildēja, ka tādi nemirst, viņš esot no gumijas. /pers. D/ no aizmugurējās bikšu kabatas izvilka nazi, tad piecēla /pers. H/, viņš bija nedaudz pie samaņas, uz ceļiem notupies. /pers. D/ iedeva viņam - /pers. E/ nazi un teica: „Ja gribi būt tāds pats kā mēs, tad dur". Tad /pers. H/ ierunājās: „/pers. E/, labāk nevajag!", viņš - /pers. E/ nespēja iedurt. Tad pieskrēja /pers. D/, paķēra nazi un teica: „Skaties, kā tas darāms!", un sāka ar asām, straujām, ātrām kustībām /pers. H/ durt pa labo sānu, dūrienu bija daudz, /pers. H/ nepretojās, bet vaidēja. /pers. F/ stāvēja starp durvīm. Tad pārstiepa /pers. H/, kurš laikam vēl bija dzīvs, uz citu telpu un aplika ar būvgružiem.

Par turpmāko, kā nolēma līķi pārvietot, satīrīt noliktavu, par sarunu, kurš uzņemsies vainu un viņu - /pers. E/ neiesaistīs, par sievieti, kas /pers. F/ piesolīja mašīnu, ja /pers. H/ būs miris, /pers. E/ liecināja identiski iepriekš liecinātajam.

[25.6] 2018.gada 12.novembrī liecību pārbaudē uz vietas /pers. E/ parādīja savas un pārējo darbības notikumā atbilstoši 9.novembrī sniegtajām liecībām, liecināja un rādīja arī, kā noliktavā pirms duršanas kopā ar /pers. D/ vilcis /pers. H/ uz citu telpu, pats vilka aiz rokas, uz kuras bija roku dzelži un arī aiz roku dzelžiem, /pers. D/ vilka aiz otras rokas. Pēc tam /pers. H/ tiek piecelts tupus stāvoklī.

[25.7] Nopratināts kā aizdomās turētais 2019.gada 11.janvārī, /pers. E/ liecināja, ka uztur iepriekš sniegtās liecības un apstiprina, ka pa ceļam uz noliktavu /pers. F/ uzkavējās kādu brīdi pie kaut kādiem cilvēkiem, bet pie noliktavas viņus panāca. /pers. E/ liecināja, ka /pers. H/ dūra /pers. D/, bet viņš pats nav dūris.

/pers. E/ liecināja, ka palīdzēja pārnest līķi, jo baidījās par sevi, lai ar viņu neizrīkojas tāpat kā ar /pers. H/.

[25.8] 2019.gada 11.februārī konfrontēšanā starp /pers. E/ un /pers. F/ /pers. E/ liecināja, ka visi četri iegāja telpā, /pers. F/ spēris /pers. H/.

/pers. E/ liecināja, ka neatceras, kurš pēc /vieta/ dzīvoklī ierosināja paņemt nazi un nodurt /pers. H/, bet nazi paņēma /pers. D/. /pers. E/ liecināja, ka pēc tam uz pagrabu gājuši visi trīs. /pers. E/ apstiprināja, ka /pers. D/ iedeva viņam nazi un teica: „Še, dur!".

[25.9] 2019.gada 28.februārī konfrontēšanā starp /pers. E/ un /pers. D/ /pers. E/ liecināja, ka pagrabā iegāja visi četri, un viņš redzēja, ka /pers. F/ spēra /pers. H/pa galvu.

/pers. E/ liecināja, ka neatceras, kurš ierosināja paņemt nazi un nodurt /pers. H/, bet, atbraucot no /vieta/, visi trīs devās uz pagrabu.

/pers. E/ apstiprināja, ka pagrabā /pers. D/ iedevis viņam nazi un teicis: "Še, dur!". /pers. E/ liecina, ka /pers. F/ nedūra, bet duršanu redzēja.

[25.11] Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumā fiksēts, ka /pers. E/ ekspertam teica, ka notikuma laikā bija nedaudz iedzēris, cietušajam iesitis vienu reizi, grūti atbildēt, kāpēc to darīja, varbūt, lai pielīdzinātos pārējiem. Sākumā bijusi doma tikai iedzert kopā ar /pers. D/, bet tad ieradās pārējie un viss sākās.

[25.12] Nopratināts kā aizdomās turētais 2019.gada 8.maijā, /pers. E/ liecināja, ka iepriekš sniegtās liecības uztur. Īsti neatceras, kurš pa trepēm pie /pers. H/ dzīvokļa /pers. H/ nogrūda - */Iesauka D/* jeb /pers. D/ vai */Iesauka B/*, jo pa trepēm gāja lejā pēdējais. Pirmais gāja */Iesauka D/*, tad /pers. H/ un pēc viņa */Iesauka B/*. /pers. H/ noripoja pa trepēm līdz pašai lejai. Pēc kritiena /pers. H/ piecēlās un mēģināja bēgt./pers. H/ bija bail no */Iesauka D/* un */Iesauka B/*.

[25.13] 2019.gada 6.jūnijā /pers. E/ tika izsniegta apsūdzība. /pers. E/ vērsies pie prokurora ar iesniegumu, norādot, ka /pers. F/, atbrīvojoties no ieslodzījuma vietas, sāka izteikt draudus, ka salauzīs viņam visus kaulus, un, ja ieliks cietumā, tad būs beigas pavisam.

2019.gada 12.jūnijā /pers. E/ apliecinājis, ka ir informēts par to, ka /pers. F/ piemērots drošības līdzeklis – aizliegums tuvoties /pers. E/.

[25.14] Apsūdzētais/pers. E/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā liecinājis tāpat, kā apelācijas instances tiesā, ka satika /pers. D/ pie veikala, piebrauca /pers. T/, teica, ja kāds aiztiks /pers. H/, visiem būs beigas. Pēc tam kopā ar /pers. D/ sēdēja pagalmā /adrese A/, dzēra alu, ieradās /pers. F/ un /pers. G/, dzēra kopā. /pers. D/ izteicās par tikšanos ar /pers. T/. /pers. F/ mēģināja sazvanīt /pers. H/, bet viņš necēla. Viņš - /pers. E/ aizveda /pers. F/ pēc /pers. H/ ar motociklu, atveda uz pagalmu./pers. H/bija iedzēris, bet maz.

Pēc tam sākās skaidrošanās par *stukačošanu,* sāka sist /pers. H/ - iesāka /pers. G/, gribēja /pers. H/ atlauzt sprandu, */Iesauka D/* pagalmā neatļāva. Tad viņi sāka sist /pers. H/ turpat uz vietas, lielākoties sita /pers. F/. Pēc tam viņš - /pers. E/ paprasīja atļauju /pers. F/, vai viņš arī drīkst iesist, /pers. F/ atļāvis, iesitis /pers. H/ vienu reizi pa ausi.

Tad /pers. G/aizveda /pers. H/aiz krūmiem, bija dzirdami sitieni. Kopā ar /pers. D/ aizgāja uz viņa garāžu, viņš meklēja trekteri un eļļu.

Pēc tam visi /pers. H/ noguldīja zemē un ar varu rīklē lēja eļļu, vēlāk atcerējās, ka redzēja, ka /pers. F/ ar varu lēja mutē motoreļļu, /pers. H/ rīstījās, neko neteica. /pers. F/ jau bija stiprā alkohola reibumā, neviens nemēģināja /pers. F/ atturēt no eļļas liešanas mutē. /pers. F/ turpināja risināt jautājumu par *stukačošanu*. Pēc tam kāds iesita /pers. H/ pa galvu ar pudeli, /pers. H/ apgāzās, pagulēja, pēc tam piecēlās. /pers. F/ spēra /pers. H/, pārējie sēdēja, dzēra alu.

Tad /pers. H/ teica, ka dos /pers. F/600 *euro*. Uz/pers. H/ dzīvokli gāja viņš - /pers. E/, /pers. D/ un /pers. F/. /pers. F/ un /pers. D/ iegāja dzīvoklī, viņš palika trepju telpā, naudu neatrada. Ejot lejā pa trepēm, laikam /pers. F//pers. H/ nogrūda lejā, /pers. H/ sāka bēgt, bet /pers. F/ viņu noķēra, un visi gāja atpakaļ uz pagalmu. /pers. F/ turēja /pers. H/ aiz rokām, lai viņš neaizmūk.

Pēc tam viņš – /pers. E/, /pers. D/, /pers. F/ un /pers. H/ gāja uz pamesto noliktavu, tur viss kļuva traģiskāk. Ejot uz noliktavu, viņš ar /pers. D/ turēja /pers. H/, /pers. F/ gāja nopakaļ. Noliktavā tikai /pers. F/ sita /pers. H/, spēra daudz reižu ar kājām pa galvu. /pers. F/ bija stiprā alkohola reibumā. Kad /pers. H/ gulēja bezsamaņā, viņi aizgāja prom.

Vēlāk visi /pers. D/ dzīvoklī dzēra degvīnu. Pēc tam /pers. D/ paņēma nazi, viņš - /pers. E/ nesaprata, kam tas vajadzīgs. Kāds pateica, ka vajag izdarīt lietu līdz galam. /pers. E/ liecināja, ka viņš nedomāja, ka viņi grasās iet slepkavot. Pa ceļam /pers. F/ piegāja pie puikām parunāt, lai viņiem nerastos nekādas aizdomas.

Pie noliktavas abi ar /pers. D/sagaidīja /pers. F/, vēl nebija iegājuši iekšā. Noliktavā /pers. D/ iedeva viņam nazi. /pers. F/ teica: „Ja gribi būt kā mēs, tad dur pirmais". Viņš - /pers. E/ nostājās pie /pers. H/ un pielika nazi pie ķermeņa. /pers. H/ bija pie samaņas un izteica frāzi: „/pers. E/, labāk nevajag!". Tad pienāca klāt /pers. D/, paņēma nazi un sāka /pers. H/ bakstīt sānā, dūra vairākas reizes, /pers. F/ visu redzēja. /pers. E/ liecināja, ka asinis no /pers. H/ nonāca uz viņa rokām, jo viņš bija piecēlis /pers. H/ sēdus. Vēlāk kopā ar /pers. D/ aiznesa līķi uz pamežu un apraka ar lapām.

/pers. E/ liecināja, ka viņam nebija vēlēšanās nogalināt /pers. H/, nebija domas par slepkavību, nožēlo visu, ko izdarījis. /pers. E/ uzskata, ka nebija /pers. H/ ierobežota spēja brīvi pārvietoties, jo neizskatījās, ka viņš gribētu doties prom. /pers. E/ nepiekrīt tam, ka būtu ierobežojis /pers. H/ brīvi kustēties, uzskata, ka /pers. H/ varēja iet prom jebkurā brīdī. Tajā pašā laikā /pers. E/ liecināja, ka, ejot uz noliktavu, aiz vienas rokas turēja /pers. H/, tādā veidā neļaujot viņam brīvi pārvietoties. /pers. E/ neuzskata, ka tā ir nelikumīga brīvības atņemšana.

/pers. E/ liecināja, ka pats neko saistītu ar mocīšanu un spīdzināšanu nedarīja, bet šajā kompānijā bija, ar pudeli pa galvu nesita, iesita vienu reizi ar dūri auss rajonā. /pers. E/ liecināja, ka /pers. D/ domā, ka viņš nodevis viņus, konfrontācijas laikā /pers. D/ viņam draudējis, arī /pers. F/ ar onkuļa starpniecību viņam draudējis, ka būs beigas.

/pers. E/ liecināja, ka no sākuma bija sarunas ar /pers. F/ un /pers. D/ par to, kas jāsaka policijā. /pers. D/ teica, ka viņu - /pers. E/ nekur nepieminēs, tāpēc no sākuma policijā liecinājis citādāk. Vaļsirdīgu atzīšanos rakstīja bez piespiešanas, brīvprātīgi. Tiesas sēdē nolasītās liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā, /pers. E/ apstiprināja.

[26] Apgabaltiesa atzīst, ka /pers. D/ vainīgums /pers. H/ slepkavības izdarīšanā pierādīts ar apsūdzēto sniegtajām liecībām, kā arī ar pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem to kopumā.

Iztiesāšanā pirmās instances tiesā vairākas liecinošās personas liecinājušas par apstākļiem saistībā ar miesas bojājumu nodarīšanu /pers. H/ notikuma dienā, kā arī sniegtas citas ziņas saistībā ar /pers. H/, līdz ar to liecinošo personu sniegtās ziņas, kas norādītas pirmās instances tiesas spriedumā, attiecināmas arī uz miesas bojājumu nodarīšanas apstākļiem.

[27] Cietusī/pers. P/, /pers. H/ māte, iztiesāšanā pirmās instances tiesā apstiprināja pirmstiesas procesā sniegto liecību un liecināja, ka dēls /pers. H/ atbrauca mājās no /vieta/ 2018.gada 7.jūlija pēcpusdienā. Dēls pārģērbās, viņam zvanīja telefons, dēls paņēma naudu un nogāja lejā, pie loga lieciniece redzēja tumšu mašīnu, viens no muguras stūma /pers. H/ mašīnā, viņš iekāpa. Tajā brīdī nedomāja neko ļaunu, bet vēlāk viņa telefons visu laiku neatbildēja. Lieciniece norādīja, ka tajā dienā dēls kopā ar apsūdzētajiem nebija atnākuši pakaļ naudai, pati visu dienu bija mājās, nekur nebija izgājusi. Pēc tam viņai cilvēki no kaimiņmājas runāja, ka dēlu esot nosituši /Iesauka B/, /pers. D/ un /pers. G/. Kad atnāca /pers. A/, prasījusi viņai, vai nav redzējusi /pers. H/. /pers. A/ atbildējusi, ka viņas dēlu daudz reizes esot glābusi, bet šoreiz neko nav varējusi palīdzēt. Cietusī sapratusi, ka kaut kas ir noticis. /pers. H/ atrada 27. jūlijā jau sadalīšanās stadijā.

[28] Liecinieks/pers. S/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā apstiprināja pirmstiesas procesā sniegto liecību un liecināja, ka /vieta/ svētkos pastaigājās gar dzelzceļu, krūmājā slēpās no lietus un tur ieraudzīja cilvēka mirstīgās atliekas, gāja uz policiju. Līķis gulēja uz muguras, bija daļēji sadalījies, 150 m attālumā no stacijas /vieta/ virzienā.

[29] Valsts policijas amatpersonas 2018.gada 28.jūlija ziņojumā norādīts, ka 2018.gada 28.jūlijā no /vieta/ pašvaldības policijas darbinieka saņemta informācija, ka /vieta/ pie dzelzceļa, /vieta/, atrasts vīrieša līķis sadalīšanās stadijā (*1.sējuma 2.lapa*).

[30] 2018.gada 28.jūlija apskates protokolā un tam pievienotajā fototabulā fiksētas ziņas par apskates laikā /vieta/ pie vecā dzelzceļa pārbrauktuves krūmos atrasto vīrieša līķi sadalīšanās stadijā, līķim uz kreisās rokas redzami roku dzelži (*I sējuma 4.-13.lapa*). 2018.gada 7.augusta izņemšanas protokolā fiksēta vīrieša līķa drēbju un roku dzelžu izņemšana (*1.sējuma 41., 42.lapa*).

[31] No 2018.gada 5.novembra eksperta atzinuma (mirušā tiesu medicīniskā ekspertīze) redzams, ka eksperte /pers. B/ secināja, ka nepazīstamas personas, kas atpazīts kā /pers. H/, līķim konstatēti bojājumi gan galvas, gan krūškurvja, vēdera un ekstremitāšu apvidos. Slēdzienā norādīts, kuri bojājumi varēja rasties gan asu, gan trulu cietu priekšmetu iedarbības rezultātā, tostarp, sitot ar dūrēm un kājām, kuri varēja rasties cērtoša priekšmeta ar lielu masu un relatīvi asu malu iedarbības rezultātā, kuri ar duroši griezoša naža veida priekšmetu.

Atzinumā norādīts, ka par nāves iestāšanās laiku precīzi izteikties nav iespējams, bet, ņemot vērā to, ka līķis atrodas izteiktās vēlīnās pūšanas izmaiņās ar daļēju skeletizāciju un mumifikāciju, kā arī, ņemot vērā uz līķa konstatēto kukaiņu daudzveidību, eksperte secināja, ka /pers. H/ nāve varēja iestāties 2018.gada 7.jūlijā. Durti grieztas brūces krūškurvja un vēdera apvidū pieskaitāmas smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai un bija tiešā cēloniskā sakarā ar /pers. H/ nāvi.

Galvas apvidū konstatētie miesas bojājumi un ribu lūzumi pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem. Kreisajā augšstilbā griezta brūce pieskaitāma vieglam miesas bojājumam. Par traumatisko iedarbju skaitu precīzi izteikties nav iespējams, jo līķis ar izteiktām pūšanas izmaiņām, bet, ņemot vērā konstatēto apģērba audu bojājumu skaitu, var secināt, ka krūškurvja un vēdera apvidos bijušas ne mazāk kā 41 iedarbe, ekstremitāšu apvidos ne mazāk kā 19 iedarbes, galvas apvidū ne mazāk kā četras iedarbes (*1.sējuma 16.-18.lapa*).

Eksperte /pers. B/ konstatēto griezti-durto brūču skaitu un izvietojumu uz apģērba atspoguļojusi arī shematiskā zīmējumā, kā arī pievienotas fotofiksācijas (*1.sējuma 19.-39. lapa*).

[32] No 2018.gada 2.oktobra komisijas bioloģiskās ekspertīzes atzinuma redzams, ka DNS analīzes rezultātā tika konstatēts, ka /pers. H/ un nezināmais vīrietis (līķa reģistrācijas Nr./numurs/ par 2018.g.) ir viena un tā pati persona (*1.sējuma 191.-192. lapa*).

[33] 2018.gada 29.augusta eksperta atzinumā Nr./numurs/ ar pielikumiem (*1.sējuma 49.- 61.lapa*) fiksēts, ka virsjakas kreisās puses pleca vīles

apvidū priekšpusē un mugurpusē ir plīsumi, kas veidojušies virsjakas materiāla pārstiepuma rezultātā, savienojoties vairākiem grieztiem bojājumiem. Viens bojājums T- krekla apakšdaļā – plīsums, kas radies T-krekla materiālam aizķeroties aiz asa izvirzījuma un pārvietojoties pa labi. Pārējie divi bojājumi uz sporta biksēm, bojājumi virsjakas un T-krekla priekšpusē, mugurpusē un uz piedurknēm ir durti griezti bojājumi un durti grieztu bojājumu grupas, kas radušies vairākkārt pārdalot materiālu ar asu, duroši griezošu rīku – šķeltni ar vienu asmeni (piemēram, nazi). Durti grieztie bojājumi uz sporta biksēm, virsjakas un T-krekla ir radīti ar asu duroši griezošu rīku – šķeltni ar vienu asmeni, piemēram, nazi, kura maksimālais platums ir aptuveni 20 mm.

[34] No apskates protokola un tam pievienotās fototabulas (*2.sējuma 115.- 127.lapa*) redzams, ka fiksētas ziņas par neapdzīvotas ēkas bez adreses /vieta/, pie dzelzceļa sliedēm /vieta/, pretī kapiem apskate. Fiksēts, ka telpā atrodas būvgruži, telpas vidū ir samestas plāksnes, zem kurām ir liels pleķis. No šī pleķa un citiem rūsganas krāsas pleķiem, kas atrodas uz grīdas flīzēm, tiek paņemti nomazgājumi. Pārbaudot šos nomazgājumus, uzrādās, ka tās ir cilvēka asinis. Ejot ārā koridorā un ieejot citā telpā, redzami samesti būvgruži un koka rāmji. Telpas kreisajā pusē, paceļot koka rāmja daļu, ir redzams mobilais telefons, kas tika izņemts.

[35] No apskates protokola un tam pievienotās fototabulas (*2.sējuma 130.-167.lapa*) redzams, ka neapdzīvotajā ēkā apskatāmajā telpā grīda tiek apstrādāta ar reaģentu, četros objektos tiek konstatēta luminiscence. Objekti atrodas uz grīdas, visi objekti tiek izņemti. Citā apskatāmajā telpā, kuras apstrādei arī tiek izmantots reaģents, pēc telpas apstrādes trīs objektos tiek konstatēta luminiscence. Šie trīs objekti tiek izņemti. Papildus apskates laikā uz objekta, kuram pēc reaģenta izmantošanas konstatēta luminiscence (Nr.-6), atrasta mikrodaļiņa mata veidā.

[36] Eksperta atzinumā par DNS ekspertīzes veikšanu (*2.sējuma 169.-179.lapa*) secināts, ka uz skaidu bloka konstatēts bioloģiskais materiāls - asinis, un nevar izslēgt, ka tās pieder /pers. H/. Uz koka fragmentiem un nomazgājumos identifikācijai derīgs bioloģiskais materiāls netika konstatēts, matam līdzīgais fragments nav derīgs hromosomālās DNS izpētei.

[37] Liecinieks/pers. C/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā liecināja par gadījumu, kad ar uzliktiem roku dzelžiem uz iecirkni atnāca /pers. H/ kopā ar /pers. F/ un /pers. G/, lūdza, lai noņem. Liecinieks noņēma un paturēja iecirknī. Vēlāk tos atdeva /pers. F/.

Liecinieks liecināja, ka /pers. H/ vienmēr bijis peramais puika, uz kuru var izgāzt spēku. Šīs personas bieži satiekas, regulāri ir atteikumi par miesas bojājumiem, konflikti ir bijuši dažādos līmeņos, arī /pers. H/ un apsūdzēto starpā. /pers. E/ nebija tajā kompānijā, bija izbrīnīts par viņa dalību. /pers. F/ alkohola reibumā ir brutāls, ir bijuši ierosināti kriminālprocesi par miesas bojājumiem. Pārējiem tas nav tik raksturīgi.

[38] Lieciniece/pers. A/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā liecināja par to, ka attiecības ar /pers. H/ nebija ilgas, viņš bieži lietoja alkoholu, bija neadekvāts. Lieciniece liecināja, ka bija ar /pers. H/ kāvusies, bija aizturēta par to, ka ar dakšiņu sabakstīja /pers. H/ 16 reizes, toreiz /pers. H/ aizveda uz slimnīcu. /pers. H/ lietoja alkoholu nepārtraukti, kopā ar visiem, iedzēris bija agresīvs, skaidrā prātā par sevi nevarēja pastāvēt.

[39] Lieciniece/pers. U/, apsūdzētā /pers. E/ māsa iztiesāšanā pirmās instances tiesā apstiprināja pirmstiesas procesā sniegto liecību un liecināja, ka notikuma dienā /pers. E/ un /pers. F/ar iesauku */Iesauka B/* ar motociklu aizbrauca pakaļ /pers. H/, atveda viņu uz pagalmu, kas notika tālā, lieciniece nezina, jo viņai lika iet iekšā mājās, pārējie palika laukā. /pers. H/ no sākuma sēdēja, pēc tam viņu sāka sist, sita vairāki, tajā brīdī atradās mājās, redzēja pa logu./Iesauka B/pagrūda /pers. H/ pret betona kluci, /pers. H/ pakrita.

/pers. H/ piecēlās, un visi izgāja no pagalma. Pēc kāda laika visi atgriezās pagalmā, /pers. H/ sēdēja uz soliņa. Pēkšņi /pers. E/ iesita /pers. H/ pa seju vienu reizi, lieciniece vairs neskatījās, aizgāja gulēt. Pagalmā viņi bija visu nakti, no rīta pagalmā bija /pers. E/, /pers. D/ un */Iesauka B/*, bet /pers. G/ un /pers. H/ nebija. Pēc šī gadījuma vairs nav redzējusi /pers. H/.

[40] Lieciniece/pers. J/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā liecināja, ka ir /pers. E/ māsa. Tajā dienā plkst. 20.00 nāca mājās no darba. Pagalmā sēdēja /pers. F/, /pers. G/, /pers. E/, /pers. D/, /pers. O/. Pa logu redzēja, ka sākumā /pers. H/ nebija, vēlāk bija. Ārā negāja, aizgāja gulēt.

[41] Liecinieks/pers. L/, apsūdzētā /pers. E/ brālis iztiesāšanā pirmās instances tiesā apstiprināja pirmstiesas procesā sniegto liecību un liecināja, ka /pers. H/ ar motociklu atveda ap plkst. 23.30. /pers. F/ ar spēku pagrūda /pers. H/, kurš atsitās pret šķūņa durvīm un nokrita. Tad /pers. F/ paņēma basketbola bumbu un ar lielu spēku iemeta zemē guļošajam /pers. H/ pa seju. Sētā bija/pers. O/, /pers. F/, /pers. E/, /pers. D/, /pers. G/, /pers. H/, viņi dzēra alkoholu. Liecinieks pa logu redzēja, ka veda /pers. H/ aiz mājas un šķūņiem vairākas reizes, viņu turēja /pers. G/un /pers. F/, bija arī */Iesauka D/*, /pers. H/ nepretojās. Ko viņi tur darīja, liecinieks neredzēja. Aptuveni pēc piecām minūtēm visi atnāca atpakaļ un turpināja lietot alkoholu, nākot atpakaļ, cietušo turēja aiz rokām /pers. F/ un /pers. G/, nekādus miesas bojājumus neredzēja. Cietušais nepretojās. Vienā brīdī /pers. E/ iesita /pers. H/ ar dūri pa seju vienu reizi, tecēja asinis. /pers. H/ sēdēja pie šķūņa durvīm, kad viņu sita. Liecinieks vēroja līdz plkst. 2.00, tad aizgāja gulēt, /pers. O/ ar /pers. G/ aizgāja, pie galda palika sēžot /pers. E/, */Iesauka D/*, /pers. F/ un /pers. H/. Ap plkst. 4.00 pagalmā sēdēja /pers. E/, /Iesauka D/un /pers. F/, /pers. H/ vairs nebija. /pers. E/ bija uztūkusi roka no sitiena /pers. H/.

[42] Lieciniece/pers. O/, apsūdzētā /pers. E/ māsīca iztiesāšanā pirmās instances tiesā apstiprināja pirmstiesas procesā sniegto liecību un liecināja, ka viņa pievienojās kompānijai pagalmā pēc plkst. 22.00, jo ieraudzīja savu draugu /pers. G/. Kādā brīdī /pers. E/ teica /pers. G/ un /pers. D/, ka /pers. H/ ir nesmuki izteicies par viņiem, ka palaiž muti. Pēc kāda laika atveda arī /pers. F/. Tad /pers. E/ arī /pers. F/ pastāstīja. Visi izlēma, ka jābrauc viņam pakaļ.

/pers. E/ ar motociklu kopā ar /pers. F/ vai /pers. D/, īsti neatceras, aizbrauca pakaļ /pers. H/ un atveda viņu. /pers. G/ aizveda /pers. H/ aiz šķūnīša, pēc skaņas varēja saprast, ka viņi savā starpā kaujas. Pēc tam pie viņiem aizgāja /pers. F/ un /pers. D/, /pers. E/ palika, pēc skaņām varēja saprast, ka sit /pers. H/. /pers. F/ pateica /pers. D/, lai viņš kaut ko atnes, /pers. D/ paņēma pudeli no galda, aizgāja uz dzīvokli, pēc tam uz garāžu un tad gāja pie /pers. H/. Lieciniece jautāja /pers. E/, ko viņi ar pudeli tur darīs. /pers. E/ sāka rīstīties, tā kā parādīja priekšā.

Pēc brīža /pers. H/veda, turot aiz rokām, apsēdināja un iedeva padzerties alu. Vedot /pers. H/ aiz šķūņa, /pers. G/ turēja aiz rokas, vedot atpakaļ, turēja /pers. F/. /pers. H/ visi sāka prasīt, kāpēc viņš palaiž muti. /pers. F/ spļāva /pers. H/ virsū, spārdīja pa kāju. Vienā brīdī /pers. D/ ar stikla alus pudeli iemeta /pers. H/ pa pieri, /pers. H/ noliecās uz priekšu, /pers. G/ viņu apsēdināja taisni. Meta arī /pers. E/, bet viņš netrāpīja. Lieciniece teikusi, lai laiž /pers. H/ mājās, bet viņi atbildēja, lai nejaucas, ja negrib, lai ar viņu darītu tāpat. Tad lieciniece teikusi, lai vismaz /pers. G/ kaut ko pasaka, viņš teica, bet arī viņam aiztaisīja muti.

Pēc tam /pers. H/ pateica, ka viņam mājās ir 600 *euro*, lai viņu laiž mājās un beidz sist. /pers. F/ ar /pers. D/un /pers. H/ aizgāja uz /pers. H/ mājām, pēc kāda brīža atnāca atpakaļ bez naudas. Tad /pers. E/, pajautājot atļauju pārējiem, iesita /pers. H/ pa ausi. Lieciniece teica, lai laiž /pers. H/ prom, bet visi iebilda. Pēc aptuveni 15 minūtēm /pers. F/, /pers. D/ un /pers. E/ piecēlās,/pers. D/ teica, ka pavadīs /pers. H/uz mājām. /pers. D/un /pers.

F/ uzlika rokas uz /pers. H/ pleciem un veda viņu prom. Ap plkst. 00.30 lieciniece kopā ar/pers. G/ devās mājās.

Nākamajā dienā/pers. G/ zvanīja /pers. F/ un teica, ka jāsatiekas, jo jāatrisina kaut kādas problēmas. Pēc sešām dienām /pers. G/ lieciniecei teica, lai nesaka nevienam, ka tajā dienā /pers. H/ bija sētā.

[43] Lieciniece/pers. R/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā liecināja, ka mēnesi draudzējās ar /pers. H/, viņš pēc rakstura bija mierīgs, bieži lietoja alkoholu, gandrīz katru dienu, bija ietekmējams.

[44] Liecinieks/pers. V/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā apstiprināja pirmstiesas procesā sniegto liecību un liecināja, ka par notikumu neko nezina. /pers. H/ ar /pers. A/ kašķējās, bija gadījums, kad /pers. A/ sadūra ar nazi /pers. H/ roku. Liecinieks liecināja, ka /pers. H/ nebija agresīvs, lietoja alkoholu, bija pakļāvīgs, piekrita visam.

[45] Lieciniece /pers. Z/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā apstiprināja pirmstiesas procesā sniegto liecību un liecināja, ka pamodās ap plkst. 11.00 kopā ar /pers. F/. Kur viņš bija iepriekšējā dienā, nezina, cikos viņš atnāca, nezina. Pēcpusdienā gājuši pie/pers. F/ drauga /pers. D/, /pers. F/ bija alkohola reibumā. Sarunas laikā bijušas derības ar /pers. F/ uz mašīnu, bet tas bijis tikai joks. Lieciniece norādīja, ka viņai neesot nekāda sakara ar /pers. H/ pazušanu.

[46] Lieciniece/pers. BJ/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā liecināja, ka pa nakti zvanījis /pers. F/ un prasījis, lai viņu un /Iesauka D/aizved uz /vieta/ benzīntanku pēc alkohola, viņa atteikusi, cik zināms, viņus aizvedusi /pers. BA/. Lieciniece liecināja, ka /pers. H/ pēc rakstura bija mierīgs, vairāk redzēja viņu dzērušu nekā skaidrā.

[47] Lieciniece/pers. BB/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā liecināja, ka tajā rītā, kad viss notika, ap plkst. 7.00 līdz 8.00 /pers. F/, /pers. D/ un /pers. E/ bija ienākuši benzīntankā, ļoti klusi, mierīgi, izdzēra pudeli un aizgāja katrs uz savu pusi, parasti viņi savstarpēji uzvedās skaļāk. /pers. F/, kad ir skaidrā, tad ir mierīgs, bet, kad piedzeras, nav prognozējams.

[48] Lieciniece/pers. BC/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā būtiskas ziņas par lietas apstākļiem nesniedza, par to, vai /pers. H/ bijuši konflikti, neesot zināms.

[49] /pers. G/ šajā lietā bija apsūdzētais, tiesvedības laikā miris, kriminālprocess daļā pret viņu izbeigts.

Iztiesāšanā pirmās instances tiesā tika pārbaudītas /pers. G/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības, kurā viņš liecināja par rokudzelžiem, ka /pers. F/ jokojoties tos viņam uzlika, bet policijā palīdzēja noņemt. Zina, ka tie kaut kad ir bijuši uzlikti arī /pers. H/. /pers. G/ liecināja, ka viņam uzrādītie rokudzelži ir tie paši.

/pers. G/ liecināja, ka konflikta iemesls bija tas, ka /pers. H/ baumoja kaut ko par viņiem, par baumām pastāstījis /pers. E/, ka /pers. H/ar draudzeni runā apkārt, ka /pers. G/ un /pers. F/ staigā apkārt pa dzīvokļiem un apzog vecus cilvēkus. /pers. H/ baumas noliedza. Viņš - /pers. G/ iesita /pers. H/pāris reizes ar dūri pa seju, /pers. H/ pietupās. Nekādu sišanu /pers. G/ neesot redzējis, tikai */Iesauka B/* vienu reizi /pers. H/ atgrūda, jo viņš klanījās virsū.

/pers. H/ atnāca pie pārējiem un sēdēja uz akmens. /pers. E/ meta viņam ar pudeli, bet netrāpīja. /pers. H/ bija stipri piedzēries, cēlās un krita. Kāds iesita/pers. H/ pa vēderu. Tad visi pašķīrās pa mājām.

/pers. G/ liecināja, ka neatceras nekādu piltuvi un to, ka /pers. H/ mutē vai uz sejas kāds būtu lējis eļļu, iespējams, ka aiz šķūnīša kas tāds varēja notikt, jo pārējie nekur citur negāja, tikai pagalmā un aiz šķūnīša.

/pers. G/ liecināja, ka tajā dienā roku dzelžus nevienā brīdī neredzēja, varbūt tie parādījās vēlāk. Viņš ar draudzeni devās mājās, bet pārējie kaut kur gāja kopā, bet ne uz mājām.

[50] No 2018.gada 16.novembra protokola par speciālās izmeklēšanas darbības „Sakaru līdzekļu kontrole" veikšanu (*2.sējuma 70. lapa*) redzams, ka fiksēta /pers. E/ saruna ar sievieti, kura sevi nosauca par /pers. G/ māsu /pers. BD/. Sarunas laikā /pers. E/ izstāstījis savu versiju par slepkavību, minot frāzi, ka */Iesauka B/* kāds laikam pasūtījis /pers. H/ slepkavību, jo */Iesauka B/* tik pēkšņi esot izdomājis, ka /pers. H/ esot *jāvaļī nost*.

[51] No meklēšanas lietas materiālu kopijām (*1.sējuma 63.-68.lapa*) redzams /pers. P/ 2018.gada 12.jūlija iesniegums par dēla /pers. H/ pazušanu, pieņemti paskaidrojumi no vairākām personām.

/pers. P/ 2018.gada 25.jūlijā sniegusi paskaidrojumu, ka 2018.gada 7.jūlijā ap plkst.20.00 dēls /pers. H/ atbraucis no /vieta/, mājās uzturējās stundu un tad teicis, ka brauks atpakaļ uz /vieta/. Viņam kāds piezvanīja un dēls devās prom, redzējusi, ka iekāpa tumšas krāsas automašīnā un aizbrauca, kopš tā laika dēlu nav redzējusi.

No /pers. BE/ 2018.gada 25.jūlija paskaidrojuma redzams, ka 7.jūlijā no plkst.16.00 līdz plkst.20.00 viņa atradās pie /pers. P/, /pers. H/ dzīvesvietā nebija. Pie /pers. P/ atnāca divi vīrieši, abi bija stiprā alkohola reibumā, prasīja, lai kaut ko atdod, meklēja /pers. H/.

No /pers. BS/ 2018.gada 25.jūlija paskaidrojuma redzams, ka /pers. H/ viņam nebija stāstījis, ka kāds viņam draudējis, nekad neizskatījās noraizējies, ļoti daudz lietojis alkoholu.

No /pers. R/ 2018.gada 26.jūlija paskaidrojuma redzams, ka viņa pēdējo reizi satikusi /pers. H/ pie /Nosaukums B/ /vieta/ ap plkst. 19.00, viņš nebija alkohola reibumā. Pēc tam /pers. H/ aizbraucis uz /vieta/. /pers. H/ neesot teicis, ka viņam draudētu briesmas. Nākamajā dienā /pers. H/ vairs nevarēja sazvanīt un nav viņu vairs satikusi.

[52] Novērtējusi lietā iegūtos un iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. D/ vainīgums /pers. H/ slepkavības izdarīšanā ir pierādīts un viņa darbības kvalificējams pēc Krimināllikuma 117.panta 2. un 4.punkta.

Krimināllikuma 117.pants paredz atbildību par slepkavību pastiprinošos apstākļos, proti, šī panta 2.punkts paredz atbildību par slepkavību, ja noslepkavota persona, vainīgajam apzinoties, ka tā ir bezpalīdzības stāvoklī, un 4.punkts – ja slepkavība izdarīta ar sevišķu cietsirdību.

[53] Apsūdzētais /pers. D/, ierodoties otro reizi pamestajā noliktavas ēkā, konstatēja, ka pēc iepriekš nodarītajiem miesas bojājumiem /pers. H/ atrodas vēl turpat šajā ēkā, līdz ar to secināms, ka pirms tam nodarītie miesas bojājumi bija tādi, ka /pers. H/ nespēja vairs pretoties un sevi aizstāvēt no turpmākās pret viņu pielietotās vardarbības. Apsūdzētie /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/, kā arī persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, jau bija pielietojuši pret /pers. H/ vardarbību, un šī pielietotā vardarbība kopumā bija par iemeslu tam, kāpēc /pers. H/ nebija pametis notikuma vietu pamestajā

noliktavā un nedevās mājās. Tas apstāklis, ka apsūdzētie atgriezās un /pers. H/ tika nosēdināts sēdus uz ceļiem, neliecina, ka viņš spēja izrādīt kādu pretošanos turpmākai vardarbības pielietošanai. Apgabaltiesa atzīst, ka /pers. H/ stāvoklis šajā brīdī pirms slepkavības izdarīšanas pielīdzināms bezpalīdzības stāvoklim.

[54] Ar tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu apstiprinās, ka apsūdzētā /pers. D/ nodarītie dzīvībai bīstamie smagie miesas bojājumi /pers. H/ – durti grieztas brūces ir tiešā cēloniskā sakarā ar viņa nāves iestāšanos.

Ņemot vērā tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā norādīto, kā arī ekspertes /pers. B/ konstatēto durti - griezto brūču skaitu un izveidojumu uz apģērba, redzams, ka konkrētu durti-griezto brūču skaitu nav iespējams noteikt līķa stāvokļa dēļ, jo līķis tika atrasts un nodots ekspertīzei ar vēlīnām pūšanas izmaiņām, daļēju skeletizāciju un daļēju mumifikāciju.

Taču, ņemot vērā ekspertes norādīto, apgabaltiesa secina, ka /pers. H/ tika nodarītas kopā aptuveni 60 durti - grieztas brūces krūšukurvī un vēderā, kā arī ekstremitātēs, līdz ar to spriedumā norādāms, ka šie durti - grieztie ievainojumi bijuši aptuveni 60.

Ņemot vērā, ka /pers. H/ konstatēti arī divi ribu lūzumi, apgabaltiesa atzīst, ka tas ņemams vērā, norādot aptuveno dūrienu skaitu, proti, šajā spriedumā norādāms, ka nodarīti ne mazāk kā 39 dūrieni krūšukurvja un vēdera apvidū.

[55] Apsūdzētais /pers. D/ neatzina, ka būtu nodarījis tik lielu skaitu naža dūrienu /pers. H/. No apsūdzētā /pers. D/ sniegtajām liecībām redzams, ka viņš atzinis, ka izdarījis ne mazāk kā 10 dūrienus ar nazi. Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka, pēc viņa domām, /pers. H/ bija veci ievainojumi, ko apmērām 2-3 mēnešus pirms slepkavības bija nodarījusi /pers. A/, durot ar dakšiņu un nazi, /pers. H/ bijis slimnīcā, pēc tam rādīja brūces uz muguras, taču notikuma dienā nekādas brūces nerādīja.

Arī apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka viņš dūrienus neskaitīja, taču tik daudz dūrienu nevarēja būt nodarīti, kā norādīts apsūdzībā, turklāt /pers. E/ izvirzīja versiju, ka /pers. H/ jau bija sadurstīts. Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka /pers. H/ jau bija sadurstījusi /pers. A/, kura to esot apstiprinājusi pirmās instances tiesā.

Iepazīstoties ar /pers. A/ sniegto liecību, apgabaltiesa konstatē, ka viņa apstiprinājusi, ka bija sadurstījusi /pers. H/ 2018.gadā pa Jāņiem apmērām četras reizes ar dakšiņu, nevis ar nazi.

No policijas darbinieka ziņojuma (*1.sējuma 69.lapa*) redzams, ka, aptaujājot /pers. H/ ģimenes ārsti /pers. BU/, noskaidrots, ka pie ģimenes ārsta viņš bijis 2018.gada 6.jūlijā, kad viņam pārsieta traumētā roka un izņemtas divas šuves, pirms tam /pers. H/ bija pie ārstes 2.jūlijā ar grieztu brūci labajā plaukstā.

No tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma redzams, ka ekspertīzes laikā konstatētie miesas bojājumi /pers. H/ varēja rasties 2018.gada 7.jūlijā.

Apgabaltiesa atzīst par noraidāmu versiju, ka /pers. H/ notikuma dienā jau bija guvis miesas bojājumus, proti, sadurstīts, kā to apgalvoja apsūdzētais /pers. E/, jo neviena no pārējām liecinošām personām, kuras /pers. H/ redzēja notikuma dienā, nav liecinājušas par svaigu miesas bojājumu esamību, proti, durti - grieztu brūču esamību pirms tam, kad apsūdzētie viņu fiziski ietekmēja.

[56] Apgabaltiesa atzīst, ka liela daudzuma miesas bojājumu nodarīšana /pers. H/ sagādāja fiziskas ciešanas, tika konstatētas aptuveni 60 traumatiskas iedarbības. Nav pamata uzskatīt, ka, izdarot liela daudzuma dūrienu skaitu ar nazi, /pers. D/ neapzinājās, ka tādējādi nodara /pers. H/ sevišķas fiziskas ciešanas. Līdz ar to noziedzīgais nodarījums - slepkavība pareizi kvalificēta kā izdarīta ar sevišķu cietsirdību.

Līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka iztiesāšanā ir apstiprinājušās abas kvalificējošās pazīmes – slepkavības izdarīšana, vainīgajam apzinoties, ka persona ir bezpalīdzības stāvoklī, kā arī slepkavības izdarīšana ar sevišķu cietsirdību.

[57] Pirmās instances tiesa atzina, ka /pers. H/ slepkavība tika izdarīta ar nolūku slēpt citu noziedzīgu nodarījumu, proti, lai slēptu iepriekš pastrādātos noziegumus pret /pers. H/.

Apsūdzētais /pers. E/ liecināja, ka pēc tam, kad kopā ar /pers. D/ un /pers. F/ bija atgriezušies pirmo reizi no noliktavas un pēc alkohola lietošanas kāds pateicis, ka jāiet nobeigt līdz galam, kurš to teicis – neatceras, tāpēc /pers. D/ paņēma līdzi spicu nazi.

Apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata atzīt, ka apsūdzētā /pers. D/ nodoms noslepkavot /pers. H/ bija saistīts ar nodomu slēpt jau izdarītos noziegumus - pielietoto vardarbību un nelikumīgu brīvības atņemšanu. Par šāda nodoma esamību neviens no apsūdzētajiem nav liecinājis.

Iztiesāšanā tika noskaidrots, ka apsūdzētajam /pers. D/ bija dusmas par to, ka /pers. H/ neatzina sūdzēšanos citām personām par viņa aiztikšanu, kā arī lietotā alkohola daudzuma iespaidā /pers. D/ atcerējās citu, senāk notikušu gadījumu, kad mājas pagalmā tika izteikti draudi viņa ģimenei no /pers. H/ vai viņa paziņas puses. Par to iztiesāšanā liecināja /pers. D/, proti, ka bija sadusmojies, ka /pers. H/ melo, sakot, ka neesot teicis/pers. T/, ka viņu sitot, kā arī /pers. D/ atcerējās agrāk izteiktos draudus pret viņa ģimeni, un tāpēc arī lietotā alkohola iespaidā viņš – /pers. D/ pielietoja vardarbību pret /pers. H/ – dūra ar nazi, lai noslepkavotu.

Līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka no apsūdzības izslēdzama Krimināllikuma 117.panta 8.punktā paredzētā kvalificējošā pazīme – slepkavības izdarīšana nolūkā slēpt citu noziedzīgu nodarījumu

[58] /pers. E/ celta un tiesā pret viņu uzturēta apsūdzība par slepkavības izdarīšanu personu grupā kvalificējošos apstākļos, tas ir, pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta.

Pirmās instances tiesa atzina, ka /pers. E/ celtajā apsūdzībā atzīstams par nevainīgu un attaisnojams, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 519.panta pirmās daļas 1.punktu, jo viņa darbībās nav noziedzīga nodarījuma sastāva – ne objektīvās, ne subjektīvās puses.

Apgabaltiesa atzīst par pamatotiem pirmās instances tiesas spriedumā izklāstītos atzinumus, tiem pievienojas un atzīst, ka tos nav nepieciešams atkārtot (*pirmās instances tiesas sprieduma [18] punkts*), jo apelācijas instances tiesā netika konstatēti jauni apstākļi, kas liecinātu par apsūdzētā /pers. E/ dalību slepkavības izdarīšanā un pierādīšanā izmantojamo ziņu par faktiem savādākam vērtējumam. Pirmās instances tiesa pamatoti apšaubīja /pers. D/ liecību ticamību par /pers. E/ dalību slepkavībā, ņemot vērā /pers. D/ nekonsekventās liecības gan par paša izdarīto dūrienu skaitu, gan par /pers. E/ izdarīto dūrienu skaitu.

Tas apstāklis, ka apsūdzētais /pers. D/ apelācijas instances tiesā liecināja par /pers. E/ dalību slepkavībā, izdarot pirmo dūrienu, tādējādi liecinot un uzņemoties smagāka nozieguma izdarīšanu, neapstiprinās ar citiem pierādījumiem. Šāda /pers. D/ liecība nevar būt par pamatu, lai tai piešķirtu augstāku ticamību nekā /pers. E/ liecībai. Kriminālprocesa likuma 128.panta trešā daļa noteic, ka nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Apsūdzētais /pers. E/ ne pirmstiesas procesā, ne iztiesāšanā nav atzinis savu dalību /pers. H/ slepkavībā, nav liecinājis, ka būtu izdarījis viņam kādu dūrienu ar nazi. Apelācijas instances tiesā /pers. E/ liecināja, ka tad, kad /pers. D/ iedeva viņam nazi un teica, lai iedur pirmais, viņš - /pers. E/ to pielicis pie kakla, bet iedurt nav spējis, jo nespēj nogalināt cilvēku.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai šajā daļā un /pers. E/ notiesāšanai slepkavības izdarīšanā pastiprinošos

apstākļos nav pamata. Līdz ar to nav pamata arī apsūdzētā /pers. D/ darbības slepkavības izdarīšanā kvalificēt kā izdarītas personu grupā.

Attiecībā par apelācijas protestā norādīto, ka neesot saprotams, kāpēc /pers. E/ darbības netika pārkvalificētas uz līdzdalību noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, līdzīgi kā /pers. F/ darbību kvalifikācijā, apgabaltiesa ņem vērā, ka viens no kriminālprocesa pamatprincipiem ir Kriminālprocesa likuma 17.pantā ietvertais procesuālo funkciju nodalīšanas princips, kas noteic, ka apsūdzības un tiesas spriešanas funkcijas kriminālprocesā ir nodalītas. Savukārt Kriminālprocesa likuma 36.panta pirmajā daļā norādīts, ka izmeklēšanas uzraudzības, izmeklēšanas, kriminālvajāšanas un valsts apsūdzības uzturēšanas funkcijas krimināļprocesā realizē prokurors.

No minētajām tiesību normām izriet, ka apsūdzības robežas un saturu nosaka prokurors un tieši prokurora ekskluzīva funkcija ir lemt, vai persona ir saucama pie kriminālatbildības un ja jā, tad par kāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Tiesa saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 23.pantu izskata un izlemj celto apsūdzību pamatotību, attaisnojot nevainīgas personas vai arī atzīstot personas par vainīgām noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un nosakot valsts institūcijām un personām obligāti izpildāmu krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Apgabaltiesa atzīst, ka apstākļos, kad prokurors ne pirmās, ne apelācijas instances tiesā nav grozījis apsūdzību /pers. E/, apelācijas protestā nav norādījis skaidri – kā /pers. E/ darbības būtu kvalificējamas, apelācijas instances tiesai nav pamata, nepārkāpjot tiesības uz aizstāvību, grozīt apsūdzību un norādīt tādus faktiskos apstākļus, kas iepriekš apsūdzētajam nav inkriminēti.

[59] /pers. F/ celta un tiesā pret viņu tika uzturēta apsūdzība par slepkavības atbalstīšanu, kas izdarīta kvalificējošos apstākļos, tas ir, pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4. 8. un 10.punkta.

Pirmās instances tiesa, attaisnojot pilnībā /pers. E/ slepkavības izdarīšanā, izslēdza /pers. F/ kvalificējošo pazīmi – ka slepkavību izdarījusi personu grupa, kas kā kvalificējošā pazīme paredzēta Krimināllikuma 117.panta 10.punktā. Pirmās instances tiesa atzina, ka /pers. F/ atbalstīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, noslepkavojot personu, vainīgajam apzinoties, ka tā ir bezpalīdzības stāvoklī, un slepkavība izdarīta ar sevišķu cietsirdību, kā arī tā izdarīta nolūkā slēpt citu noziedzīgu nodarījumu (slepkavība pastiprinošos apstākļos).

Apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. F/ viņam inkriminētajā un tiesā uzturētajā apsūdzībā atzīstams par nevainīgu un pilnībā attaisnojams, tas ir, pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4., 8 un 10.punkta.

Par noziedzīgā nodarījuma atbalstītāju saskaņā ar Krimināllikuma 20.panta ceturto daļu uzskatāma persona, kas apzināti veicinājusi noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, dodot padomus, norādījumus, līdzekļus vai novēršot šķēršļus tā izdarīšanai, kā arī persona, kas iepriekš apsolījusi noslēpt noziedzīga nodarījuma izdarītāju vai līdzdalībnieku, noziedzīga nodarījuma izdarīšanas rīkus un līdzekļus, noziedzīga nodarījuma pēdas vai noziedzīgā kārtā iegūtos priekšmetus vai arī iepriekš apsolījusi iegādāties vai realizēt šādus priekšmetus.

Pirmās instances tiesa atzina un spriedumā norādīja šādas /pers. F/ darbības slepkavības atbalstīšanā - visi trīs apsūdzētie devās atpakaļ uz pamestās ēkas noliktavu, kas atrodas /adrese C/. Ieejot iekšā, konstatēja, ka /pers. H/ turpina nekustīgi gulēt, pēc kā /pers. F/ piegāja viņam klāt un mēģināja pamodināt, pēc tam /pers. E/ un /pers. F/ apsēdināja cietušo pussēdus stāvoklī, pēc kā /pers. D/, realizējot kopīgu nodomu, vērstu un citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, izdarīja /pers. H/ vairākus dūrienus ar nazi. Spriedumā norādīts, ka /pers. F/, atrodoties blakus, ar savu klātbūtni nodrošināja, ka cietušais nepretosies un neaizbēgs no notikuma vietas, novēršot šķēršļus nozieguma izdarīšanā, tādējādi atbalstot nozieguma izdarīšanu.

Novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tas ir, apsūdzēto sniegtās liecības, apgabaltiesa atzīst, ka nav guvušas apstiprinājumu spriedumā norādītās /pers. F/ darbības, proti, mēģinājums pamodināt /pers. H/ un viņa uzcelšana pussēdus stāvoklī kopā ar /pers. E/.

Apsūdzētais /pers. F/ ne pirmstiesas procesā, ne iztiesāšanā par šādām darbībām nav liecinājis un nav atzinis, ka tādas būtu veicis.

Apsūdzētais /pers. D/ apelācijas instances tiesā liecināja, ka /pers. F/, viņiem otro reizi atnākot uz pamesto noliktavu, palika augšā un lejā pa trepēm uz telpu, kur notika slepkavība, nenonāca, un viņi abi ar /pers. E/ uzcēluši /pers. H/ sēdus (*apsūdzētā /pers. D/ liecība sprieduma [23] punktā*).

Nopratināts kā aizdomās turētais, /pers. D/ liecināja, ka abi ar /pers. E/ nogāja lejā, /pers. H/ bija vēl turpat, gulēja uz sāniem, tad /pers. E/ piecēla /pers. H/ pussēdus (*/pers. D/ liecība sprieduma [23.4] punktā*). Liecību pārbaudes laikā /pers. D/ liecināja, ka otrajā reizē /pers. F/ palika ārpusē (*/pers. D/ liecība sprieduma [23.5] punktā*).

Rakstot vaļsirdīgo atzīšanos, /pers. E/ norādīja, ka */Iesauka B/* mēģināja /pers. H/ pamodināt, pēc tam viņš - /pers. E/ ar */Iesauka D/* piecēla /pers. H/ sēdus (*sprieduma [25.4] punkts*).

Nopratināts kā aizdomās turētais, /pers. E/ liecināja, ka /pers. D/ no aizmugurējās bikšu kabatas izvilka nazi, tad piecēla /pers. H/, viņš bija nedaudz pie samaņas, uz ceļiem notupies. Otrajā reizē noliktavā /pers. F/ stāvēja starp durvīm (*/pers. E/ liecība sprieduma [25.5] punktā*).

Liecību pārbaudē uz vietas 2018.gada 12.novembrī /pers. E/ liecināja, ka /pers. H/ atvilkuši no citas telpas un viņu piecēluši tupus stāvoklī (*/pers. E/ liecība sprieduma [25.6] punktā*).

Apelācijas instances tiesā /pers. E/ liecināja, ka kāds /pers. H/ iepļaukāja, trijatā piecēluši /pers. H/ tupus uz ceļiem, pēc tam /pers. F/ pagāja nostāk un stāvēja pie durvīm, tas ir, durvju ailē (*/pers. E/ liecība sprieduma [25] punktā*).

Novērtējot abu pārējo apsūdzēto - /pers. D/ un /pers. E/ sniegtās liecības, apgabaltiesa konstatē, ka tās neapstiprina tādas /pers. F/ darbības, kas būtu vērstas uz slepkavības atbalstīšanu.

Apsūdzētais /pers. D/ nav liecinājis, ka /pers. F/ būtu modinājis /pers. H/ un palīdzējis viņu piecelt tupus uz ceļiem. Apsūdzētais /pers. E/ apelācijas instances tiesā izvirzīja jaunu versiju, norādot, ka kāds /pers. H/ iepļaukājis, nekonkretizējot - kurš, un viņi trijatā uzcēluši /pers. H/ tupus uz ceļiem. Iepriekš /pers. E/ šādas liecības nebija sniedzis, bet liecināja, ka /pers. H/ tupus stāvoklī uzcēla viņš - /pers. E/ kopā ar /pers. D/.

Ņemot vērā, ka nav citu personu, kas varētu liecināt par notikušā apstākļiem, kā tikai paši apsūdzētie, tāpēc viņu sniegtās liecības apgabaltiesa atzīst par ticamām tādā apmērā, ciktāl tās apstiprina vēl kāda apsūdzētā liecība un nerodas šaubas par liecībās norādīto apstākļu ticamību.

Par apsūdzībā un spriedumā norādītajām darbībām, ka /pers. H/ apsēdināja pussēdus /pers. E/ kopā ar /pers. F/, neviena no liecinošām personām ne pirmstiesas procesā, ne iztiesāšanā nav liecinājusi, un citi pierādījumi, kas to apliecinātu, lietā nav iegūti. Tāpēc apgabaltiesa atzīst, ka noziedzīgā nodarījumu darbību aprakstā šajā spriedumā norādāms, ka /pers. E/ kopā ar /pers. D/ uzcēla /pers. H/ tupus uz ceļiem, jo šādas darbības apstiprinās ar šo abu apsūdzēto sniegtajām liecībām.

Attiecībā par apsūdzībā un pirmās instances tiesas spriedumā norādītām un par pierādītām atzītām /pers. F/ darbībām slepkavības atbalstīšanā, ka viņš ar savu klātbūtni nodrošinājis, ka /pers. H/ nepretosies un neaizbēgs no notikuma vietas, apgabaltiesa atzīst, ka šādas darbības tiek inkriminētas nepamatoti.

Lietā noskaidrotie apstākļi liecina, ka /pers. H/ pēc tam, kad viņš tika fiziski ietekmēts, aizvests uz pamesto noliktavu, kur turpinājās viņa fiziska ietekmēšana, pēc šīm darbībām kopumā viņš faktiski atradās bezpalīdzības stāvoklī, jo nespēja vairs sevi aizstāvēt un izrādīt pretošanos, turklāt nebija aizgājis no notikuma vietas, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka bija jāveic tādas darbības, lai nodrošinātu /pers. H/ neaizbēgšanu no notikuma vietas.

Tas, ka /pers. F/ atradās notikuma vietā, stāvot telpas durvju ailē, ir pierādīts ar /pers. E/ liecībām. Taču apgabaltiesa atzīst, ka /pers. F/ nav pamata atzīt par nozieguma līdzdalībnieku un viņa darbības kvalificēt kā slepkavības līdzdalībnieka darbības, jo viņa atrašanās notikuma vietā un

stāvēšana durvju ailē neliecina, ka ar šādām darbībām viņš būtu veicinājis /pers. H/ slepkavības izdarīšanu vai novērsis šķēršļus tās izdarīšanai.

Tā kā /pers. F/ apsūdzībā nav inkriminētas darbības, kas būtu saistītas ar notikuma vietas telpas apsargāšanu un uzmanības novēršanu no notiekošā nozieguma, līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata analizēt apsūdzētā /pers. F/ aizstāves apelācijas sūdzībā šajā sakarā izteiktos argumentus.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka /pers. F/ celtajā apsūdzībā atzīstams par nevainīgu un pilnībā attaisnojams pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 519.panta pirmās daļas 1.punktu, jo viņa darbībās nav viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva – ne objektīvās, ne subjektīvās puses.

[60] Novērtējot lietā iegūtos un iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus saistībā ar pirmās instances tiesas spriedumā norādītajām /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ darbībām pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta, un 152.panta otrās daļas, apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzēto darbības šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā pirmās instances tiesa novērtējusi un kvalificējusi pareizi.

Apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas vērtējumam šajā apsūdzības daļā, jo tiesas atzinumi ir pareizi, savus atzinumus tiesa pamatojusi ar iztiesāšanā pārbaudītajiem pierādījumiem, tāpēc pierādījumu atkārtotai un detalizētai pārvērtēšanai nav pamata.

Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā tiek atstāts bez grozījumiem un apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajiem atzinumiem, tāpēc, ievērojot Kriminālprocesa likuma 564.panta sesto daļu, detalizēti neuzskaita un neatkārto pirmās instances tiesas spriedumā analizētos pierādījumus un atzinumus.

[60.1] Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa spriedumā ir detalizēti vērtējusi pierādījumus, kas saistīti ar apsūdzēto darbībām - par eļļas liešanu /pers. H/ mutē (*pirmās instances tiesas sprieduma [16] punktā*). Apgabaltiesa tiesas vērtējumam pievienojas un atzīst par pamatotu atzinumu, ka šādām /pers. D/ un /pers. F/ darbībām, lejot /pers. H/ mutē motoreļļu, bija mocīšanas un spīdzināšanas raksturs.

[60.2] Apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata apmierināt apelācijas protestā izteikto lūgumu – atzīt, ka /pers. H/ alkohola reibuma dēļ atradās bezpalīdzības stāvoklī vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanas laikā. Turklāt apelācijas protestā nepamatoti tiek norādīts, ka netiek apšaubīts, ka /pers. H/ atradies tādā alkohola reibumā, kas liedza iespēju pretoties.

Pirmās instances tiesa pamatoti spriedumā norādīja (*pirmās instances tiesas sprieduma [11.1] punktā*), ka lietā nav iegūti pierādījumi, kas apstiprinātu tik stipru alkohola ietekmi /pers. H/, ka to būtu pamats atzīt par bezpalīdzības stāvokli, tas ir, kvalificējošo pazīmi pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas, kas paredzēta šī panta un daļas 6.punktā. Apgabaltiesai nav pamata apšaubīt šādu tiesas atzinumu, jo apelācijas instances tiesā netika iegūti jauni pierādījumi, kas šādu faktu apstiprinātu.

Apelācijas protestā norādīts, ka arī miesas bojājumu nodarīšana laikā, kad /pers. H/ bija nelikumīgi ierobežota brīvība, arī norāda uz cietušā ierobežotām iespējām pretoties. Apgabaltiesa atzīst, ka šādi apstākļi nedod pamatu konstatēt kvalificējošo pazīmi - bezpalīdzības stāvokli vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanas laikā, turklāt darbības, kas saistītas ar /pers. H/ nelikumīgu brīvības atņemšanu, jau ir kvalificētas pēc Krimināllikuma 152.panta otrās daļas.

Par noraidāmu apgabaltiesa atzīst prokurora viedokli apelācijas protestā, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pretrunīgs, jo tiesa nav apšaubījusi slepkavības izdarīšanu, /pers. H/ atrodoties bezpalīdzības stāvoklī.

Apgabaltiesa norāda, ka /pers. H/ slepkavības izdarīšanā bezpalīdzības stāvoklis konstatējams pamatoti, turklāt citu, spriedumā iepriekš norādītu iemeslu dēļ, nevis alkohola reibuma dēļ.

[60.3] Pirmās instances tiesa izslēdza no apsūdzības to, ka /pers. E/ būtu iesitis /pers. H/ ar pudeli pa galvu, šādu lēmumu tiesa pamatoja ar to, ka nav iegūti pierādījumi par šādām /pers. E/ darbībām.

Apsūdzētais /pers. E/ noliedza, ka būtu sitis /pers. H/ ar pudeli pa galvu, atzina vienu sitienu ar dūri pa galvu.

Apgabaltiesa atzīst, ka šāds tiesas lēmums ir pamatots, jo par to, ka /pers. E/ būtu sitis /pers. H/ ar pudeli pa galvu, liecināja tikai /pers. D/, citi pierādījumi lietā nav iegūti. Arī apelācijas protestā nav apstrīdēts šāds tiesas lēmums.

[60.4] Pārbaudījusi pierādījumus apelācijas instances tiesā un uzklausījusi apsūdzēto liecības, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi apsūdzētos par vainīgiem Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punktā, un 152.panta otrajā daļā paredzētajos noziedzīgajos nodarījumos, apsūdzēto darbības spriedumā izvērtētas un kvalificētas pareizi, tāpēc sprieduma atcelšanai šajā daļā nav pamata.

[61] Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. D/, apgabaltiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, soda noteikšanas principus saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem.

Turklāt apgabaltiesa ņem vērā 2020.gada 17.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2022.gada 1.janvārī, attiecībā par papildsodu - probācijas uzraudzību, kas apsūdzētajiem /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta, un 152.panta otrās daļas noteikts kā papildsods.

[61.1] Nosakot soda veidu /pers. D/ pēc Krimināllikuma 117.panta 2. un 4.punkta, apgabaltiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais /pers. D/ izdarīja sevišķi smagu noziegumu.

Apgabaltiesa ņem vērā, ka /pers. D/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā iestājušas neatgriezeniskas sekas - cilvēka nāve.

Apsūdzētajam /pers. D/ ir pamatizglītība, pastāvīga dzīvesvieta, precējies, apgādībā divas meitas - 9 un 14 gadus vecas, pastāvīga darba nav, strādāja gadījuma darbus celtniecībā, bija pastāvīgs darbs SIA „/Nosaukums A/", kur tiek raksturots pozitīvi. /pers. D/ liecināja, ka viņam ir veselības problēmas ar muguru pēc avārijas, invaliditātes nav, pēc drošības līdzekļa grozīšanas alkoholu vairs neesot lietojis.

No ziņām par administratīvajiem pārkāpumiem un sodāmībām redzams, ka /pers. D/ agrāk sodīts vienu reizi, sodāmība dzēsta, citu kriminālprocesu, kuros viņam būtu tiesības uz aizstāvību, nav, nav administratīvi sodīts.

/pers. D/ neatrodas narkoloģisko pacientu aktīvajā aprūpē. Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes eksperta atzinumā secināts, ka /pers. D/ konstatējama pārmērīga, kaitējoša alkohola lietošana.

Apgabaltiesa atzīst, ka soda mērķa sasniegšanai apsūdzētajam /pers. D/ nosakāms likumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzētais brīvības atņemšanas sods, kā arī piemērojams likumā paredzētais papildsods - probācijas uzraudzība.

[61.2] Nosakot soda mēru /pers. D/, apgabaltiesa vērtē, vai konstatējami atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Atbildību mīkstinošus apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā /pers. D/ rīcībā nav konstatējusi pirmās instances tiesa un tādus

nekonstatē arī apelācijas instances tiesa.

Apgabaltiesa atzīst par noraidāmu /pers. D/ aizstāves P.Janules viedokli, ka par atbildību mīkstinošu apstākli būtu konstatējams, ka viņš aktīvi sadarbojies ar pirmstiesas izmeklēšanu, liecinot par slepkavības izdarīšanu jau no aizturēšanas brīža un katrā liecībā paudis nožēlu par izdarīto. Apgabaltiesa ņem vērā, ka no /pers. D/ liecību satura secināms, ka viņš sevi par vainīgu atzina daļēji, nevis pilnībā. Līdz ar to apsūdzētā /pers. D/ daļēju vainas atzīšanu un pausto nožēlu par izdarīto nav pamata atzīt par vaļsirdīgu vainas atzīšanu un attiecīgi atzīt to par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Par /pers. D/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu apgabaltiesa atzīst noziedzīga nodarījuma izdarīšanu alkohola ietekmē.

Ņemot vērā to, ka /pers. D/ no apsūdzības tiek izslēgta Krimināllikuma 117.pantā paredzētā kvalificējošā pazīme, kas paredzēta 8.punktā, līdz ar to viņam noteiktais sods mīkstināms.

[61.3] Nosakot /pers. D/ galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, apgabaltiesa ņem vērā šā panta trešās daļas nosacījumus, kas noteic – ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Apsūdzētais /pers. D/ izdarījis sevišķi smagu, smagu un mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu, līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka, nosakot galīgo sodu, piemērojama noteikto sodu daļēja saskaitīšana.

[62] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas klasificējams kā smags noziegums, bet pēc 152. panta otrās daļas kā mazāk smags noziegums.

Attiecībā par apsūdzētajiem /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ izraudzītajiem pamatsodiem pēc šiem pantiem apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas atzinumiem un detalizēti tos neatkārto, jo pirmās instances tiesas spriedumā apsūdzēto personību raksturojošās ziņas un apstākļi, kas ņemami vērā pie soda noteikšanas, jau ir norādīti, izvērtēti un nosakāmos sodus tiesa ir motivējusi.

[62.1] Apsūdzēto /pers. D/ personību raksturojošās ziņas norādītas šajā spriedumā iepriekš (*sprieduma [61] punktā*), kas tiek ņemtas vērā, nosakot sodu arī par pārējiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tai skaitā, arī atbildību pastiprinošais apstāklis pamatoti konstatēts arī pārējo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā. Atbildību mīkstinošus apstākļus nav konstatējusi pirmās instances tiesa un tādus nekonstatē, arī apelācijas instances tiesa.

Pirmās instances tiesa pamatoti ņēmusi vērā /pers. D/ nozīmīgo lomu nodarījumos, jo tieši viņam prettiesisko darbību iniciēšanā bija liela loma un nozīme, viņš izdomāja, ka /pers. H/ jāuzliek rokudzelži, ka jāved pārmācīt uz pamestu noliktavas ēku, aktīvi piedalījies /pers. H/ mocīšanā un spīdzināšanā, kā arī fiziskā iespaidošanā.

Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka /pers. D/ par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem piemērojams pamatsods - brīvības atņemšana.

[62.2] Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. F/, pirmās instances tiesa konstatēja, ka viņam ir vidējā izglītība, pastāvīga dzīvesvieta, šķīries, apgādībā mazgadīga meita, pastāvīgu darbu nestrādāja.

Tiesa konstatēja, ka /pers. F/ agrāk sodīts vairākas reizes, tostarp, arī par vardarbīgiem noziegumiem. /pers. F/ agrāk sodīts, izcieš sodu citā krimināllietā, ieslodzījuma vietā mācās, pabeidzis metināšanas, celtniecības (iekšdarbu) un elektriķa kursus, šobrīd mācās galdnieka arodu, ieslodzījuma vietā strādā par elektriķi. /pers. F/ agrāk administratīvi sodīts, tostarp par sīko huligānismu.

Tiesa konstatēja, ka pēdējo reizi /pers. F/ notiesāts ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 5.oktobra spriedumu, šobrīd izcieš brīvības atņemšanas sodu pēc šī sprieduma.

Tiesa konstatēja, ka /pers. F/ neatrodas narkoloģisko pacientu aktīvajā aprūpē, bet atrodas novērošanā pēc ārstēšanās VSIA /Nosaukums B/ no 2018.gada 11. līdz 16.jūlijam. Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumā norādītas ziņas par /pers. F/ veselības stāvokli.

Apsūdzētais /pers. F/ sevi par vainīgu faktiski atzina daļēji, izdarīto nožēloja. Pirmās instances tiesa atzina par formālu /pers. F/ norādi par pilnīgu vainas atzīšanu, norādot, ka tā nav patiesa. Apsūdzētā /pers. F/ atbildību mīkstinošus apstākļus nekonstatēja pirmās instances tiesa un tādus nekonstatē arī apelācijas instances tiesa, jo apsūdzībā par miesas bojājumu nodarīšanu /pers. F/ sevi par vainīgu faktiski atzina daļēji, bet apsūdzībā par nelikumīgu brīvības atņemšanu norādīja, ka atzīst, tomēr to nevar atzīt par vaļsirdīgu vainas atzīšanu, apgabaltiesa šo apelācijas sūdzībā izteikto vainas atzīšanu vērtē kā iemeslu, lai panāktu soda mīkstināšanu.

Par /pers. F/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu pirmās instances tiesa pamatoti atzina noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu alkohola ietekmē.

Pirmās instances tiesa pamatoti ņēma vērā /pers. F/ aktīvo lomu nodarījumos, norādot spriedumā, ka viņš sākotnēji bija tas, kurš ierosināja /pers. H/ nogādāšanu uz pagalmu pārmācīšanai un iekaustīšanai. Tiesa norādīja, ka /pers. F/ brutālo uzvedību un pazemojošo attieksmi pret /pers. H/ detalizēti raksturoja apsūdzētais /pers. E/ un lieciniece /pers. O/. /pers. F/ bija galvenais ierosinātājs un īstenotājs motoreļļas liešanā /pers. H/ mutē un uz sejas, aktīvi piedalījās viņa mocīšanā un spīdzināšanā, fiziskā iespaidošanā.

Apgabaltiesa atzīst, ka soda mērķa sasniegšanai, kā arī ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka /pers. F/ par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem piemērojams pamatsods - brīvības atņemšana.

Nosakot /pers. F/ sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, jāņem vērā šā panta trešās daļas nosacījumi, kas noteic – ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Apsūdzētais /pers. F/ izdarījis smagu un mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu, līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piemērojama noteikto sodu daļēja saskaitīšana.

Ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 5.oktobra spriedumu /pers. F/ noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz trim gadiem 10 mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem. Spriedums stājies spēkā 2020.gada 27.oktobrī. Tā kā izskatāmajā lietā noziedzīgie nodarījumi izdarīti pirms šī sprieduma spēkā stāšanās, pirmās instances tiesa pamatoti noteikusi galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

Nosakot galīgo sodu /pers. F/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piemērojama sodu daļēja saskaitīšana, soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma. Nosakot galīgo soda mēru, apgabaltiesa ņem vērā apsūdzēto /pers. F/ raksturojošos datus, to, ka viņš agrāk sodīts un nepārtrauc likumpārkāpumu izdarīšanu.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu soda termiņā /pers. F/ ieskaitāms izciestais sods pēc Zemgales rajona tiesas 2020.gada 5.oktobra sprieduma. Krimināllikuma 52.panta piektās daļas nosacījumi noteic apcietinājuma, aizturēšanas un izciestā soda daļas ieskaitīšanu soda termiņā. Taču konkrētas ziņas par izciesto soda apmēru ne pirmās, ne apelācijas instances tiesai netika iesniegtas, līdz ar to tās spriedumā nav iespējams precīzi norādīt. Neskaidrību gadījumā šis jautājums risināms sprieduma izpildes kārtībā.

[62.3] Pirmās instances tiesa, pārbaudot /pers. E/ personu raksturojošos datus, ņēmusi vērā to, ka viņam ir pastāvīga dzīvesvieta, precējies, apgādībā divi mazgadīgi bērni, no 2015.gada ir pastāvīgs darbs, no darbavietas raksturots pozitīvi, agrāk nav sodīts, kā arī nav citu kriminālprocesu,

kuros viņam būtu tiesības uz aizstāvību, pēdējo reizi administratīvi sodīts 2015.gada maijā, administratīvie sodi izpildīti, atzīstams par administratīvi nesodītu. No 2002.gada 17.aprīļa /pers. E/ atrodas psihiatriskajā reģistrā, narkoloģisko pacientu aktīvajā aprūpē neatrodas. Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes eksperta atzinumā norādītas ziņas par /pers. E/ veselības stāvokli.

Apelācijas instances tiesā /pers. E/ paskaidroja, ka viņa ģimenē gaidāms ģimenes pieaugums - trešais bērns.

Pirmās instances tiesa par /pers. E/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu atzina vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā patiesu nožēlu.

Par /pers. E/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu pirmās instances tiesa pamatoti atzina noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu alkohola ietekmē.

Pirmās instances tiesa spriedumā norādīja un ņēma vērā /pers. E/ salīdzinoši mazāku lomu nodarījumos, ka viņa statuss un nozīme kompānijā bija mazsvarīgāka, par ko liecina tas, ka viņš pārējiem pat prasījis atļauju iesist /pers. H/ un to izdarījis pēc atļaujas saņemšanas. /pers. E/ fiziski iespaidojis /pers. H/ tikai vienu reizi, iesitot galvas apvidū, turpretī pārējie apsūdzētie vairākas reizes un ilgstoši /pers. H/ fiziski ietekmējuši.

Pirmās instances tiesa par ticamu atzina /pers. E/ liecināto, ka viņš piedalījās nodarījumos, jo baidījās par savu dzīvību, lai ar viņu neizrīkojas tāpat kā ar /pers. H/.

Ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu un smagumu, radīto kaitējumu, apsūdzētā /pers. E/ lomu nodarījumos, viņa personību un attieksmi pret noziedzīgajiem nodarījumiem, pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka soda mērķa sasniegšanai /pers. E/ piemērojams pamatsods - brīvības atņemšana,

Ņemot vērā Krimināllikuma 152.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma raksturu un lietas apstākļus, apgabaltiesa atzīst, ka soda mērķis netiks sasniegts, nosakot apsūdzētajam /pers. E/ par šo noziedzīgo nodarījumu, kas klasificēts kā mazāk smags, mīkstāku sodu.

Apsūdzētā /pers. E/ aizstāvja I.Cīruļa apelācijas sūdzībā izteikts lūgums atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un, taisot jaunu spriedumu, noteikt /pers. E/ piespriesto sodu nosacīti.

Apgabaltiesa atzīst, ka šāds lūgums noraidāms, jo, ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā /pers. E/ pietiekoši aktīvo rīcību noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas bija saistīta ar vēlmi līdzināties un izpatikt tādām personām, kuras pret citu cilvēku - /pers. H/ izturējās bez jebkādas cieņas pret viņa kā cilvēka neaizskaramību, brīvību un veselību, un kas rezultātā radīja apstākļus, ka /pers. H/ vairs nespēja pretoties un sevi aizstāvēt, un tas atviegloja /pers. D/ noslepkavot /pers. H/, līdz ar to pret /pers. H/ pielietotās darbības rezultējās ar vissmagākajām sekām - ar viņa nāvi. Turklāt arī /pers. E/ rīcība saistībā ar /pers. H/ līķa pārvietošanu un slēpšanu liecina par to, ka arī pēc /pers. H/ slepkavības viņš turpina izpatikt tādām personām, kuru rīcība neatbilst sabiedrībā pieņemtām uzvedības normām.

Apgabaltiesa atzīst, ka nosacīta soda noteikšana /pers. E/ nesekmētu taisnīguma atjaunošanu, neaizsargātu sabiedrisko drošību, neatturētu citas personas no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī nesekmētu vispārējās prevencijas mērķa sasniegšanu. Apelācijas instances tiesa negūst pārliecību, ka /pers. E/, sodu neizciešot, turpmāk spēs atturēties no likumpārkāpumu izdarīšanas, tāpēc nepiemēro Krimināllikuma 55.panta nosacījumus.

[63] Augstākā tiesa ir norādījusi, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014*).

Apgabaltiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlija kopsapulcē apstiprināto Sodu piemērošanas prakses apkopojumu, kurā cita starpā norādīts – lai novērstu noziedzīgu nodarījumu recidīvu, krimināls odam jābūt tādam, kas orientēts uz likumpārkāpēja sociālo adoptāciju un resocializāciju, kā arī tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajiem /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ par Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punktā, un 152.panta otrajā daļā paredzētiem noziedzīgajiem nodarījumiem pirmās instances tiesa noteikusi taisnīgus un samērīgus pamatsodus, tas atbilda noziedzīgā nodarījuma raksturam, radītajam kaitējumam un viņu personībām. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums daļā par noteiktiem pamatsodiem atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzības par sodu mīkstināšanu noraidāmas.

[64] Tomēr apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā par apsūdzētajiem /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ noteiktajiem sodiem pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta, un 152.panta otrās daļas atceļams tāpēc, ka tiesa nav ņēmusi grozījumus 2020.gada 17.decembra likumā „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2022.gada 1.janvārī, attiecībā par papildsodu - probācijas uzraudzību, tāpēc šajās daļās taisāms jauns spriedums.

Noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā Krimināllikuma 126.panta otrajā daļā bija paredzēts sods - brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods, piemērojot probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā Krimināllikuma 152.panta otrajā daļā bija paredzēts sods - brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods, piemērojot probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Pirmās instances tiesa spriedumā norādījusi sodus par šiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas paredzēti no 2022.gada 1.janvāra (*pirmās instances tiesas sprieduma [21] punkt*s).

Ar 2020.gada 17.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2022.gada 1.janvārī, 45.[1] pants no Krimināllikuma tika izslēgts un likums tika papildināts ar 38.[1] pantu „Probācijas uzraudzība". Šā panta trešā daļa noteic, ka probācijas uzraudzību kā papildsodu var piemērot tikai kopā ar brīvības atņemšanu šā likuma sevišķajā daļā minētajos gadījumos.

Krimināllikuma 5.panta otrā daļa noteic, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās, kā arī uz personu, kura izcieš sodu vai izcietusi sodu, bet kurai saglabājusies sodāmība.

Krimināllikuma 126.panta otrās daļas un 152.panta otrās daļas sankcijā, kas spēkā no 2022.gada 1.janvāra, papildsods - probācijas uzraudzība nav paredzēta, tāpēc nav pamata pasliktināt apsūdzētā stāvokli un noteikt šādu papildsodu, kāds sprieduma taisīšanas laikā nebija paredzēts attiecīgajā Krimināllikuma panta daļā.

Likuma redakcijā līdz 2021.gada 31.decembrim Krimināllikuma 45.[1] pantā nebija paredzēts, ka papildsodu - probācijas uzraudzību varētu noteikt arī gadījumos, kad šis sods nav paredzēts šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcijā. Šāds nosacījums likumā paredzēts 38.[1] panta trešajā daļā, kas stājās spēkā no 2022.gada 1.janvāra, un tas šajā daļā ir nelabvēlīgāks attiecībā pret iepriekšējo regulējumu.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams arī daļā par soda noteikšanu /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta un 152.panta otrās daļas, šajā daļā taisāms jauns spriedums, nepiemērojot papildsodu -

probācijas uzraudzība.

[65] Krimināprocesa likuma 14.panta pirmā daļa noteic, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana sapratīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

Atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā paustajām atziņām laika skaitīšana kriminālprocesā iesākas ar brīdi, kad „kompetentas iestādes ir paziņojušas kādai personai par to, ka tā tiek turēta aizdomās par krimināInozieguma izdarīšanu" (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu lietā Devveer Belgium, 1980*).

„Saprātīgs termiņš" ir piepildāms jēdziens. Tas nav izteikts konkrētos skaitļos un ir nosakāms katrā konkrētā gadījumā individuāli (sk. Ā.Meikališa, K.Strada-Rozenberga. Taisnīgums kriminālprocesā. Jurista Vārds. Nr.48(695), 2011.gada 29.novembris).

Līdz ar to jebkura procesa saprātīguma termiņa izvērtēšana nevar notikt mehāniski, un tā vienmēr būs saistīta ar konkrētās lietas apstākļiem, turklāt ņemot vērā vairākus kritērijus, proti, lietas sarežģītību, iesaistīto personu rīcību, aizskartās intereses un aizskāruma intensitāti (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1982.gada 15.jūlija sprieduma lietā Eckle v. Germany, iesnieguma Nr. 8130/78, 80.punkts; 1992.gada 25.novembra sprieduma lietā Abdoella v. the Netherlands, iesnieguma Nr. 12728/87, 23.punkts; 1999.gada 25.marta sprieduma lietā Pelisier and Sassi v. France, (GC), iesnieguma Nr.25444/94, 67.punkts; 2000.gada 27.jūnija sprieduma lietā Frydlender v. France, (GC), iesnieguma Nr. 30979/96, 42.punkts; 2012.gada 22.maija sprieduma lietā Idalov v. Russia, (GC), iesnieguma Nr.5826/03, 186.punkts*).

Izvērtējot apsūdzēto /pers. D/ un /pers. F/ aizstāves P.Janules iebildumus apelācijas sūdzībā par Krimināprocesa likuma 14.panta pārkāpumu, proti, par saprātīga termiņa pārkāpumu kriminālprocesa pabeigšanā, apgabaltiesa atzīst, ka tas ir nepamatots.

No lietas materiāliem redzams, ka kriminālprocess uzsākts 2018.gada 28.jūlijā, lēmums ar ierosinājumu kriminālvajāšanas uzsākšanai pieņemts 2019.gada 9.maijā, lēmumi par saukšanu pie kriminālatbildības pieņemti 2019.gada maijā, krimināllieta pirmās instances tiesā saņemta 2019.gada 18.jūnijā.

Pirmās instances tiesa lietu iztiesāšanai nozīmējusi uz 2019.gada 11.jūliju, taču uz tiesas sēdi neieradās viens no apsūdzētajiem - /pers. G/, tāpēc lietas izskatīšana atlikta uz 2019.gada 9.septembri, kad uzsākta pierādījumu pārbaude. No tiesas sēžu protokoliem redzams, ka lietas izskatīšana atlikta vairāku iemeslu dēļ - aizstāvja J.Jurkjāna neattaisnotas neierašanās dēļ, sakarā ar aizstāves I.Cīrules saslimšanu, sakarā ar valstī izsludināto ārkārtas situāciju, vairāku liecinieku neattaisnotas neierašanās dēļ, kā arī sakarā ar apsūdzētā /pers. G/ nāvi tika izsludināts pārtraukums. Arī apelācijas instances tiesā 2022.gada 10.maijā lietas izskatīšana tika atlikta sakarā ar /pers. D/ veselības stāvokli.

Norādāms, ka pandēmijas Covid-19 dēļ lietas iztiesāšanas pārtraukums pirmās instances tiesā ir bijis vairāki mēneši, taču apgabaltiesa neatzīst to par nepamatoti lielu, lai būtu pamats Krimināprocesa likuma 14.panta pārkāpuma konstatēšanai, turklāt sakarā ar apsūdzētā /pers. G/ nāvi bija nepieciešams izsludināt vismaz mēnesi ilgu pārtraukumu.

Apgabaltiesa atzīst, ka tiesas sēžu nozīmēšana bijusi pietiekami intensīva un kriminālprocesa pabeigšana izskatāmajā lietā kopumā vairāk kā trijos gados pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas nav atzīstama par kriminālprocesa saprātīga termiņa pārkāpumu. Fakts, ka kriminālprocess kopš notikuma ilgst četrus gadus, pats par sevi nedod pamatu atzīt, ka tas būtu neattaisnoti novilcināts.

Apgabaltiesa nekonstatē kriminālprocesa neattaisnotu novilcināšanu ne pirmstiesas izmeklēšanā, ne tiesas izmeklēšanā, jo jāņem vērā izskatāmās lietas sarežģītība un apjoms, nopratināmo personu daudzums, tika nopratinātas un uzklausītas vairāk kā 20 personas. Arī pirmstiesas procesā tika veikts intensīvs izmeklēšanas darbs, nozīmētas vairākas ekspertīzes, nopratinātas vairākas personas, veiktas citas izmeklēšanas darbības.

Apgabaltiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav pamata piemērot Krimināllikuma 49.[1] pantu pie apsūdzētajiem noteiktā soda, kas paredz soda samazināšanu, ja nav ievērotas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Izskatāmajā lietā nav konstatējams Krimināprocesa likuma 14.panta pārkāpums, proti, nav konstatējams, ka nebūtu ievērotas personu tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

[66] Apelācijas instances tiesā apsūdzētā /pers. D/ aizstāvību realizēja advokāte P.Janule, kurai par veikto darbu saskaņā ar Krimināprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem par apelācijas sūdzības sagatavošanu un veikto darbu tiesas sēdēs izmaksājami kopā 345 *euro*.

Apgabaltiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apsūdzētā /pers. D/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāvju darbu. Tāpēc minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij saskaņā ar Krimināprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajam /pers. D/, nosakot likumā paredzēto termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[67] Apelācijas instances tiesā apsūdzētā /pers. F/ aizstāvību realizēja advokāte P.Janule, kurai par veikto darbu saskaņā ar Krimināprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem par apelācijas sūdzības sagatavošanu un veikto darbu tiesas sēdēs izmaksājami kopā 425 *euro*.

Apgabaltiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apsūdzētā /pers. F/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāvju darbu. Tāpēc minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij saskaņā ar Krimināprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajam /pers. F/, nosakot likumā paredzēto termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[68] Rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem pirmās instances tiesa izlēmusi pareizi, tāpēc sprieduma atcelšanai šajā daļā nav pamata.

[69] Attiecībā par drošības līdzekli /pers. D/ pirmās instances tiesa norādīja, ka viņš godprātīgi pildīja savus kriminālprocesuālos pienākums, nekavēja tiesvedības procesu, neizvairījās no tiesas, piedalījās visās tiesas sēdēs, tāpēc tiesa atzina, ka drošības līdzekļa grozīšana uz apcietinājumu nav nepieciešama.

Apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis neatbilst sabiedrības drošības interesēm, nav samērīgs ar noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzēto raksturojošām ziņām, tāpēc, ņemot vērā arī Kriminālprocesa likuma 272.panta ceturtās daļas nosacījumus, kas noteic, ka pamats apcietinājumam var būt tiesas spriedums par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu, par kuru piespriests brīvības atņemšanas sods, līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par drošības līdzekļa negrozīšanu /pers. D/. Apgabaltiesa atzīst, ka /pers. D/ grozāms drošības līdzeklis no nodošanas policijas uzraudzībā uz apcietinājumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

nosprieda

atcelt Zemgales rajona tiesas 2022.gada 17.janvāra spriedumu daļā par:

- /pers. D/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 117.panta 2., 4. un 8. punkta;
- soda noteikšanu /pers. D/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta un 152.panta otrās daļas;
- galīgā soda noteikšanu /pers. D/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu;
- /pers. F/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4. un 8. punkta;
- soda noteikšanu /pers. F/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta un 152.panta otrās daļas;
- soda noteikšanu /pers. F/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, un par galīgā soda noteikšanu pēc spriedumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu;
- soda noteikšanu /pers. E/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta un 152.panta otrās daļas;
- galīgā soda noteikšanu /pers. E/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu;
- drošības līdzekļa negrozīšanu /pers. D/.

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 117.panta 2. un 4. punktā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 15 gadiem 11 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Sodīt /pers. D/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2.un 3.punkta ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem.

Sodīt /pers. D/ pēc Krimināllikuma 152.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. D/ noteikt brīvības atņemšanu uz 17 gadiem 11 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Grozīt /pers. D/ drošības līdzekli no nodošanas policijas uzraudzībā uz apcietinājumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanā /pers. D/ ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2018.gada 11.oktobra līdz 2020.gada 22.aprīlim un no 2022.gada 27.jūnija līdz spriedums stāsies spēkā.

/pers. F/ pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 117.panta 2., 4., 8. un 10.punkta atzīt par nevainīgu un attaisnot.

Sodīt /pers. F/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem.

Sodīt /pers. F/pēc Krimināllikuma 152.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, daļēji saskaitot noteiktos sodus, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. F/ noteikt brīvības atņemšanu uz 4 gadiem 11 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. F/ noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 5.oktobra spriedumu, un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 6 gadiem 11 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Sodīt /pers. E/ pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 2. un 3.punkta ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu.

Sodīt /pers. E/ pēc Krimināllikuma 152.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, daļēji saskaitot noteiktos sodus, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. E/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem.

Pārējā daļā Zemgales rajona tiesas 2022.gada 17.janvāra spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. D/ par labu valstij 345 *euro* izdevumus par aizstāves darba samaksu apelācijas instances tiesā, nosakot termiņu labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. F/ par labu valstij 425 *euro* izdevumus par aizstāves darba samaksu apelācijas instances tiesā, nosakot termiņu labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajai tiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams 2022.gada 12.jūlijā.

Pilna sprieduma pieejamība pārcelta uz 2022.gada 18.jūliju.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Akmeņlauka

Tiesnesis J.Siliņš

Tiesnesis R.Rinčs